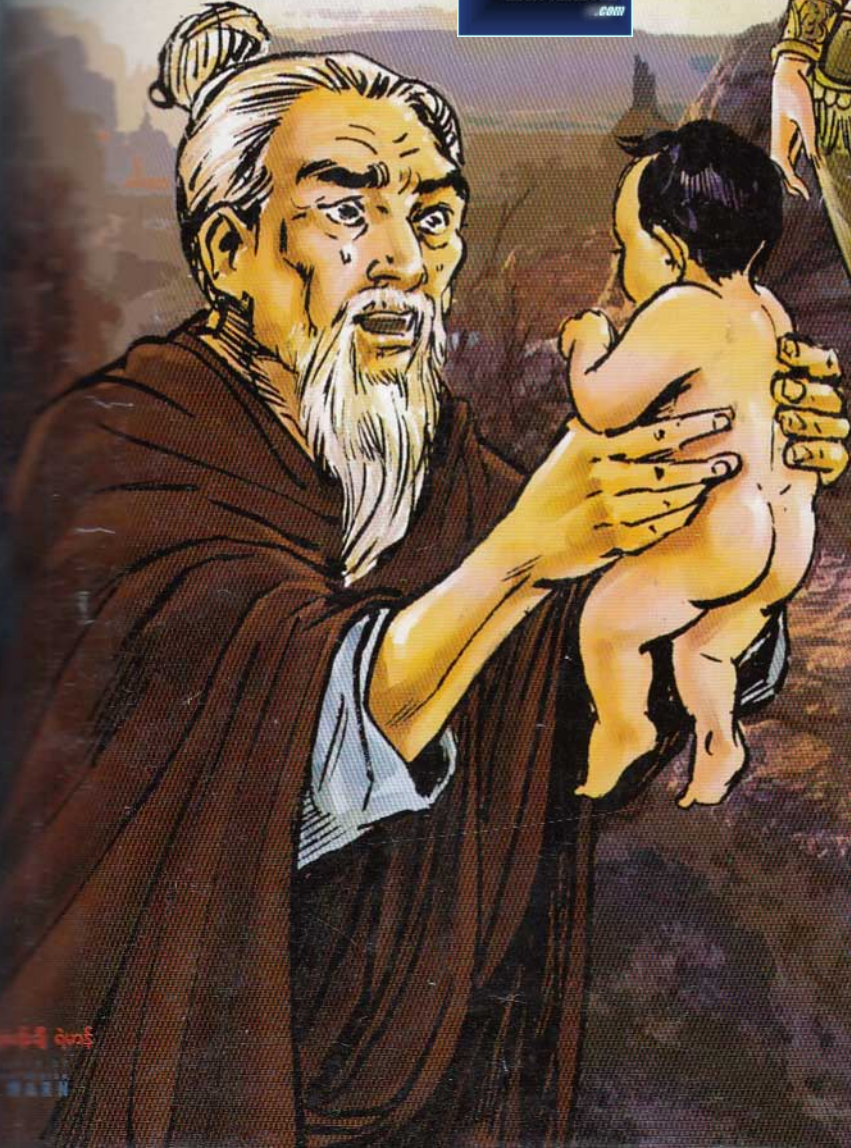

အနုပညာ

ရွှေပုံဖြင့်

BURMESE CLASSIC

ဘုန်းရှင်
ကံရှင်

အသစ်စက်စက် ၈/၂၀၂၅

ရွှေပဒုမ္မာစာပေ

ပန်းချီ ဘုန်းရှင် ကံရှင်

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် ... ၃၀၀၀၂၅၀၁၁၁

မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၃၀၀၀၄၄၀၁၁၁

ထုတ်ဝေသူ ... ဦးကျော်စိုး ၊ (၀၄၂၀၄)
ရွှေပဒုမ္မာလစဉ်၊ အမှတ် (၁၅၇) ၊
မြေညီထမ်း၊ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊
ရန်ကုန်မြို့ ။

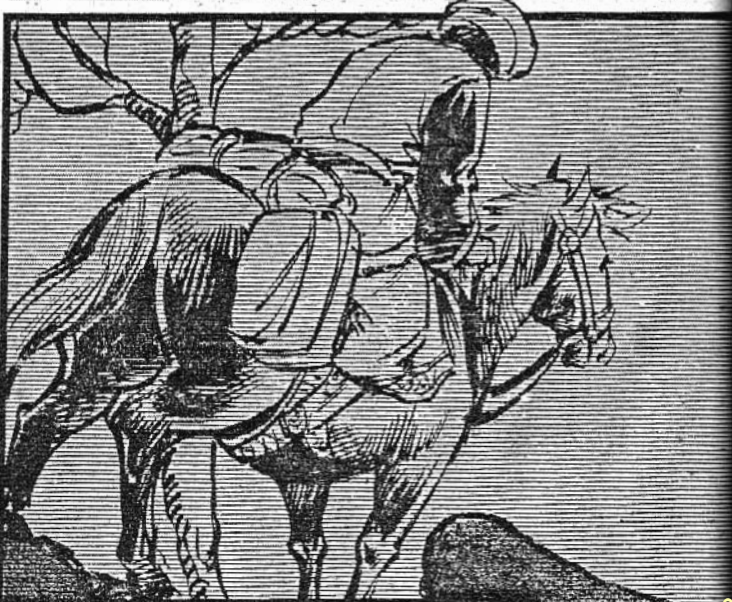
မျက်နှာဖုံးနှင့်အတွင်းပုံနှိပ်သူ
ဒေါ်တင်တင်ဌေး ၊ (၀၄၆၈၁)
ပန်းကြာခိုင်ပုံနှိပ်တိုက်၊အမှတ်(၁၅၇)၊ (၃၇)လမ်း၊
မြေညီထမ်း၊ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊
ရန်ကုန်မြို့ ။

၂၀၁၁ ဖေဖော်ဝါရီလ အုပ်ရေး(၅၀၀) (ပထမအကြိမ်)
တန်ဖိုး (၂၅၀)ကျပ် ။

ပြည်လုံးကျွတ်ဖြန့်ချိရေး ရွှေပဒုမ္မာစာပေ ၊ (၁၅၇)
မြေညီထမ်း(၃၇)လမ်း၊
ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊
ရန်ကုန်မြို့ ။

ညအမှောင်ထုအတွင်း မြင်းကိုယ်စီနှင့် တရွေရွေသွားနေသည့် ခရီးသွားနှစ်ဦး။

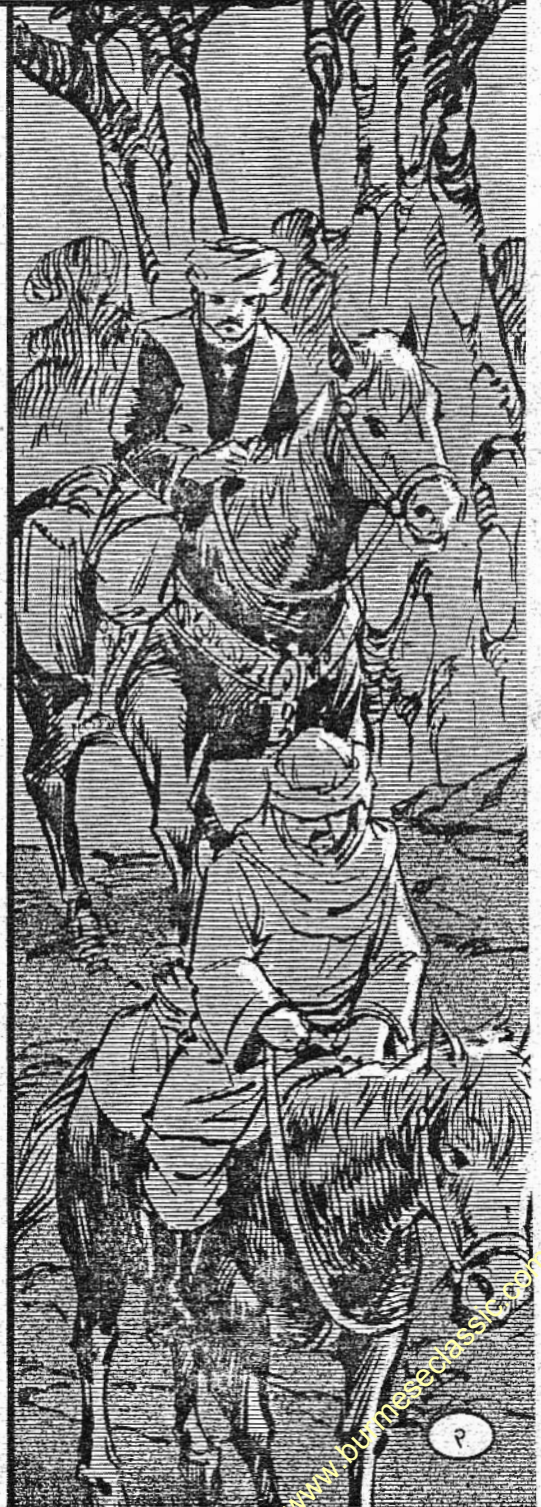
သည်နေရာ သည်ဒေသဆီသို့ အရောက်အပေါက်မရှိခဲ့ဖူး သဖြင့် ညအမှောင်ထုတွင် စမ်းတဝါးဝါး ခရီးဆက်နေကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

သည်ညအဖို့ သူတို့အတွက်ခရီးတစ်ထောက်
နားခိုဖို့တစ်နေရာ ရှာဖွေရင်း ခရီးဆက်နေကြ
ခြင်းဖြစ်၏။

BURMESE
CLASSIC
COM

ခရီးသွားနှစ်ဦးသည် ဘေးဒဏ်ယာတွင် တည်းခိုစရာရှိလိုရှိပြား ရှာဖွေရင်းမှ--

တောင်ကမ်းပါးယံထိပ်ရှိ တဲငယ်တစ်လုံးကို လှမ်းမြင်လိုက်ရသဖြင့် ---

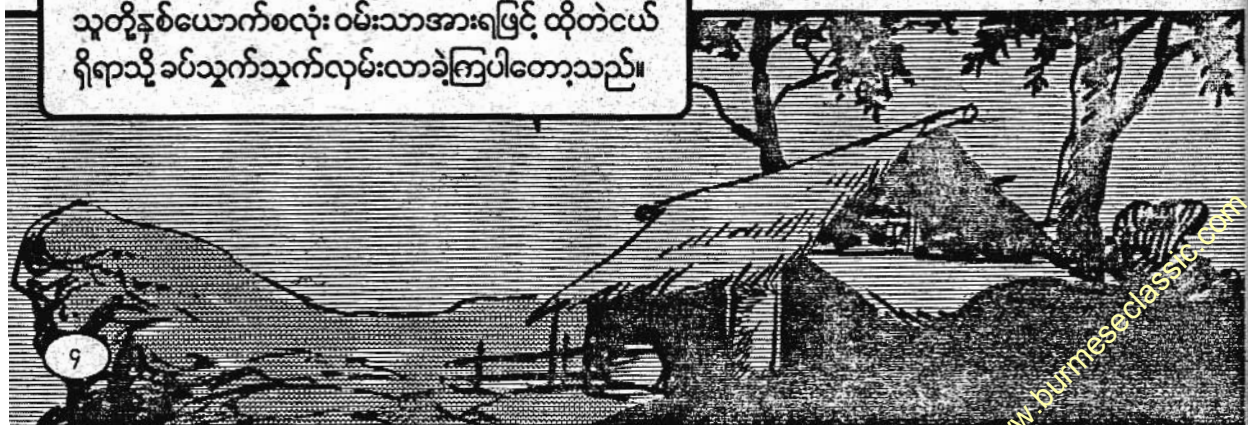

BURMESE CLASSIC

တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက်ကြည့်ကာ ပြိုင်တူပြိုးလိုက်မိကြသည်။ သည်ညအဖို့ တည်းခိုစရာတွေ့ပြီဟူသည့်သဘော မဟုတ်ပါလား။

သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး ဝမ်းသာအားရဖြင့် ထိုတဲငယ် ရှိရာသို့ ခပ်သွက်သွက်လှမ်းလာခဲ့ကြပါတော့သည်။

တံအိမ်အနီးသို့ရောက်သောအခါ--

အင်း--အီးဟီး--ဟီး
အား--အား--ကျွတ်--ကျွတ်
အင်း--အား--အီး

တံအိမ်အတွင်းမှကြားလိုက်ရသော အမျိုးသမီး
တစ်ဦး၏ ညည်းညူသံကြောင့် သူတို့မြင်းတွေကို
အရှိန်သတ်ကာ ရပ်လိုက်ကြသည်။

ဒါ--မီးဖွားခါနီး
ကိုယ်ဝန်ဆောင် အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ရဲ့
ညည်းညူနေတဲ့အသံပဲ--ဗျ

ဟုတ်တယ်--ကျုပ်လည်း
အဲဒါပဲပြောမလို့--

ထိုစဉ်မှာပင်---တဲအတွင်းမှ အမျိုးသားတစ်ဦး
အပြေးအလွှားထွက်လာပြီး---

တောင်ကမ်းပါးယံထိပ်တွင်
မတ်တပ်ရပ်လိုက်လေ၏။

BURMESE CLASSIC .com

ထို့နောက်--မိုးကောင်းကင်ထက်မှ ကြယ်တာရာများကို
အသေအချာကြည့်ကာ လက်ချိုးလျက် တွက်ချက်နေသည်။

ထို့နောက်---တဲရိရာဆီသို့
လှည့်ကာ လှမ်းအော်ပြန်၏။

ရှင်မရေ--ခဏနေဦးဟေ့
ရာနေကွက်ချိန်မရောက်သေးလို့
မမူးလိုက်နဲ့ဦး--ခဏလေး
အောင်ထားဦး--သုံးမိနစ်ပဲ
စောင့်--

ခရီးသွားနှစ်ဦးက ထိုမြင်ကွင်းကိုအထူး
စိတ်ဝင်စားမိနေသည်ဖြစ်၍ ရှေ့သို့မဆက်
သေးဘဲ အပင်ကွယ်တစ်ခုမှအကဲခတ်
လေ့လာနေလိုက်ကြသည်။

ထိုသူက ဆီမီးခွက်တစ်ခုကိုလက်နှစ်ဖက်ဖြင့်
မြှောက်၍ကိုင်ကာ ပါးစပ်မှလည်းတ တုတ်တုတ်
ရေရွတ်ဆုတောင်းနေသည်ကို လှမ်းမြင်နေကြရ၏။

ထိုသူ၏ အကြည့်များကလည်း ကောင်းကင်ထက်ဆီမှ
ကြယ်တာရာများကို မျက်တောင်မခတ် စူးစိုက်ကြည့်
နေသည်လေ။

ထိုသူ၏အားရပါးရအော်ဟစ်လိုက်သံနှင့်
တစ်ပြိုင်တည်းဆိုသလိုပင်-----

တဲငယ်အတွင်းမှ--မူးကင်းစ ကလေး
အော်ငိုသံကို ကြားလိုက်ရလေသတည်း။

အချိန်ရောက်ပြီ--ဟေ့
မူးတော့--ရှင်မ--ရေ
မူးတော့--ဟ--

ယောက်ျားလေး--တော်ရေ
ယောက်ျားလေး--ရှင်ပြောသလို
နဖူးမှာ--စကြာပုံ--အမှတ်လေး
ပါတယ်--တော့--

အောင်ပြီ--ကု
အောင်ပြီ--ကျုပ်တို့တော့
ရှင်ဘုရင်ရဲ့ ခမည်းတော်နဲ့
မယ်တော်--ဖြစ်ဖို့
သေချာပြီ--ကု

ထိုသူ၏အခြေအနေကို တိတ်တဆိတ်
စောင့်ကြည့်နေကြသည့် ခရီးသွားနှစ်ဦး
သည်လည်း အဖြစ်အပျက်အလုံးစုံကို
သိရှိလိုသဖြင့် အပင်ကွယ်မှထွက်လာ
ကြပြီးနောက်--

ဗျို--အိမ်ရှင်တို့--
အိမ်ရှင်တို့--

အလို--အခုလို
မင်္ဂလာအချိန်ကောင်းမှာ--ကျုပ်ဆီကို
ဘယ်က ညွှန်ကောင်း စောင့်ကောင်းတွေ
ရောက်လာကြတာပါလိမ့်--

ကျုပ်တို့က--ဒီခရီးကို
ဖြတ်သန်းရင်း--ညနက်သွားလို့
ဒီမှာ--တစ်ညလောက် တည်းခို
ပါရစေလား--ဗျာ--

ဒို-ဒါလား--
ရပါတယ်ခင်ဗျာ--ရပါတယ်--ကျုပ်ရဲ့
သားလေးမွေးဖွားတဲ့--မင်္ဂလာအချိန်ကောင်းမှာ
အခုလို ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်လာကြတဲ့
ညှော်သည်တော့ဖြစ်လို့--ကျုပ်က
အထူးညှော်သည်အဖြစ် လက်ခံ
ရတာပေါ့ဗျာ--

ကဲ--ကဲ--
ကျုပ်ရဲ့--တဲနန်းထဲကိုဝင်ပြီး
အနားယူကြပါဦး--

ခရီးသွားနှစ်ဦးတို့သည်လည်း တဲအတွင်းသို့
ဝင်လိုက်ကြပြီး တဲရှင်ကျွေးမွေး ညှော်ခံလာသည့်
စားသောက်ဖွယ်ရာတို့ကို အားရပါးရ စားသောက်
ကြလေသည်။

စားကြပါဗျာ--
အားရပါးရစားကြပါ--နော်
အားမနာနဲ့--စား--စား

ခရီးသွား ဧည့်သည်နှစ်ယောက်တို့သည်
တဲရင်၏ ပြောဆိုနေမှုများအပေါ်အလွန်
စိတ်ဝင်စားမိနေကြလေပြီ။

ဒါနဲ့---ခင်ဗျားကိုကြည့်ရတာ---
နက္ခတ်ဗေဒင်ပညာ---အတော်ကျွမ်းကျင်ပုံ
ရတယ်---နော်---

ဪ---ဒါလား---ဟဲ---ဟဲ
ခင်ဗျားတို့---လူကဲခတ်တော်တာပဲ---ဗျ
ဟုတ်တယ်---ကျုပ်ကဟောဒီနယ်ခြားဒေသမှာ
နာမည်ကြီး ပဲလေ---နက္ခတ်ဆရာကြီး
“ရွှေသိုက်” ဆိုရင် ဒီနယ်မှာမသိသူ
တစ်ယောက်မှမရှိဘူး---

ဆရာကြီး “ရွှေသိုက်” တဲ့လား
ကျုပ်တို့ အခုလိုမထင်မှတ်ဘဲ ဆုံတွေ့ကြ
ရတာ---ဝမ်းသာလိုက်တာ---ဗျာ

ဒါနဲ့--ကျုပ်ကုပ်

မေးနေကြတယ်--ခင်ဗျားတို့ကကော
ဘယ်သူတွေလဲ--ဘယ်ကလာပြီး
ဘယ်ကိုသွားကြမှာလဲ
ပြောကြပါဦး--

ဪ--ဟုတ်ပါရဲ့--
ကျုပ်တို့က--ဟိုလေ--
ဟို--ဟို--

ကျုပ်တို့က--
အရှေ့ပိုင်းနန်းမြို့တော် က
ကုန်သည်တွေပါ--

ဟော--ဒီလူတွေ--
ကိုယ်နာမည်တောင်--ကိုယ်
မေးနေကြပြီ--ထင်တယ်--
ဟဲ--ဟဲ--ဟဲ

ကျုပ်နာမည်က“ဆီရောက်ရှာ”
ဟောဒီက--သူဌေးကြီးနာမည်က--

“ဆံရောက်ဝယ်”လို့
ခေါ်ပါတယ်--

အဟဲ--ဟဲ--ဟုတ်တယ်
သူပြောတဲ့အတိုင်းပဲ--

ကုန်သည်ကြီး--“ဆီရောက်ရှာ”နဲ့
“ဆံရောက်ဝယ်”ဆိုပါတော့--

ဪ--ဒါနဲ့--
ခုနတုန်းက ခင်ဗျားပြောတာ ကြားလိုက်ပါတယ်
ဘာတဲ့--ရှင်ဘုရင် ခမည်းတော် မယ်တော်
ဖြစ်ရတော့မယ်--ဆိုလား--ဘာလား--

ဒါလား--ဒါက
ဒီလိုရှိပါတယ်--အခု ဒီကလေးကို
မွေးတဲ့အချိန်က နက္ခတ်သဘောအရ
ရာနေကွက်ချိန် တိတိကျကျ
မွေးလိုက်တာဆိုတော့--

ဒီကလေးဟာ--တစ်နေ့ကျရင်
ရှင်ဘုရင်ဖြစ်မယ် "မင်းလောင်း" ဇာတာရှင်
ဆိုပါတော့--ပြီးတော့--ကျုပ်ကြိုတင်တက်ချက်
ထားသလို--ဒီကလေးရဲ့ နဖူး မှာ
စကြာပုံ အမှတ်ပါတယ်လေ--

ဒါကြောင့်--ကျုပ်တို့လည်း
ရှင်ဘုရင် ခမည်းတော် မယ်တော်
ဖြစ်ပြီလို့--ပြောတာပါ--

ဪ--ဒီလိုလား
ခုလိုသိရတာ--ဝမ်းနည်းလိုက်တာ--
အဲလေ--ဝမ်းသာလိုက်တာ--ဗျာ
ဂုဏ်ယူပါတယ်--ဆရာကြီး
ရွှေသိုက်ရယ်

ဤသို့ဖြင့်—ထိုညက အတော်ညနက်သည်အထိ စကားဝိုင်းဖွဲ့ပြောဆိုကြပြီးမှ—

အသီးသီး အိပ်ရာဝင်ကာ အိပ်စက် အနားယူကြလေ၏။

တဲရုင် ဆရာကြီး “ရွှေသိုက်” တို့ ဇနီးမောင်နှံ အိပ်မောကျပြီး ဟောက်သံများပေါ်ထွက် လာနေသည့်တိုင် ခရီးသွားနှစ်ဦးတို့မှာ အိပ်၍မပျော်နိုင်ကြသေးပေ။

အိပ်မော... အိပ်မော... အိပ်မော...

ထို့ကြောင့်—နှစ်ဦးစလုံး မတိုင်ပင်ရဘဲ အိပ်ရာမှ ပြိုင်တူထလိုက်ကြပြီး—

တဲအပြင်သို့ ခြေဖောက် ထွက်လာခဲ့ကြသည်။

စင်စစ်---တိုခရီးသွားနှစ်ဦးသည်ကားသာမန်ကုန်သည်
နှစ်ဦးမဟုတ်ပါချေ။ အရှေ့ပိုင်းဒေသ တစ်ခုလုံးကို အုပ်ချုပ်
မင်းပြုရသော အရှေ့ပိုင်းဘုရင်ကြီး “မန်ယူ” နှင့် သူ၏အမတ်ချုပ်ကြီး
“အာကြီး” တို့ ဖြစ်ကြလေသည်။

တိုင်းသူပြည်သား တို့၏ အခြေအနေမှန်ကို သိလိုသောကြောင့်
မကြာခဏဆိုသလိုပင် ယခုကဲ့သို့ သာမန်အရပ်သားအသွင်ဖြင့်
လေ့လာရေးခရီး စနည်းနာ ထွက်လေ့ရှိသည် မဟုတ်ပါလား။

ကဲ--ကျုပ်တို့--ဘာဆက်လုပ်
ကြမှာလဲ အမတ်ချုပ်ကြီး ရဲ့--

မင်းကြီး ရဲ့--ဆန္ဒက
ဘယ်လိုဖြစ်စေချင်ပါသလဲ
ဘုရား--

နက္ခတ်ဆရာကြီး “ရွှေသိုက်”
ပြောတဲ့အတိုင်းဆိုရင်--ဒီကလေးဟာ
“မင်းလောင်း” ဆိုတာ သေချာနေမှတော့--
ကျုပ်တို့အတွက်--အန္တရာယ်ကောင်လေးပဲ
မဟုတ်ဘူးလား--

ပြီးတော့--ကျုပ်တို့ရဲ့
ထိန်းနန်းကိုဆက်ခံမယ့်သူဟာ
ရာဇမျိုးနွယ်ထဲကပဲ--ဖြစ်ရမှာ
မဟုတ်ဘူးလား--ဒီလိုတော့ကြို
တောင်ကြားက အမျိုးညွှတ်သူကို
ရာဇပလ္လင်ပေါ်တက်ထိုင်ခွင့်
ပေးလို့တော့ လုံးဝမဖြစ်
နိုင်ဘူးလေ--

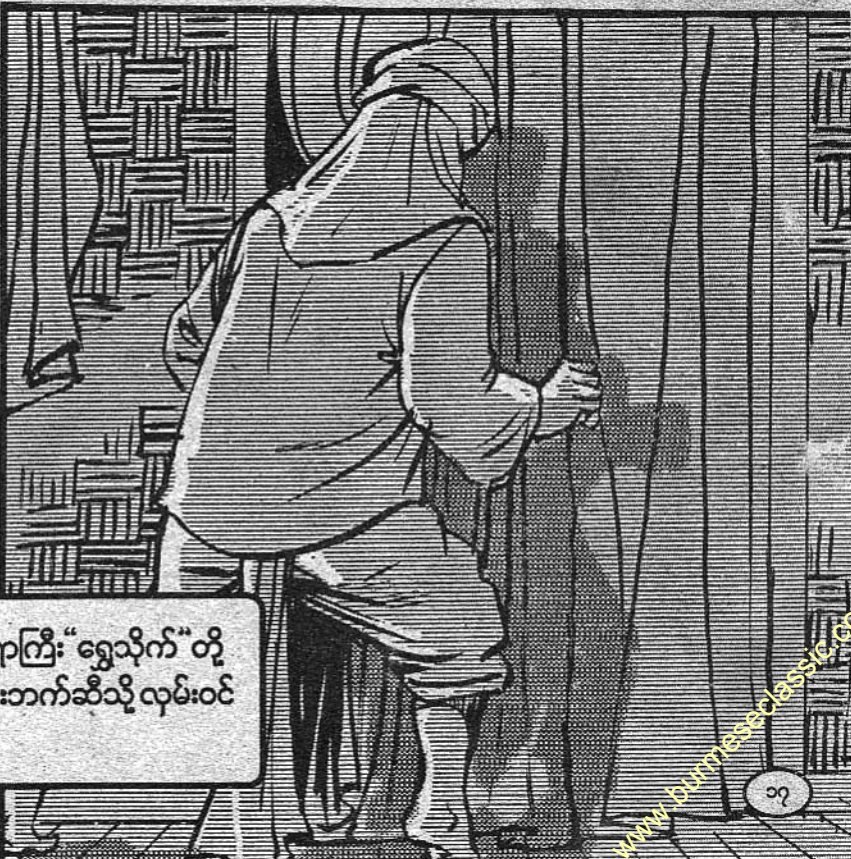
ဒါဆိုရင်--ဟောဒီကလေးကို
အသက်ရှင်ခွင့်ပေးလို့--မရဘူးဆိုတဲ့
သဘောပါလား--မင်းကြီး--

ကျုပ်--ဒီလောက်ပြောရင်
အမတ်ချုပ်ကြီး--သဘောပေါက်
မှာပါလေ--

ထို့နောက်--မင်းကြီးက အရင်ဦးစွာ
ထိုအိမ်မှ တိတ်တဆိတ် ထွက်ခွာခဲ့
လေပြီ။ အမတ်ချုပ်ကြီး လုပ်ဆောင်
ရမည့်ကိစ္စပြီးမှ နောက်ကလိုက်လာခဲ့
ရမည် ဟူသည့်သဘော မဟုတ်ပါလား။

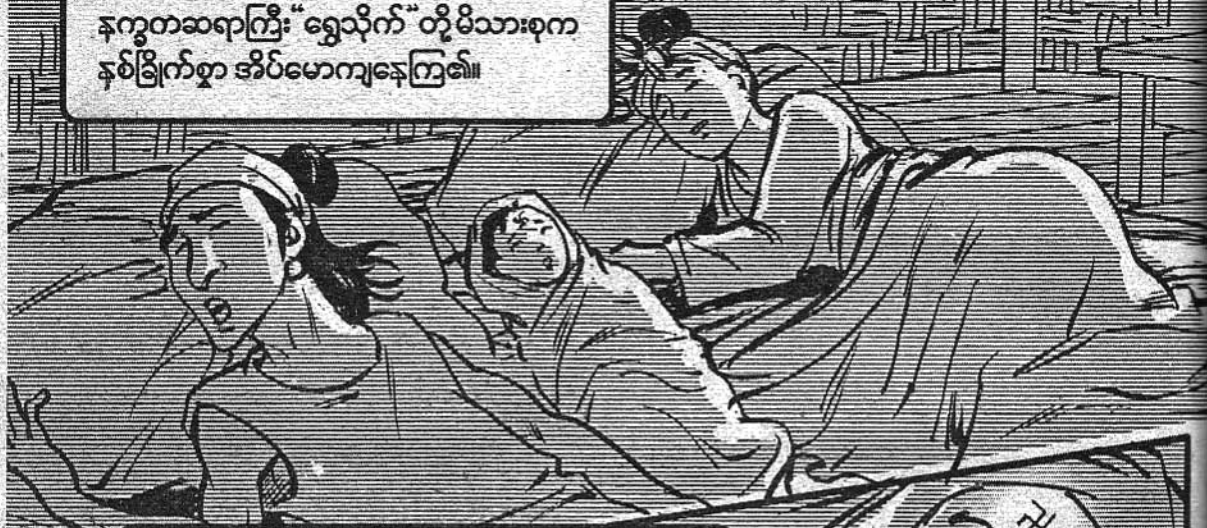
မင်းကြီးထွက်သွားသည်နှင့်--အမတ်ချုပ်ကြီးကလည်း
အချိန်ဆိုင်အနေတော့ဘဲ တဲတုင်းဆီသို့ခြေဖော့ကာ
ပြန်ဝင်ခဲ့လေသည်။

ထို့နောက်--တဲရှင် ဆရာကြီး“ရွှေသိုက်”တို့
အိပ်နေသည့် တဲအတွင်းဘက်ဆီသို့ လှမ်းဝင်
ခဲ့ပါတော့သည်။

နက္ခတ်ဆရာကြီး “ရွှေသိုက်” တို့မိသားစုက
နစ်ခြိုက်စွာ အိပ်မောကျနေကြ၏။

အမတ်ချုပ်ကြီးက မွေးကင်းစကလေးငယ်ကို
အသာအယာ ပွေချီလိုက်သည်။ အိပ်မောကျနေ
သည့်အတွက် လှုပ်ပင်မလှုပ်။

မင်းကြီးအမိန့်အတိုင်း
လုပ်ရတာဖြစ်လို့---ကျုပ်ကို
ခွင့်လွှတ်ကြပါ---

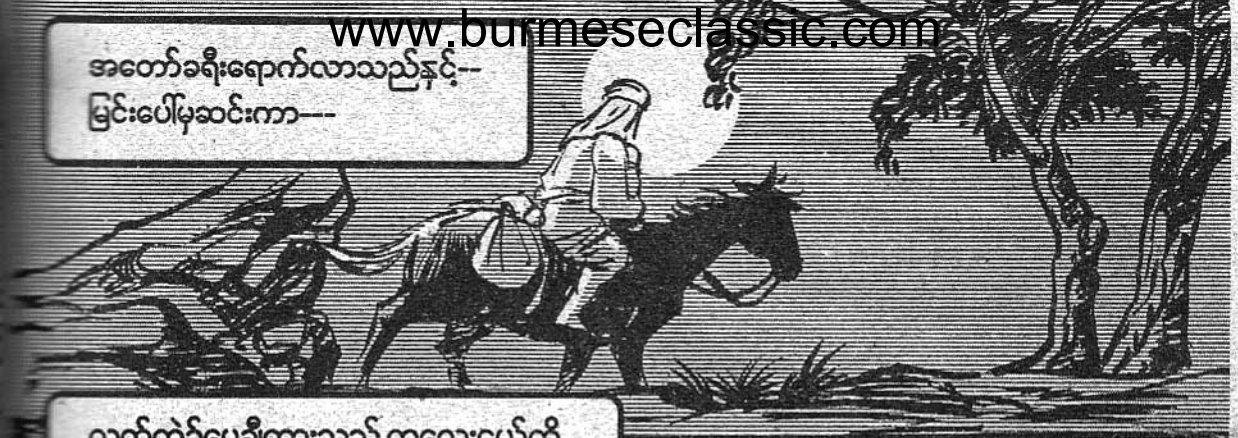
အမတ်ချုပ်ကြီးက စိတ်ထဲမှတောင်းပန်ရင်း
ကလေးကိုပွေချီကာ ---

ထိုနေရာမှ အမြန်ဆုံးထွက်ခွာခဲ့လေပြီ။

အတော်ခရီးရောက်လာသည်နှင့်--
မြင်းပေါ်မှဆင်းကာ--

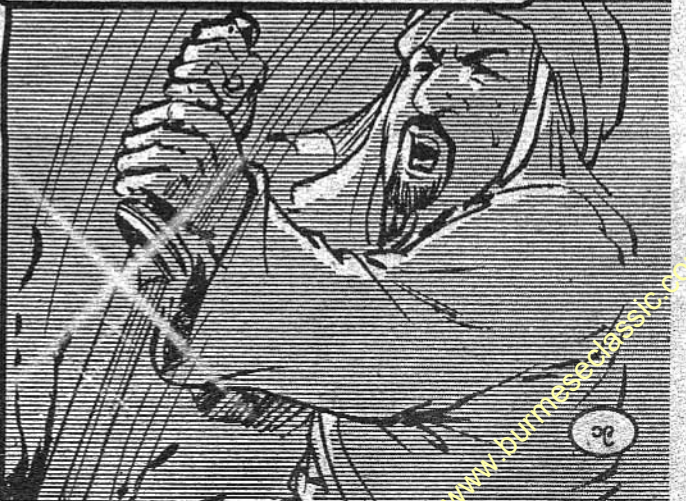

လက်ထဲ၌ပွေ့ချီထားသည့် ကလေးငယ်ကို
ကျောက်ဖျာကြီးတစ်ခုပေါ်တွင် ချလိုက်၏။

ထို့နောက်--အသင့်ပါလာသော စားကို
ထုတ်လိုက်ပြီး--လက်နှစ်ဖက်ဖြင့်စားကို
ကိုင်မြှောက်လိုက်ကာ--

အားကုန်ထိုးစိုက်ချလိုက်လေတော့သည်။

အမတ်ချုပ်ကြီးက သူ့ရှေ့မှမြင်ကွင်းကို
မကြည့်ရက်သဖြင့် မျက်နှာလွှဲလိုက်ပြီး
ဓားကို ဆွဲနှုတ်ယူလိုက်သည်။

ဓား၌ စွန်းထင်းလာသော သွေးတို့ကြောင့်
ကလေးကိုလှည့်မကြည့်တော့ဘဲ---

ထိုနေရာမှ--တစ်ချိုးတည်းပြေး
ထွက်လာလေတော့သည်။

နံနက် အရက်တက်ချိန်သို့ရောက်ခဲ့လေပြီ။

ဝတ်ရုံရည်ကြီးဝတ်ရုံထားသည့် ခရီးသွားပုဂ္ဂိုလ်ကြီး
တ ယောက်သည် တောင်စေ့ရည်ကြီးတစ်ချောင်း
ကို ကိုင်ဆောင်လျက် တစ်ရွှေ့ဖြင့် လျှောက်လှမ်း
လာနေ၏။

အို... အို...

ဟင်--ကလေးငိုသံပါလား
ဒီလို--လူမနီး သူမနီးအရပ်မှာ
ဘယ်လိုကြောင့်--ကလေး
ငိုသံ ကြားနေရတာပါလိမ့်--

ဝတ်ရုံခြုံပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက ဘေးဘီဝဲယာ
ရှာဖွေကြည့်လေသောအခါ---

အို... အို...

အို...

အလို--မွေးပေါက်စ
ကလေးငယ်လေးပါလား--ဟာ--
ပိတ်ဖြူစမှာလည်း သွေးတွေ
နီရဲနေတာပဲ--

အို... အို...

အပင်ကြီးတစ်ပင်အောက်ရှိ ကျောက်ဖျာကြီးတစ်ချပ်ပေါ်၌
အဝတ်ဖြူဖြင့် ရစ်ပတ်ထားသည့် မွေးကင်းစကလေးငယ်
တစ်ဦးကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေပြီ။ ကလေးငယ်က ပိတ်ဖြူဖြင့်
ပတ်ထားသည့်ကြားမှ ရုန်းကန်ကာအော်ဟစ်နေခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက ကလေးငယ်အားရစ်ပတ်ထားသည့်
သွေးစွန်းနေသော ပိတ်ဖြူစကို အလျင်အမြန် ဖြေကြည့်လိုက်၏။

ဟိုက်-ငါ့ကို
ရှုရှုနှင့် ပန်းတယ်ဟ-ဪ-
လက်စသတ်တော့-ရှုရှုပေါက်ချင်နေလို့
ခုလိုအော်နေတာဖြစ်ရမယ်-ဟိဟိ
ယောက်ျားလေးပီသတယ်-

ကလေးငယ်အားပေးချီလိုက်ပြီး တစ်ကိုယ်လုံးကို
စစ်ဆေးကြည့်လိုက်၏။ ဒဏ်ရာဆီ၍ ခြင်ကိုက်ရာ
တစ်ခုပင်မတွေ့ရ။

အလို--ဘာဒဏ်ရာ
ဒဏ်ချက်မှလည်း--မရှိဘဲနဲ့
ဒီသွေးတွေက ဘယ်ကနေဘယ်လို
စွန်းပေးနေတာပါလိမ့်--

တိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက ကျောက်ဖျာထက်မှ သွေးစွန်းနေသည့်
ပိတ်ဖြူစကို ဖယ်၍ကြည့်လိုက်သောအခါ--

ဟာ--

ဟင်---ဒီကြွက်ကြီးက
ဘယ်လိုကြောင့် ဒီကြားထဲမှာ
လာပြီး သေနေရတာပါလိမ့်

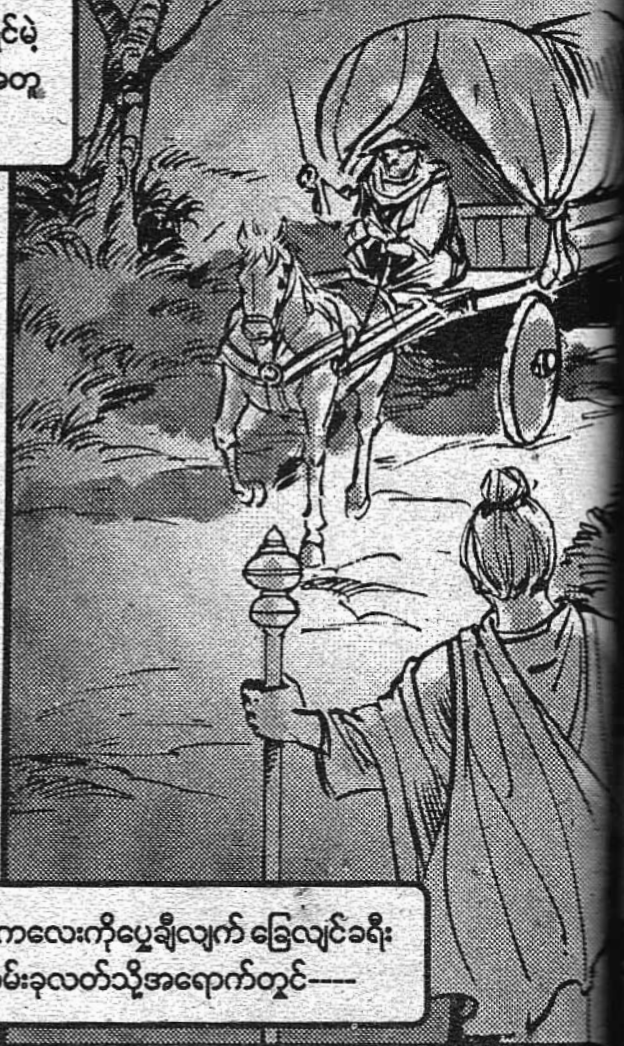
ကျောက်ဖျာအက်ကဲ့ကြောင်း အောက်တွင်
သွေးသံရဲရဲဖြင့်သေနေသည့် မြေကြွက်ကြီး
တစ်ကောင်ကိုတွေ့လိုက်ရ၍---

စင်စစ်--အမတ်ချုပ်ကြီး ထိုးစိုက်ချလိုက်သောစားက
ကလေးငယ်ကို လုံးဝထိုးစိုက် ထိခိုက်ခြင်းမရှိခဲ့ဘဲ
ကျောက်ဖျာအောက်မှ မြေကြွက်ကြီးကိုသာ မိမိရ
ထိုးစိုက်ခဲ့ခြင်းသာဖြစ်လေသည်။

ကလေးငယ်ကိုကျောက်ဖျာထက်၌ ချလိုက်စဉ်ကလည်း
အမှောင်ထုထဲတွင်ပြုလုပ်ရသည်ဖြစ်၍ ကျောက်ဖျာ၏
အက်ကဲ့ကြောင်းအတွင်း မြေကြွက်ကြီးတစ်ကောင်ရှိနေ
သည်ကိုလည်း အဘယ်မှာသိနိုင်ပါအံ့နည်း။

ဤသို့ဖြင့်—ခရီးသွားပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက ပိုင်ရှင်မဲ့
ထိုကလေးငယ်လေးကို ပွေ့ချီကာ သူနှင့်အတူ
ခေါ်ဆောင်သွားခဲ့ပါလေပြီ။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက ကလေးကိုပွေ့ချီလျက် ခြေလျင်ခရီး
ဆက်လာရာမှ လမ်းခုလတ်သို့အရောက်တွင်—

လှည်းတစ်စီးပေါ်မှ လူများက ကလေးငယ်ကိုပွေ့ချီလျက်
ခြေလျင်ခရီးနှင့်နေသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကိုတွေ့ရသဖြင့်
သွားလိုရာခရီးကိုမေးမြန်းသောအခါ—ခရီးစဉ်ဟူနေသည်
ဖြစ်၍ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးနှင့် ကလေးငယ်အား လှည်းပေါ်သို့တင်
ကာ လမ်းကြိုခေါ်ဆောင်သွားပါလေတော့သတည်း။

ထိုအချိန်တွင်--

အမလေးတော်--
ကယ်ကြပါဦးရှင်--ကျုပ်တို့သားလေး
မရှိတော့ဘူး--ကိုရွှေသိုက်ရဲ့--

ရှင်ပဲ--ကျုပ်တို့သားလေးက
နဖူးမှာ "စကြာ" ပုံပါပြီး ရာဇနက္ခတ္တမှာ မွေးလို့
"ရှင်ဘုရင်" ဖြစ်ရမယ်ဆို--ခုတော့--ဘယ်မှာလဲ
ရှင်ရဲ့ "မင်းလောင်း" --ပြောစမ်းပါဦး
ကိုရွှေမဟာသိုက်ကြီးရဲ့--

နေစမ်းပါဦး--ရှင်မရယ်
ကျုပ်--တုက်ချက်ကြည့်ပါဦးမယ်--
ဒီကိစ္စဟာ ညတုန်းက ရောက်လာတဲ့
ဟိုကုန်သည် နှစ်ယောက်ရဲ့
လက်ချက်ပဲဖြစ်ရမယ်--

အို--ရှင်ဘာမှတုက်မနေနဲ့
အဲဒီ ခွေးသူခိုးနှစ်ကောင်လက်ချက်ပဲဆိုတာ
ရှင်းနေတာပဲလေ--ရှင်သားကို အခုလို
ခိုးယူတာခံရမယ်ဆိုတာတော့--ရှင်
နည်းနည်းလေးမှ မတုက်မိဘူးလား
နက္ခတ်ဆရာကြီး ကိုရွှေငတုံး ရဲ့-

အဟီး--ဒါတော့--
“ပညာရှိ--သတိဖြစ်ခဲ” ဆိုသလိုပေါ့ကွာ
ပြီးတော့--ငါသင်ခဲ့ရတဲ့နက္ခတ်ပညာရပ်တွေထဲမှာ
အဲသလို--သူခိုးခိုးခံရမှာကြိုတုက်တဲ့ကိစ္စ
မပါဘူး--ရှင်မရဲ့--

တော်--တိတ်--ဘာမှ
လျာရှည်မနေနဲ့တော့--ကျုပ်မှာတော့ ရှင်က
အောင်ထားပါဦး--သုံးမိနှစ်ပဲစောင့်ဆိုလို့
မနည်းအောင်ထားခဲ့ရတာရှင်--အခု
ချက်ချင်း --ကျုပ်သားလေးကို
ပြန်ရှာပေး--ဒါပဲ
အီး--ဟီး--ဟီး

ဇနီးဖြစ်သူက “မပဏာ မြေလုံး” ဖြစ်နေသည်ကို ကြည့်ပြီး ဆရာကြီး “ရွှေသိုက်” ရင်ထဲမှာမချီ။

ထို့ကြောင့်---ပျောက်ဆုံးသွားသော မိမိတို့၏ သားတော်ကလေးကို ရှာဖွေရန် ချက်ချင်းပင် အိမ်မှ ထွက်ခဲ့လေတော့သည်။

တောက်---
ခွေးမသား---သူခိုးတွေ
တွေ့လိုကတော့---နပ်နပ်
စဉ်းပစ်မယ်
ဟုန်း---

အဲဒီ--ခွေးသူခိုးတော့
ရှိနေမယ်အရပ်ကို တွက်ချက်
ကြည့်ဦးမှပဲ--

အံ့မာ--ဒီလူယုတ်မာတော့
“နန်းမြို့တော်” ဆီကို သွားနေကြတာကိုး
“ဆီရောက်ရှာ” နဲ့ “ဆံရောက်ဝယ်” ဆိုတဲ့
သင်းတို့သူခိုးနစ်ယောက် ငါ့လက်က
မလွတ်စေရဘူး--ဟေ့

ဆရာကြီး “ရွှေသိုက်” ၏ ခြေလှမ်းတို့က
အလိုလိုသွက်လက်လာ၏။ သူ့ခြေလှမ်း
တို့၏ ဦးတည်ရာကား အရှေ့ပိုင်းဒေသ
“နန်းမြို့တော်” ဆီသို့-----။

ဆရာကြီး “ရွှေသိုက်” ၏ သားဖြစ်သူ “ဘုန်းရှင် ကံရှင်”
ကလေးငယ်ကို ခေါ်ဆောင်လာခဲ့သည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကား
“ဗဟုရွာ” အနီးအနောက်တက်တောင်ကုန်းပေါ်မှ
ဘုရားကျောင်းကြီး အားစောင့်ရှောက်ရသူ ရှင်ရသေ့ကြီး
တစ်ပါးဖြစ်လေသည်။

လမ်းကြိုစီးလာရသည့် လှည်း၏
အကူအညီကြောင့်—

အချိန်တိုကာလမှာပင် “ဗဟုရွာ” သို့
ဆိုက်ရောက်ခဲ့ပါလေပြီ။

ရှင်ရသေ့ကြီးနှင့်အတူ မွေးကင်းစ ကလေးငယ် တစ်ယောက်ပါလာသည် ဟူသော သတင်းကြောင့် “ဗဟုရွာ” မှ ရွာသူရွာသား တို့သည် ဘုရားကျောင်း ရှိရာသို့ စုရုံးရောက်ရှိလာကြ၏။

ဟယ်--ကလေးလေးက--
ဖြူဖြူတုတ်တုတ်--ကလေးတော့
ချစ်စရာကောင်းလိုက်တာ--

ဟော--ဟော--
ကလေး ငိုနေပြီ--နို့ဆာနေရောပေါ့--
ဒီကလေးကို--နို့ဘယ်လိုတိုက်မှာ
ပါလဲ--ရှင်ရသေ့--ဘုရား

ဟာ--ကလေးရဲ့
နဖူးမှာလည်း “စကြာ” ပုံ--အမှတ်ကလေး
ပါတယ်တော့--

ရှင်ရသေ့က ဘာမှပြန်မဖြေဘဲ
ကလေးကိုပွေချီလိုက်ပြီး--

မျက်စိကိုစုံမှိတ်ကာ အာရုံပြုရင်း
လက်ဦးကို ထောင်လိုက်သည်။

ရှေးယခင်က ယခုကဲ့သို့ ကလေးငယ်ကို ကောက်ယူ
ရရှိသည့် ရှင်ရသေ့များသည် မိမိလက်ဦးမှ နို့ရည်
ထွက်အောင် အဓိဋ္ဌာန်ပြုသစ္စာဆိုကာ ပြုခဲ့ကြသည်
ဟု ရှင်ရသေ့ကြီး ကြားဖူးနားဝ ရှိခဲ့ဖူးသည်လေ။

ထို့ကြောင့်--မိမိသည်လည်း ရှေးက
ရှင်ရသေ့တို့နည်းတူ မိမိလက်ဦးကို
အဓိဋ္ဌာန်ပြုလျှက် ကလေးငယ်အား
ပို့စေ၏။

ကလေးငယ်က နို့အာနေသည်ဖြစ်၍
ရသေ့ကြီး၏ လက်ဦးကို အားရပါးရ
တပြုတ်ပြုတ်စုတ်နေရာလေတော့၏။

အူဝဲ---အူဝဲ---အူဝဲ

ရသေ့ကြီး ထင်ထားသလို သူ့လက်ညှိုးမှ နို့ရည်ထွက်မလာသဖြင့် ကလေးငယ်က ငယ်သံပါအောင် ငိုလိုက်ပါတော့သည်။

ရှင်ရသေ့ကြီး က အလျော့မပေးသေး။

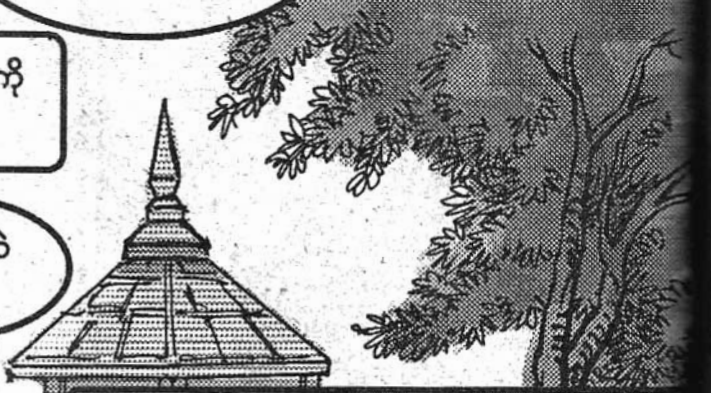

ဪ---ဒီလိုလား--
လက်ညှိုးက မထွက်ရင်--
လက်ခလယ် ကွာ--

သူ့လက်ခလယ်အား ကလေးငယ်ကို တိုက်ကြည့်ပြန်လေသည်။

အူဝဲ---အူဝဲ
အူဝဲ

လက်ခလယ် ကလည်း နို့ချိုမထွက်။ သည်လိုနှင့် ရှင်ရသေ့၏ လက်ဆယ်ချောင်းသာ ကုန်သွားသည့် မည်သည့်လက်ချောင်းကမျှ နို့ရည်တစ်စက်မှ မလာသဖြင့် ရှင်ရသေ့ကြီး လက်လျှော့ရပါလေပြီ။

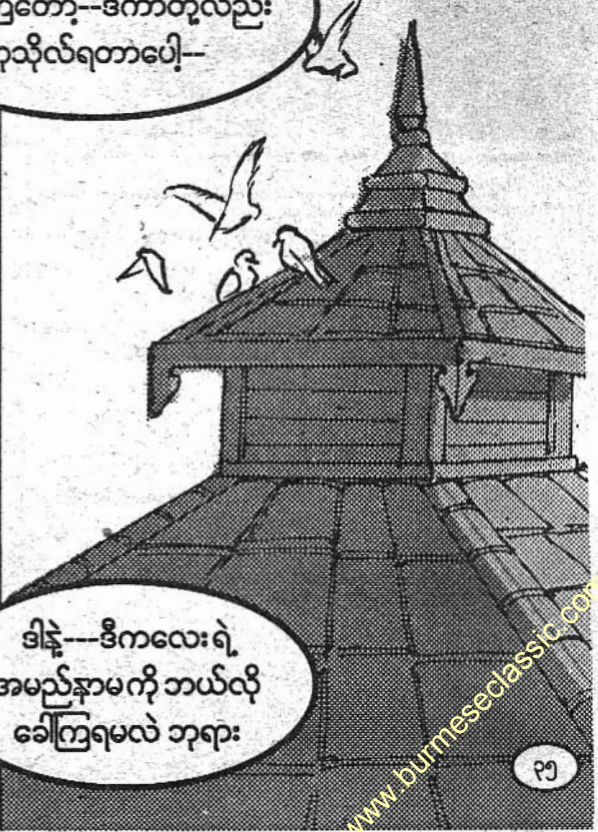

ထိုအခါ—ကလေးငယ်ကို လာရောက်ကြည့်ရှုလျက်ရှိကြသည့်
“ဗဟုရွာ” မှ သားသည်မိခင်အချို့က မနေသာတော့ဘဲ ကလေးငယ်ကို
တစ်ယောက်တစ်လှည့်စီ နို့ချိုတိုက်ကျွေးကြရလေတော့၏။

ရှင်ရသေ့ကြီးက ဟောဒီ
ကလေးကို အုပ်ထိန်းဖို့ပဲ တာဝန်ယူပေးပါ
ဒီကလေးကို နို့တိုက်ဖို့နဲ့ အစားအသောက်
ကျွေးမွေးဖို့အတွက် တပည့်တော်တို့
ရွာကလူတွေ အလှည့်ကျ တာဝန်
ယူပေးပါရစေဘုရား--

အေးကွယ်--အခုလို
ကူညီကြတော့--ဒကာတို့လည်း
ကုသိုလ်ရတာပေါ့--

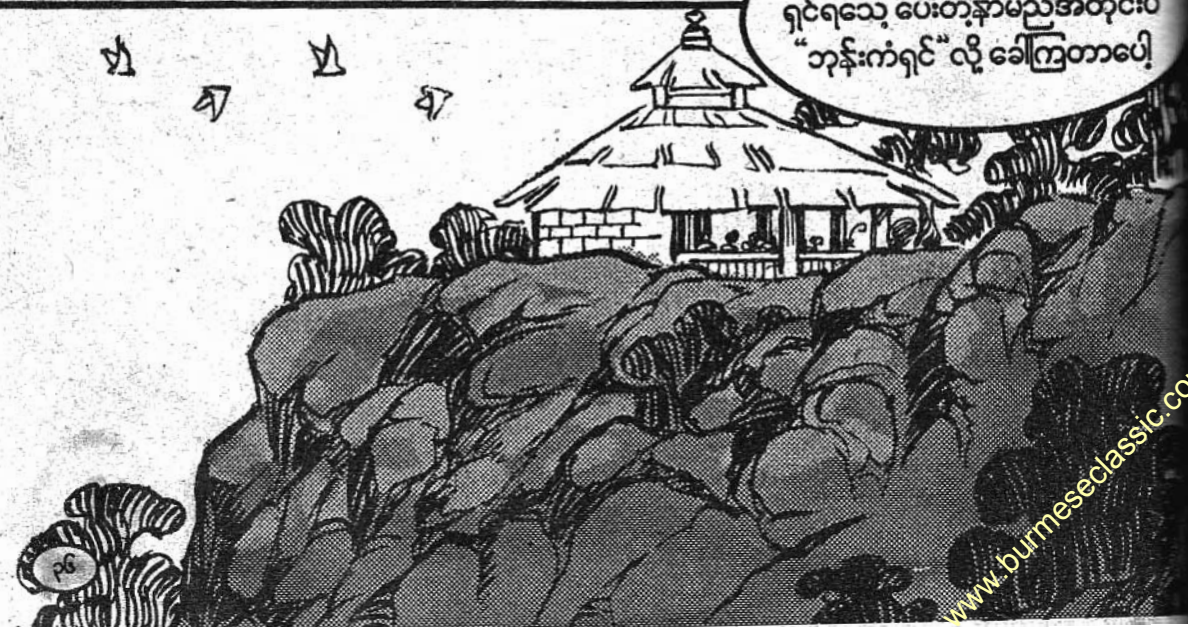
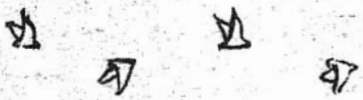
ဒါနဲ့--ဒီကလေးရဲ့
အမည်နာမကို ဘယ်လို
ခေါ်ကြရမလဲ ဘုရား

အင်း-ကျပ်လည်း--
ဒီကလေးနာမည်ကို ကျပ်လည်း
တစ်လမ်းလုံး--စဉ်းစားနေတာ

ဒီကလေးဟာ-- "ဘုန်းရှင်ကံရှင်"
တစ်ယောက်ဆိုတာတော့ ကျပ်လည်းသိနေတယ်လေ
ဒါကြောင့်--သူ့ကို "ဘုန်းကံရှင်" လို့ အမည်ပေးရင်
ကောင်းမလား--လို့ တွေးနေတာ--

ဟာ--ကောင်းတယ်ဗျာ--
ရှင်ရသေ့ ပေးတဲ့နာမည်အတိုင်းပဲ
"ဘုန်းကံရှင်" လို့ ခေါ်ကြတာပေါ့

အမေ့မေ့

သားပျောက်ရှာပုံတော်ထွက်လာသော
နက္ခတ်ဆရာကြီး “ရွှေသိုက်” ကလည်း
“နန်းမြို့တော်” သို့သွားရာလမ်းခရီး
တစ်လျှောက်လုံး—

သူသားငယ်အား ခိုးယူသွားသည့် “ဆီရှောက်ရှာ” နှင့်
“ဆံရှောက်ဝယ်” ကုန်သည် နှစ်ဦး၏ ပုံသဏ္ဍာန်ကို
ပြောပြကာ သဲလွန်စရလိုရငြား စုံစမ်းမေးမြန်းသော်လည်း

“ဆီရှောက်ရှာ” နဲ့ “ဆံရှောက်ဝယ်” ဆိုတဲ့
ကုန်သည်နှစ်ယောက် ကို တွေ့မိကြသလားလို့

ဟင်အင်း—ကျုပ်တို့တော့
ကုန်သည်လောကမှာ—အဲဒီလိုနာမည်
ကြားတောင်မကြားဖူးပါဘူးဗျာ

တောက်—ငါတွက်ချက်ထားတဲ့
အတိုင်းဆိုလျှင် ဒီသူခိုးနှစ်ယောက်စလုံး
ဒီခရီးအတိုင်းသွားမှာ သေချာတယ်
တစ်ခုခုတော့ လွဲနေသလိုပဲ

မည်သို့သော သဲလွန်စ မှု မရရှိသောကြောင့်
ဆရာကြီး “ရွှေသိုက်” အတော်ပင်စိတ်ပျက်
နေရပါလေပြီ။

သိဖြင့်--ခရီးဆက်လာခဲ့ရာမှ--

အရှေ့ဦးဒေသ “နန်းမြို့တော်”
သို့ပင် ရောက်ခဲ့ပါလေပြီ။

အလွန်စည်ကားလှသော “နန်းမြို့တော်” သို့
ဝင်လိုက်သည်နှင့် ပျားပန်းခတ်မျှရှုပ်ထွေး
လှသည့် လူစုလူဝေးကြီးကြားတွင်--

နက္ခတ်ဆရာကြီး “ရွှေသိုက်” က သူသားငယ်ကို
ခိုးယူသွားကြသည့် သူခိုးနှစ်ယောက်အား အသည်း
အသန် ရှာဖွေပါလေတော့၏။

ဟိုး--ရှေ့ကလူ
ကြည့်ရတာသူခိုး “ဆံရှောက်ဝယ်” နဲ့
တူလိုက်တာ

အို--မဟုတ်သေးပါဘူး
လူမှားတော့မလို့--တော်ပါသေး

“ကောက်ရိုးပုံထဲ အပ်ပျောက်ရာ” ဆိုသကဲ့သို့
ဖြစ်နေသော မိမိ၏အဖြစ်ကို မိမိ စိတ်ပျက်လာပြီး
ဆရာကြီးရွှေသိုက် ခြေကုန်လက်ပန်းကျနေပြီ။

ဖူး--နန်းမြို့တော်မှာ
ဒီလောက်လူတွေများလိမ့်မယ်လို့
မထင်ခဲ့မိဘူး--ငါတော့--ဒုက္ခပဲ

ဆရာကြီး “ရွှေသိုက်” ရက်အတန်ကြာအောင်ပင်
နန်းမြို့တော် အတွင်း လှည့်ပတ်ရှာဖွေစုံစမ်းသော်ငြား--

သူသားငယ်ကို ခိုးယူသွားသူ နှစ်ဦး၏ သဲလွန်စ
သတင်းအစအနကိုမျှ မရရှိခဲ့ပါချေ။

မည်သို့မျှ ရှာဖွေစုံစမ်း၍မရသည့်အဆုံးတွင်
ထိုမြို့တော်ကြီးဆီမှ ပြန်လည်ထွက်ခွာခဲ့ရပါလေပြီ

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်-- ငါ့သားလေးဟာ
တစ်နေ့ကျရင် ရှင်ဘုရင်ဖြစ်မှာတော့-- သေချာတယ်
ဒီတော့-- အခု မတွေ့ရသေးရင်တောင်မှ
ဘုရင်ဖြစ်ရင်တော့-- တွေ့ရမှာပဲ

ကိုယ့်ကိုယ်ကို နှစ်သိမ့်အားပေးရင်း
မိမိနေရင်းအရပ်ဆီသို့ ပြန်လာခဲ့ရပါသတည်း။

ဒီကိစ္စ ငါ့မိန်းမကို
ဘယ်လိုရှင်းပြရပါမလဲနော်
ဒုက္ခပါပဲ--

သည်လိုနှင့်--“ဘုန်းကံရှင်” ကိုမှူးဖွားခဲ့ပြီး
ငါးနှစ်ခန့်အကြာတွင်---

ရာဇာဓိပတိ

ရွှေမင်းသမီးလေး--က
ဖအေတူသမီးလေးဖြစ်လို့
ချစ်စရာကောင်းတာ--ကူ

အရှေ့ပိုင်းဒေသ နန်းမြို့တော်မှ ဘုရင်ကြီး “မန်ယူ” ၏
မိဖုရားကြီးမှ သမီးတော်လေးတစ်ပါး ဖွားမြင်လေ၏။

သာသမီးလုံးဝမထွန်းကားသေးသဖြင့်
ဘုရင်ကြီး “မန်ယူ” မှာ သမီးတော်လေး
ထိုဝံ့ထားမတတ် ချစ်ခင်ရှာလေသည်။

မင်းကြီး၏ စကားကြောင့် မိဖုရားကြီး၏ မျက်စောင်းကနဂါးမျက်စောင်းပမာ ပြာကျလှမတတ်။

အိုး---ဟိုး
ဒီလိုလေး--မိဖုရားကြီး--ရဲ့
ဖအောတူလေး မို့ချစ်စရာကောင်းပြီး
အမေနဲ့တူလို့ ချောလှတာလို့
ပြောမလို့ပါက--စကားကို
ဆုံးအောင်နားထောင်
မှပေါ့--ဟဲ--ဟဲ

သမီးတော်လေးကို ပညာရှိမင်းပုဏ္ဏားတို့က
“စန္ဒီဒေဝီ” ဟု အမည်ပေး ကင်ပွန်းတပ်ပေး
လိုက်ကြလေသည်။

သမီးတော် “စန္ဒီဒေဝီ” အတွက် အထိန်းတော်များ
အခြွေအရံများ ကို လှိုလေသေးမရှိ စီစဉ်ဆောင်ရွက်စေ၏။

ထို့အပြင်--သမီးတော် “စန္ဒီဒေဝီ” ၏ အနီးတွင်
ယောက်ျားသားဟူ၍ တစ်ယောက်တစ်လူမျှ
မရှိစေရ။ ယင်ဖိုပင်မသန်းစေရလေအောင်
စီမံပြုလုပ်စေသည်။

ယုတ်စွာအဆုံး--သမီးတော်၏လုံခြုံရေးအတွက်
တာဝန်ယူရမည့် ရဲမက်များကိုလည်း အမျိုးသမီး
သူရဲကောင်းရဲမက်များကိုသာ တာဝန်ပေးခန့်အပ်
တာဝန်ပေးစေ၏။

တစ်ချိန်တည်းဆိုသလိုပင်---

“ဗဟုရွာ” ဘုရားကျောင်းရှိ ရှင်ရသေ့ကြီးထံ ကြီးပြင်းခဲ့ရသော “ဘုန်းကံရှင်” သည်လည်း ငါးနှစ်သား အရွယ်သို့ပင် ရောက်ခဲ့လေပြီ။

ဟာ--မိုးပေါ်က ဘာတွေ--ကျလာ တာလဲ--

“ဘုန်းကံရှင်” သည် အမည်နှင့်လိုက်ဘက်အောင် “ဘုန်းရှင် ကံရှင်” ဟု ဆိုရမည်ထင်၏။ “ဘုန်းကံရှင်” “ဗဟုရွာ” သို့ ရောက်လာသည်မှစ၍ “ဗဟုရွာ” တစ်ရွာလုံးတွင် ရွှေမိုး၊ ငွေမိုးများ မကြာခဏ ရွာချ သည်နှင့် ကြုံခဲ့ကြရ၏။

အမလေး-- ခေါင်းပေါက် ပါပြီတော်

ဟဲ့-ဟဲ့-
ရွှေတုံး-ငွေတုံးလေးတွေ
မိုးပေါ်ကကျလာတာ-ဟ
ကြည့်ကြပါဦး-

ဟုတ်ပါရဲ့တော်-
ဒါ-ဒါ-ဟိုကလေး "ဘုန်းကံရှင်" ရဲ့
ဘုန်းကံကြောင့်ပဲဖြစ်မယ်

ကျုပ်တို့-တစ်ရွာလုံး
သူဌေးဖြစ်ပြီ-ဟေ့

ထိုအခါ-ရွာသူရွာသားတို့ကလည်း "ဘုန်းကံရှင်" အတွက်
အဝတ်အထည် အစားအသောက်များကို အလှူပယ်ပို့ပေး
လာကြသည်ဖြစ်၍ ရှင်ရသေ့ကြီးပင်လျှင် ဆွမ်းခံမထွက်ရ
သည်မှာ အတန်ကြာခဲ့လေပြီ။

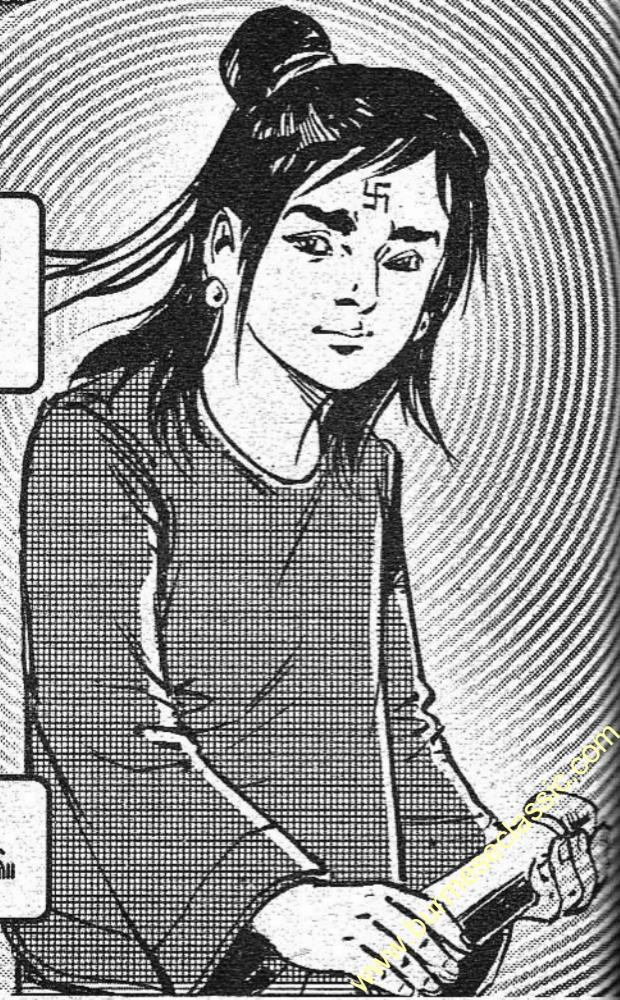

ရှင်ရသေ့ ကလည်း “ဘုန်းကံရှင်” အား
ယောက်ျားတို့တတ်အပ်သည့် ပညာရပ်
များကို သင်ကြားပေး၏။

လောကီအစီအရင်ပြုလုပ်ခြင်းဆိုင်ရာ
ဂန္ထီရပညာရပ်များကိုလည်း သင်ကြား
ပြသပေးလေရာ—

“ဘုန်းကံရှင်” ကလည်း ပါရမီထူးသူဖြစ်၍
ရှင်ရသေ့ သင်ကြားပေးသမျှကို အချိန်တို
အတွင်းမှာပင် တတ်မြောက်ခဲ့လေသည်။

ထို့ကြောင့်—ရှင်ရသေ့ကလည်း
များစွာကျေနပ်ပီတိဖြစ်ရပါလေ၏။

သူခြားသည်က---“ဘုန်းကံရှင်”သည် ကောင်းကင်မှ
အာဇာတ်တာရာများကိုကြည့်ပြီး နက္ခတ်ဗေဒင်ပညာရပ်
ညီမည်သူမျှမသင်ရဘဲ အလိုအလျောက်တတ်မြောက်
အခြင်းတည်း။

ဒီရက်ပိုင်းအတွင်း “ဗဟုရွာ” အတွက်
ဘေးအန္တရာယ်ကြီး တစ်ခုကျဖို့ရှိတယ်--ဘုရသေ့ရဲ့
နှစ်ရက်အတွင်း--ဟောဒီအနောက်ဘက်ကုန်းပေါ်ကို
ခေတ္တပြောင်းရွှေ့နေကြမှဖြစ်လိမ့်မယ်--

ဟေ--ဒီလိုလား
ဒါဆို ရွာသားတွေကို အမြန်ဆုံး
သတိပေးမှဖြစ်မယ်--

“ဘုန်းကံရှင်” ၏ သတိပေးမှုကြောင့်
“ဗဟုရွာ” တစ်ရွာလုံးလိုလိုအနောက်
ဘက်တောင်ကုန်းဘုရားကျောင်းရှိရာ
ဆီသို့ အမြန်ဆုံးပြောင်းရွှေ့ကြ
လေတော့သည်။

ရွာသားအချို့ကလည်း
“ဘုန်းကံရှင်” ပြောစကားကို
မယုံကြည်ကြသဖြင့် တုတ်တုတ်မျှ
မလှုပ်။ ငတ်တုတ်ထိုင်ကာ
ဟားတိုက်ရယ်မောလှောင်ပြောင်ရင်း
ရွာ၌ကျန်နေခဲ့ကြသည်။

အဲဒီ--ကလေးပြောတဲ့စကားကိုများ
သင်းတို့က ယုံနေကြတာဖြင့်--အံ့ရော--ဘယ်က
အန္တရာယ်က လာရမှာလဲ--မပြောင်းဘူးကွာ--
အရူးတွေ--ပြောင်းကြပေစေ--

ဟား--ဟား--ဟား--
ဟုတ်ပကွာ--တို့ရွာမှာဘယ်ဘုန်းကမ
အန္တရာယ် မကျခဲဖူးပါဘူးကွာ--ကြံကြံဖန်ဖန်
လျှောက်ပြောနေတာပါ--

မကြာလိုက်ပါချေ။ “ဘုန်းကံရှင်” ပြောထားသည့်အတိုင်းပင်
“ဗဟုရွာ” တစ်ရွာလုံးကို မကြိုစဖူး ရေလွှမ်းမိုးခြင်းခံလိုက်ရ
ပါလေတော့သည်။

ရွာထဲ၌ ကျန်ခဲ့သူများအားလုံး ရေစီးနှင့်အတူ
မျောပါသွားကာ မရှုမလှ သေပွဲဝင်ကြရလေပြီ။

အနောက်ဘက်တောင်ကုန်းပေါ်သို့ အချိန်မီပြောင်းရွှေ့နိုင်ခဲ့သူများက ထိုအနိစ္စရုံမြင်ကွင်းကို အတိုင်းသားမြင်တွေ့နေရသောကြောင့် ဝမ်းနည်းခြင်းကဲ့ရဲ့မှလွဲ၍ ဘာမျှမတတ်နိုင်ကြ။

တောက်---အဲဒီ“အရည်ကြီး” ဆိုတဲ့ကောင် ငါအတင်းဆွဲခေါ်တာကို မလိုက်ဘဲ---နေခဲ့တာလေ---ခုတော့ ခုတော့---

ဟိုကောင်   ကော
ဘာထူးလို့လဲ---ဒီကလေးပြောတာကို မယုံဘူးလေးဘာလေးနဲ့---ခုတော့ ရေစုန်မျောရပြီမဟုတ်လား

အင်း---ဟောဒီ “ဘုန်းကံရှင်” ကလေးသာ မကယ်ရင်---ငါတို့တစ်ရွာလုံးရဲ့အဖြစ်ကို တွေးတောင်---မတွေးရဲတော့ ပါဘူးကွာ

ထိုအခါမှစ၍ “ဗဟုရွာ” သားတို့သည်
“ဘုန်းကံရှင်” ၏ စကားကို မလွန်ဆန်
ဝံ့ကြတော့ပေ။

ထို့ကြောင့်—မည်သို့သောအခက်အခဲကိစ္စရှိရှိ
“ရှင်ရသေ့ကြီး” နှင့် “ဘုန်းကံရှင်” တို့ထံသို့
အကူအညီလာရောက်တောင်းခံကြတော့သည်။

“ဗဟုရွာ” ၏ ရွာသူကြီးသည်ပင်လျှင် သူတို့ရွာကိစ္စ
အဝဝကိုဆောင်ရွက်ရာ၌ “ရှင်ရသေ့” နှင့် “ဘုန်းကံရှင်”
တို့အား မေးမြန်းတိုင်ပင်ပြီးမှ လုပ်ဆောင်လေ၏။

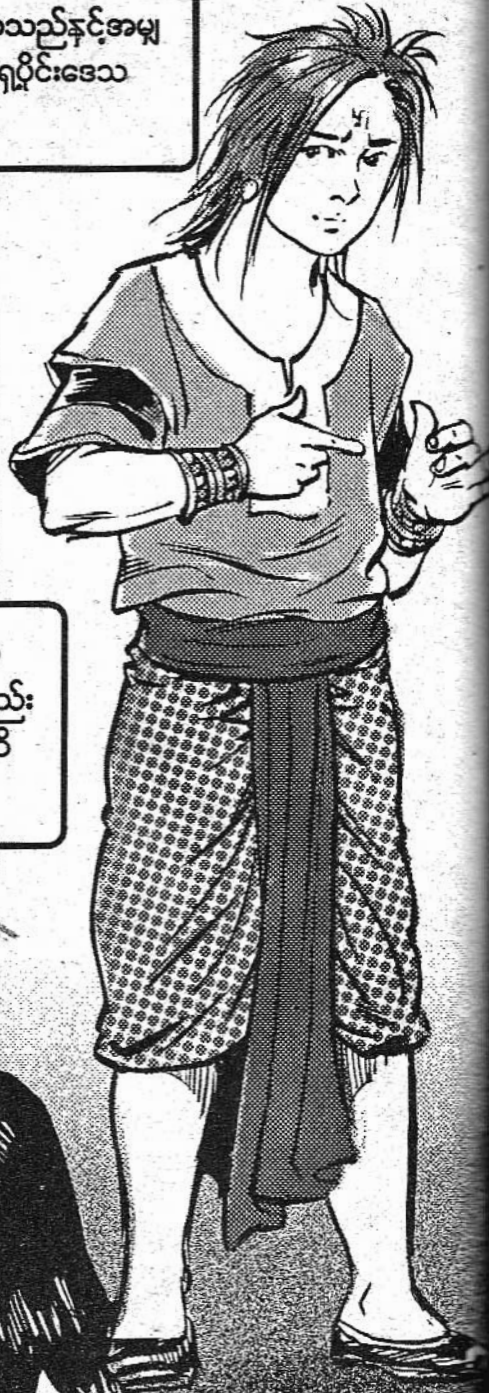

အချိန်ကာလတို့ တစ်ရှေ့ရှေ့ပြောင်းလဲလာသည်နှင့်အမျှ
“ဘုန်းကံရှင်” ၏ သတင်းသည်လည်း အရှေ့ပိုင်းဒေသ
တစ်ဝှမ်း နေရာအနှံ့ ပျံ့နေလေပြီ။

ပျံ့နှံ့ခြင်း

အထူးသဖြင့် “ဘုန်းကံရှင်” ၏ ထူးခြားချက်ဖြစ်သော
နဖူးပေါ်၌ စကြာပုံ အမှတ်အသား ပါရှိကြောင်းကိုလည်း
တစ်ဆင့်စကားတစ်ဆင့်နားဖြင့် “နန်းမြို့တော်” အထိ
ပေါက်ကြားလျက်ရှိပါလေ၏။

အဲဒီ “ဘုန်းကံရှင်” ဆိုတဲ့
ကလေးမှာ မွေးရာပါ နဖူးပေါ်က
စကြာအမှတ်လေးကလည်း
ပါသေးသတဲ့--

ဒါဆို-- ဒီကလေးက
နယ်နယ်ရရတော့ မဟုတ်ဘူးတဲ့
ထူးဆန်းတာတော့အမှန်ပဲ

ဘာ--ဘယ်လို--
အဲဒီလူငယ်လေးရဲ့--နဖူးပြင်မှာ
ကြောပုံပါတယ်--ဟုတ်လား

ဤသို့ဖြင့်--“ဘုန်းကံရှင်” ကလေးသည်လည်း
အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်သည့် ကာလသို့ပင်
ရောက်ခဲ့လေပြီ။

သည်သတင်းက ဘုရင်ကြီး “မန်ယု” ၏
ငယ်ထိပ်တည့်တည့်ကို မြွေပေါက်ခံရသည်သို့။

မှန်လှပါ--အဲဒီ
“ဘုန်းကံရှင်” ဆိုတဲ့ လူငယ်လေးဟာ
အဲဒီနယ် တစ်ဝိုက်က လူတွေ အလွန်အားထား
နေကြရတာကြောင့် မြို့စား၊ နယ်စားကြီးတွေ
ထက်တောင်မှ ဒီလူငယ်က ဩဇာကြီး
နေတယ်လို့ သိရကြောင်းပါ--ဘုရား

ထို့ကြောင့်--အမတ်ချုပ်ကြီးကိုခေါ်ကာ
နစ်ကိုယ်ကြားတိုင်ပင်ရလေပြီ။

ကဲ--ဘယ်နှယ်လဲ
အမတ်ချုပ်ကြီး--ရဲ့--အဲဒီတုန်းက
အဲဒီ ကလေးကို အသေသတ်ခဲ့ပါပြီ--ဆို
ခုတော့--ဘယ်လိုကြောင့်--အဲဒီ
နဖူးပေါ်က စကြာနဲ့ လူငယ်က
ပေါ်လာတာလဲ--

ဟို--ဟိုလေ--အဲဒီတုန်းက
ကျွန်တော်မျိုးကိုယ်တိုင် သေသေချာချာ
ဓားနဲ့ထိုးစိုက်သတ်ခဲ့တာပါ--ဒါပေမယ့်
ဟို--ဟို--ဒင်းကြောင့်--

ဘာ--ခုမှ--ဟိုဒင်းတော့--ဒီဒင်းတော့
လုပ်နေတာလဲ--နဖူးပေါ်မှာ စကြာပုံပါတဲ့လူသားဆိုတာ
ကမ္ဘာပေါ်မှာ နစ်ယောက်မပေးနိုင်ဘူးလေ

အဲဒီ "ဘုန်းကံရှင်" ဆိုတဲ့
လူငယ်ကိုအမြန်ဆုံး တွေ့အောင်ရှာပြီး--
အသေသတ်ဖို့ကလွဲလို့--ဘာမှ
လုပ်မနေနဲ့တော့--

အမှန်တော့ အမတ်ချုပ်ကြီးသည် ထိုစဉ်က ကတုန်ကယင်ဖြင့်
ထိုကလေးကို ဓားဖြင့်ထိုးစိုက်ခဲ့ရသောကြောင့် ထိုကလေး
သေသည် ရှင်သည်ကိုပင် မကြည့်ရက်၍ မျက်နှာလွှဲကာ ပြန်ခဲ့
ရကြောင်း ယခုတိုင် မှတ်မိနေဆဲပါ။

အမတ်ချုပ်ကြီးကလည်း မင်းကြီး၏ အမိန့်အတိုင်း
“ဘုန်းကံရှင်”ကို ရှာဖွေပြီး သုတ်သင်ဖို့အတွက်--

ချက်ချင်းပင် နန်းမြို့တော်မှ ထွက်ခွာခဲ့လေပြီ။
သူနှင့်အတူ လက်ဖြောင့်လေးသည်တော် ရဲမက်
တစ်ဦး၊ လက်မရွံ့စားသမားတစ်ဦးကိုပါ ခေါ်
ဆောင်လာခဲ့ပါလေသတည်း။

“ဘုန်းကံရှင်” ၏ ဂုဏ်သတင်း ကျော်လောမူကား
တစ်မဟုတ်ခြင်းပင် အရှေ့ပိုင်းဒေသတစ်ခုလုံး
သို့ ပျံ့နှံ့ခဲ့သည့်အတွက်—

အရှေ့ပိုင်းနယ်ခြားဒေသတွင် နေထိုင်လျက်ရှိသော
နက္ခတ်ဆရာကြီး “ရွှေသိုက်” ကလည်း ထိုသတင်းကို
ကြားရလေလျှင်—

ဟာ—ဒါဆို—အဲဒီ “ဘုန်းကံရှင်”
ဆိုတဲ့—လူငယ်လေးဟာ ငါတို့ သားလေးပဲ
ဖြစ်ရမယ်—ရှင်မရဲ့—

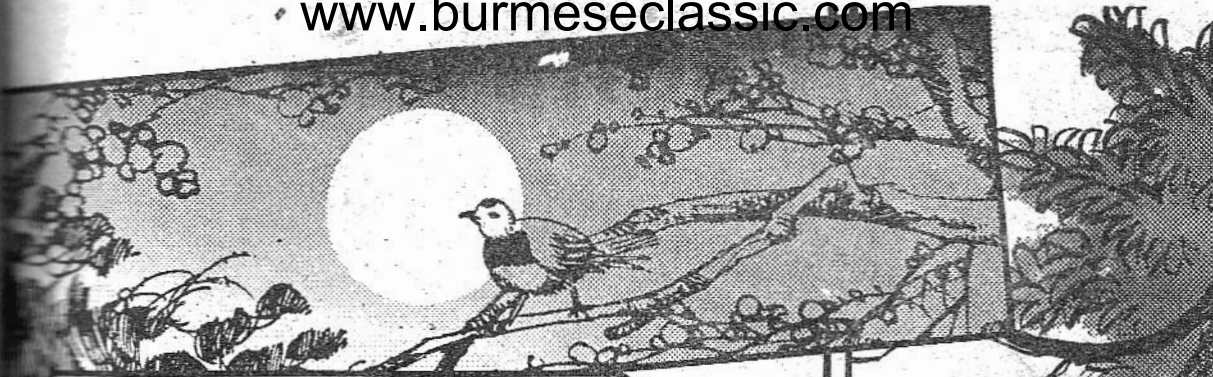
ဟုတ်မှလည်း လုပ်ပါတော်
ရှင်လုပ်လိုက်မှ တလွဲချည်းပဲ—
ကျုပ်တော့—မထင်—

ဒီတစ်ခါတော့—မလွဲစေရဘူး
ရှင်မ—ရေ—စိတ်ချ—နဖူးပေါ်မှာ စကြာပုံ
ပါတဲ့လူသား လောကမှာ နှစ်ယောက်
မရှိနိုင်ပါဘူး—ကွာ—

ဆရာကြီး “ရွှေသိုက်” က အချိန်ဆိုင်—မနေ့တော့ဘဲ
ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် ခရီးထွက်ဖို့ စီစဉ်လေတော့သည်

တိုင်းသိပြည်သိ “ဘုန်းကံရှင်” ဖြစ်သောကြောင့်
ခက်ရာခဲဆစ် ရှာဖွေနေစရာမလိုဘဲ—

ရက်များမကြာမီမှာပင် နက္ခတ်ဆရာကြီး “ရွှေသိုက်” သည်
သူသားဖြစ်သူ “ဘုန်းကံရှင်” ရှိရာ အရှေ့ပိုင်းဒေသ၏ “ဗဟုရွာ”
ဆီသို့ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်လာခဲ့လေပြီ။

ဪ— “ဘုန်းကံရှင်” နဲ့— တွေ့ချင်လို့လား—
ဟိုး— အနှောက်ဘက် တောင်ကုန်းပေါ်က ဘုရားကျောင်းမှာ
ရှင်ရသေ့ကြီးနဲ့— အတူနေတယ်ခင်ဗျ— အဲဒီကို
သွားရင်— သူ့ကိုတွေ့ရပါလိမ့်မယ်

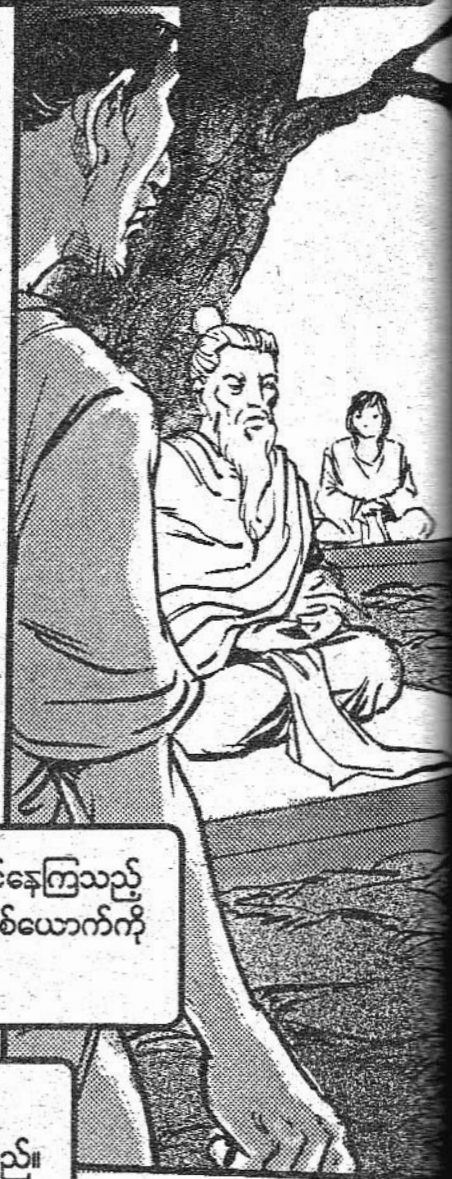
ဟုတ်ကဲ့—
အခုလို လမ်းညွှန်ပေးတာ
ကျေးဇူးပါပဲ နော်

www.burmeseclassic.com

ဆရာကြီး “ရွှေသိုက်” က ဝမ်းသာအားရပင် ဘုရားကျောင်းရှိရာ အနောက်ဘက်တောင်ကုန်းဆီသို့ အပြေးအလွှား တက်လာခဲ့လေပြီ။

ဘုရားကျောင်းဆီသို့ရောက်လျှင်—

ဘုရားကျောင်းအတွင်း၌ တရားထိုင်နေကြသည့် ရှင်ရသေ့ကြီး တစ်ပါး နှင့် လူငယ်တစ်ယောက်ကို တွေ့ရသောကြောင့် ---

ဆရာကြီး “ရွှေသိုက်” က ဘာဆက်လုပ်ရမည်မသိတော့ဘဲ ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင်ထိုင်ကာ အနားယူရင်း စောင့်နေလိုက်သည်။

ဤမျှဝေးကွာထူသော ခရီးကို ခြေလျင်ခရီးဖြင့်
ခရပ်မနား ခရီးနှင်လာခဲ့ရသောကြောင့် ဆရာကြီး
“ရွှေသိုက်” အတော်ပင်ပန်းနေပြီဟုတ်ပါလား။

ထိုကြောင့် ထိုင်စောင့်နေရင်းမှပင်
နှစ်မြိုက်စွာ အိပ်ပျော်ခဲ့ပါလေသတည်း။

အတော်ကြာမှ ရှင်ရသေ့ နှင့် ဘုန်းကံရှင် တို့
ဆရာတပည့်နှစ်ယောက် တရားထိုင်ခြင်းမှ
အသီးသီး ထလာကြလေ၏။

နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်မောကျနေသည့် ဆရာကြီး “ရွှေသိုက်” ကို တွေ့လိုက် ရသောအခါ---

“ဘုန်းကံရှင်” ၏ အသိအာရုံတွင် အလွန်ရင်းနှီးခဲ့သော လူတစ်ယောက်ကို ပြန်လည်ဆုံတွေ့ရသကဲ့သို့ ထူးခြားစွာ ခံစားလိုက်ရသဖြင့် ---

ဟိုက်--အမလေးဗျာ

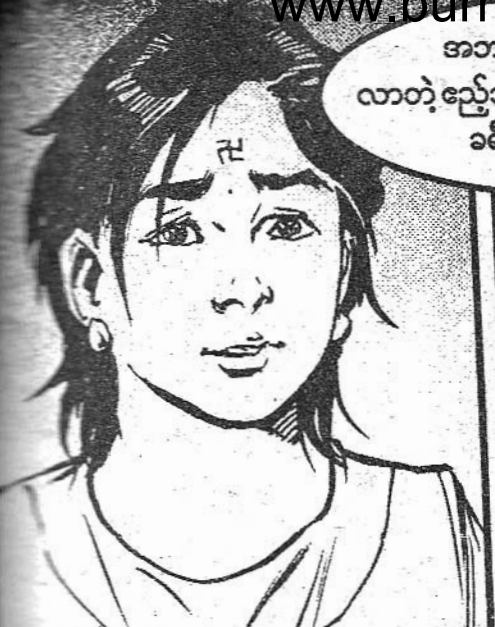

ဒီလူကြီး ကိုကြည့်ရတာ ဒီရွာအနီးအနားကတော့ မဟုတ်လောက်ဘူး ဒါပေမယ့်--သူ့ကို ဘယ်တုန်းက မြင်ဖူးတော့ဖူးတာပါလိမ့် အတော် ရင်းရင်းနှီးနှီး သိနေသလိုပါပဲလား

ထိုသို့တွေးတောနေစဉ်မှာပင်-- ဆရာကြီး “ရွှေသိုက်” ရုတ်တရက် လန့်နိုးလာပြီး--

အဘ--က ခရီးဝေးက
လာတဲ့ ဧည့်သည်ထင်ပါရဲ့--အတော်
ခရီးပန်းလာပုံပဲ--

ဘုန်းကံရှင် ၏ နဖူးမှ စကြာပုံ အမှတ်အသားကို
သေသေချာချာကြည့်ရင်း မေးလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။
ဆရာကြီး “ရွှေသိုက်” အနှစ်နှစ်အလလ ရှာဖွေနေ
ခဲ့ရသော သားဖြစ်သူကို ယခုကဲ့သို့တွေ့လိုက်ရ
သည့်အတွက် ဝမ်းသာလွန်း၍ ဘာဆက်ပြောရ
မည်ပင်မသိတော့အောင်ဖြစ်နေရလေပြီ။

ဟုတ်--ဟုတ်ပါတယ်--
လူလေးရယ်--ဒါနဲ့--လူလေးက
ဟို--ဟို “ဘုန်းကံရှင်”
ဆိုတာလား

ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျာ--
ကျွန်တော့်နာမည် “ဘုန်းကံရှင်” လို့ခေါ်ပါတယ်
ဟောဟိုက ရှင်ရသေ့ကြီးကတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့
အဖေဆရာကြီး ဆိုပါတော့---

သား--သား--လူလေး
အဖေ--ရှာလိုက်ရတာ--သားလေးရယ်
သားလေး--သက်ရှိထင်ရှား ရှိနေသေးလို့
တော်ပါသေးရဲ့ သားရယ်--

ဆရာကြီး “ရွှေသိုက်” က “ဘုန်းကံရှင်” ကို
အားရပါးရပေဖက်လိုက်ပြီး ဝမ်းသာလှန်း၍
မျက်ရည်များပင်လည်နေရာ၏။

ဘုန်းကံရှင် ကလည်း ရုတ်တရက် ဘာလုပ်ရမည်မသိ။
ဘာပြန်ပြောရမှန်းလည်းမသိ။ နွေးထွေးသော ပေဖက်မှု
ကြောင့် အေးမြသော မေတ္တာကို ရရှိနေသည်ကိုတော့
ဘုန်းကံရှင် သတိပြုလိုက်မိပါသည်။

အဖြစ်အပျက်အလုံးစုံကို မျက်ဝါးတစ်ထင်
မြင်တွေ့နေရသော ရှင်ရသေ့ကလည်း
သည်ကိစ္စကို ယုံရခက်ခက်ဖြစ်နေ၏။

ဟေ့--ဟေ့--ဒကာကြီး
ဒါမျိုးတေ့--လာမလုပ်နဲ့လေ--ဒကာကြီးက
ဘယ်သူလဲ ဆိုတာကိုလည်း ပြောဦးမှပေါ့
ငှတ်အတင်းပဲ အဖေလာမတော်
နဲ့လေ--ဒကာရဲ့--

ထိုအခါမှ--ဆရာကြီး "ရွှေသိုက်" ကလည်း
"ဘုန်းကံရှင်" အား အတင်းပွေဖက်ထားရာမှ
ပြန်လွတ်လိုက်ကာ--

တပည့်တော်--
အရမ်း--အရမ်းခံစားရလှန်းလို့
ခုလိုသတိလက်လွတ်ဖြစ်သွားရတာကို
ခွင့်လွတ်ပေးပါခင်ဗျာ

တပည့်တော်--
ကတော့--ဟောဒီ "ဘုန်းကံရှင်" ဆိုတဲ့
လူကလေးရဲ့ ဖခင်ပါပဲ--တပည့်တော်ရဲ့နားမည်က
"ရွှေသိုက်" လို့ခေါ်ပါတယ်--နယ်ခြားဒေသ
ကနေ ဒီကိုလာခဲ့တာပါဗျာ

ဘာပြောတယ်--ဒကာက
ဘုန်းကံရှင်ရဲ့--အဖေ ဆိုတာ--ကျုပ်တို့က
ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ယုံရမှာလဲ--

ဟား--ဟား--ဟား--ဒီလောကကြီးမှာ
နာမည်ကျော်ကြားလာပြီဆိုရင်--အဖေတော်ချင်ရတာနဲ့
အမေတော်ချင်ရတာနဲ့--ဆွေမျိုးတော်ချင်ရတာနဲ့
အတော်--တရားကျစရာကောင်းတာပဲ

ကျုပ်တို့ကို---ဒါမျိုး--လာပြီး
လိမ်လို့ရမယ်ထင်နေလား---ဒကာရဲ့
နည်းနည်းစဉ်းစားပါဦး--

အို--တပည့်တော် မလိမ်မညာဘဲ
အမှန်အတိုင်းပြောနေတာပါခင်ဗျာ--ဒီကလေးကို
နယ်ခြားဒေသက တပည့်တော်ရဲ့တဲလေးမှာ
မွေးခဲ့တာပါ--ဒီကလေးကိုမွေးပြီးတာနဲ့
အိမ်ကို ဧည့်သည်နှစ်ယောက်
ရောက်လာပါလေရောဗျာ

ဆရာကြီး “ရွှေသိုက်” က လှန်ခဲ့သည့်အနှစ် နှစ်ဆယ်က ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှ တို့ကို သေသေချာချာရှင်းပြလိုက်လေ၏။

ဆရာကြီး “ရွှေသိုက်” ပြောပြသမျှတွေကို နားထောင်ရသည်မှာလည်း ဖြစ်နိုင်ချေရှိသော ဖြစ်ရပ်မှန်တွေဟု ယူဆနိုင်သည်သာ။ ရှင်ရသေ့ ကိုယ်တိုင် ထိုနယ်ခြားဒေသသို့ ခရီးထွက်စဉ်က ဤကလေးကို ကောက်ယူ ရရှိကာ ကျွေးမွေးပြုစု စောင့်ရှောက်ခဲ့ရသည် မဟုတ်ပါလား။

သို့သော်—မိမိ၏ သားအရင်း ရင်နှစ်သည်းချာပမာ သံယောဇဉ်တူယနေရသော သည်ကလေးကို ယခု အခါကျမှ တစ်ပါးသူ၏ သားအဖြစ်ကို လှယ်လှယ် နှင့် အသိအမှတ်မပြုပေးနိုင်သည်က ရှင်ရသေ့၏ဆန္ဒ။

အို--ဒကာပြောချင်ရာလာပြောနေတာ ကျုပ်တော့လက်မခံနိုင်ပါဘူး--ဒကာပြောတဲ့ သူခိုးနှစ်ယောက် ကို သက်သေပြနိုင်ရင်တော့ ဒီကိစ္စကို ကျုပ် လက်ခံမယ်--

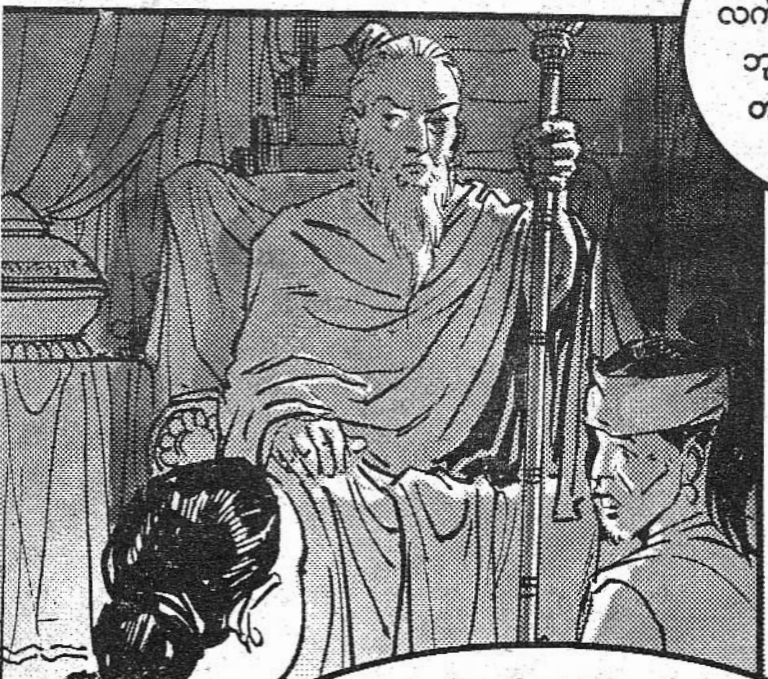
ရှင်ရသေ့ နှင့် ဆရာကြီး “ရွှေသိုက်” တို့ အပြန်အလှန်ငြင်းခုံနေစဉ်မှာပင်-----

“ဗဟုရွာ” မှ ရွာသားအချို့ ရောက်ရှိလာကြပြီးလျှင်--

ဘာလဲဟေ့--
ငါတို့ရဲ့-- “ဘုန်းကံရှင်” ကို အခုမှလာပြီး အဖေတော်ချင်နေတာလား

ဒီကိစ္စကို အလွယ်တကူ လက်ခံလို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲဗျ--
ဘုန်းကံရှင် ဟာ ကျုပ်တို့ တစ်ရွာလုံးရဲ့ သားဆိုလဲ မများဘူး--

ဟုတ်တယ်--ဟုတ်တယ် ကျုပ်တို့ကိုယ်တိုင်--နို့တိုက်ပြီး--ဒီကလေးကို ကိုယ့်သားအရင်းလို ကျွေးမွေးပြုစု စောင့်ရှောက် လာကြတာ--ရှင်

တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ပြောဆိုလာကြသော “ဗဟုရွာ” မှ ရွာသူ ရွာသားများ၏ စကားသံတို့ကြောင့် ဆရာကြီး “ရွှေသိုက်” ဘာပြန်ပြောရမှန်းပင်မသိပါလေပြီ။

နောက်ဆုံးတွင်တော့---

သည်ကိစ္စကို အရှေ့ပိုင်းဒေသ နန်းမြို့တော်မှ ဘုရင်ကြီး "မန်ယူ" ထံသို့သွားကာ အဆုံးအဖြတ် ခံယူကြဖို့ သဘောတူလိုက်ကြလေ၏။

ဟုတ်တယ်--ဘုရင်ကြီး ဆုံးဖြတ်တဲ့အတိုင်း ကျုပ်တို့အားလုံး လက်ခံကြမယ်--

ဟုတ်တယ်-- အခုချက်ချင်း-- သွားကြမယ်--

ကြာတယ်ဟေ့--- အခုပဲ-နန်းမြို့တော် ဆီကို သွားကြမယ်

အားလုံးက ဗဟုရွာသားတို့၏ ဆန္ဒအတိုင်း နန်းမြို့တော် သို့ သွားဖို့ သဘောတူလိုက်ကြ လေတော့သည်။

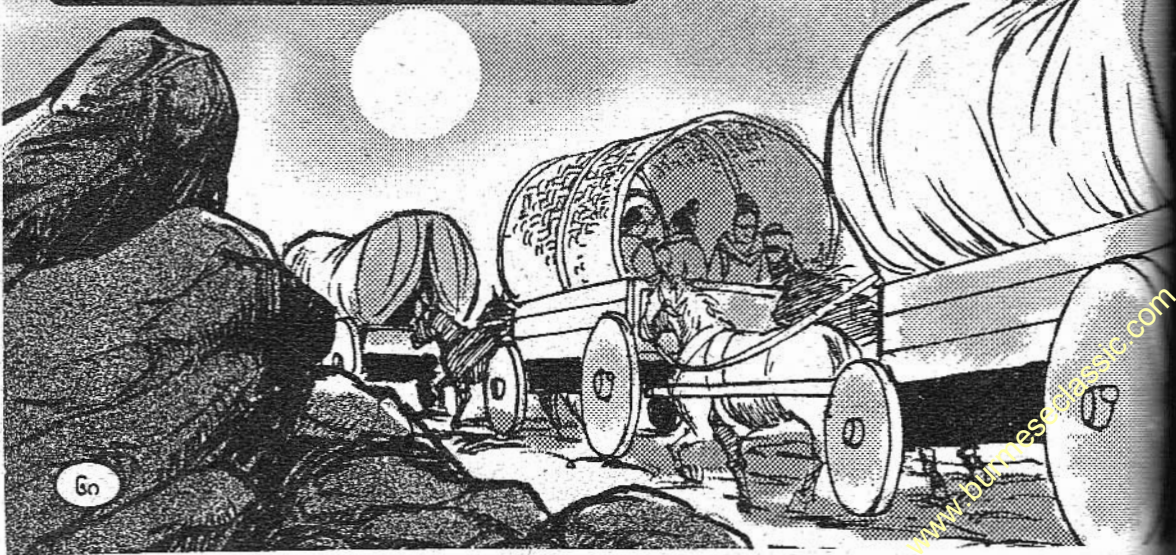

ဤသို့ဖြင့်--

ရှင်ရသေ့၊ ဘုန်းကံရှင်၊ ဆရာကြီးရွှေသိုက်တို့နှင့် အတူ ဗဟုရွာမှ ရွာသူ ရွာသားများလိုက်ပါလျက် --

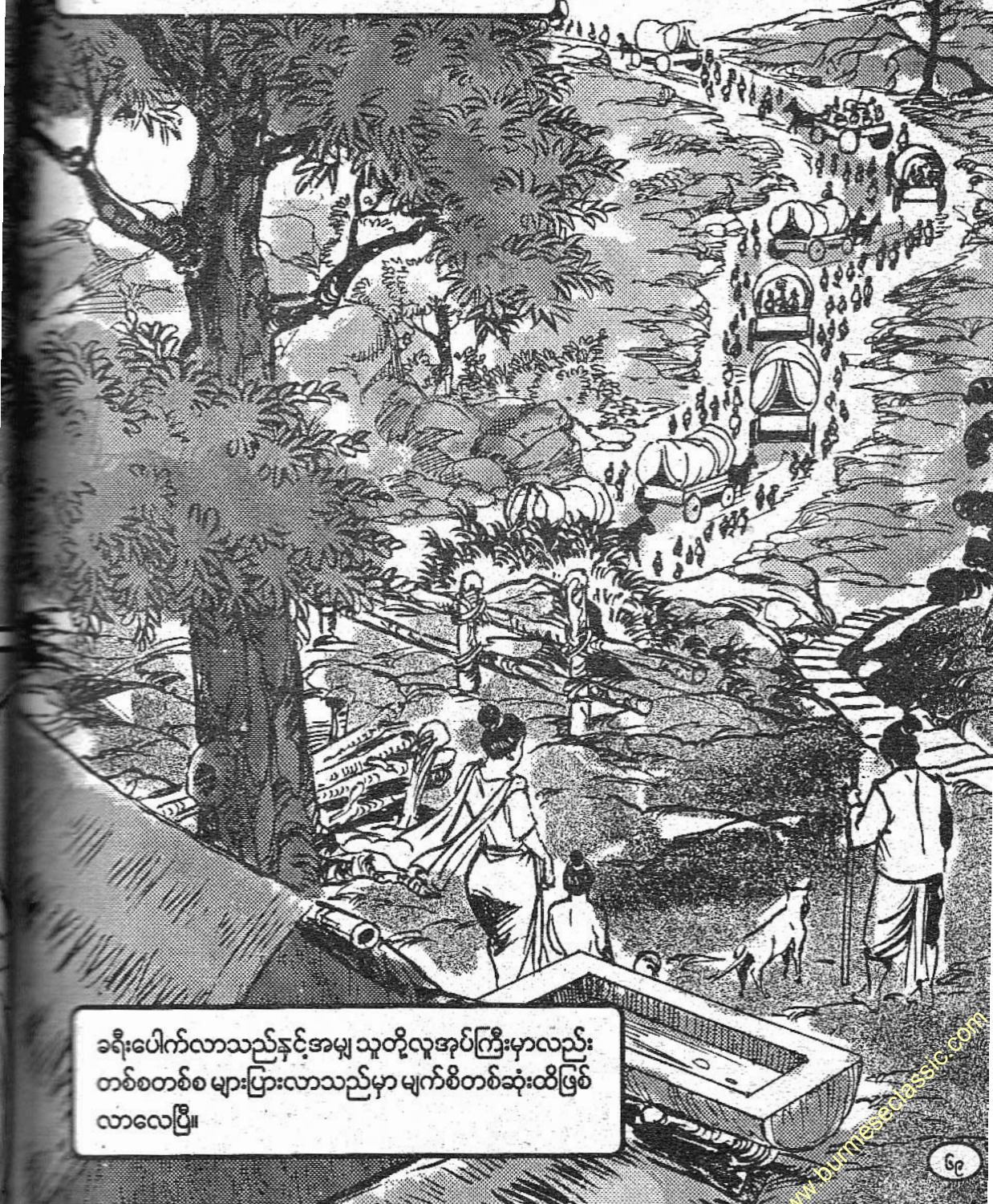

နန်းမြို့တော် သို့ ဦးတည်သွားနေသော ထိုလူအုပ်ကြီးကား စစ်ချီလာသည့် စစ်တပ်ကြီး တစ်ခုအလား ထင်မှတ်မှားစရာပင်။

လမ်းခရီးတွင် ဖြတ်သန်းသွားရသော မြို့ရွာများမှ လူများကလည်း သည်ကိစ္စကို ကြားသိရသည်နှင့် အထူးစိတ်ဝင်စားစွာဖြင့် ထိုလူအုပ်ကြီး၏နောက်မှ ထပ်မံ လိုက်လာကြပြန်၏။

ခရီးပေါက်လာသည်နှင့်အမျှ သူတို့လူအုပ်ကြီးမှာလည်း တစ်စတစ်စ များပြားလာသည်မှာ မျက်စိတစ်ဆုံးထိဖြစ် လာလေပြီ။

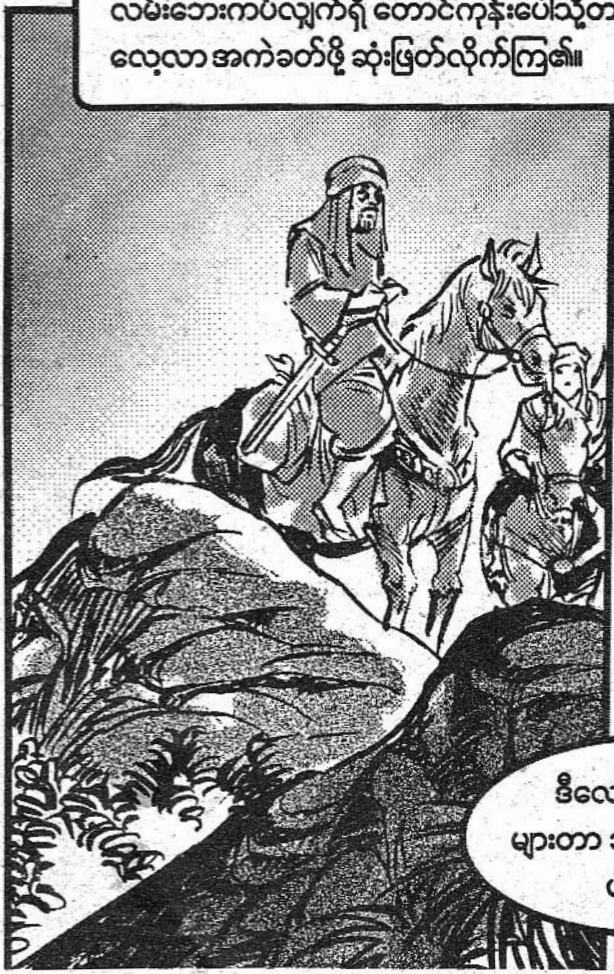

ဝုဗျာဒိတ်

ရှေ့တည့်တည့် မျက်နှာချင်းဆိုင် တွင် လှမ်းမြင်
နေရသော လူအုပ်ကြီးကြောင့် အမတ်ချုပ်ကြီး
နှင့် အဖော်ရဲမက်နှစ်ဦးစလုံး ထိုလမ်းကြောင်း
မှ ဖယ်ခွာလျက် —

လမ်းဘေးကပ်လျက်ရှိ တောင်ကုန်းပေါ်သို့တက်ကာ
လေ့လာ အကဲခတ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြ၏။

ဒီလောက်လူတွေ
များတာ ဘယ်သူတွေများ
ပါလိမ့်—

လူအုပ်ကြီး ကသူတို့နှင့်တဖြည်းဖြည်းနီးကပ်လာသည်နှင့်အမျှ ရှေ့ဆုံးလှည်းပေါ်တွင် လိုက်ပါလာသူများကိုလည်း တစ်စတစ်စ သည်းသည်းကဲ့ကဲ့ မြင်လာရလေပြီ။

သူတို့နှင့် အနီးဆုံးနေရာသို့ရောက်လာသောအခါမှ သူ့သေချာချာမြင်လိုက်ရသည်က နဖူးပြင်၌ စကြာပုံ အမှတ်အသား ထင်ထင်ရှားရှားပါသည့် သူငယ်လေး တစ်ဦး။

ဟာ--ဟိုသူငယ်လေးရဲ့ နဖူးမှာ--စကြာပုံ ပါတာ အသေအချာပဲ ဒါဆို--ဒီသူငယ်လေးက ကျွန်တို့ရှာနေတဲ့ "ဘုန်းကံရှင်"ပဲ-ပေါ့-

ဗျာ--အဲဒီရှေ့ဆုံးလှည်းပေါ်က
လူငယ်လေးက ကျုပ်တို့ရှာနေတဲ့
“ဘုန်းကံရှင်”--ဟုတ်လား

လက်ဖြောင့်လေးသည်တော်က
လေးနှင့်မြားကို အသင်ပြင်လိုက်ပြီ။

ဟ--ဟ--မ--မလုပ်ကြနဲ့ဦးလေ
ဒီလောက်လူအုပ်ကြီးကို ဦးဆောင်လာတုန်း
လုပ်ကြံလိုက်ရင်--ကျုပ်တို့အားလုံး
အကျိုးနည်းကုန်မှာပေါ့

ဟာဗျာ--ဒီလိုအခွင့်အရေးရတုန်း
မသတ်လိုက်ရင် ဘယ်တော့သတ်ရမှာလဲ--
ကျုပ်ကတော့ လက်ယားနေပြီ--

“ဘုန်းကံရှင်” က ဒီလူအုပ်ကြီးကို
ဦးဆောင်ပြီး ဘယ်ခရီးကိုသွားလို့ ဘာလုပ်ကြမယ်
ဆိုတာကိုပဲ အရင်စုံစမ်းကြည့်ကြပါဦး--

ထို့ကြောင့်--အမတ်ချုပ်ကြီးစုံစမ်းခိုင်းသည့်အတိုင်း
ထိုလူအုပ်ကြီးနှင့် အတူ လိုက်ပါလာသော ရှာသား
အချို့ကို မေးမြန်းကြည့်သောအခါ--

“ဘုန်းကံရှင်” ၏ဖခင် အစစ်အမှန် မည်သူမည်ဝါဖြစ်ကြောင်း
အငြင်းပွားမှုအား မင်းကြီးထံ၌ အဆုံးအဖြတ်ခံဖို့အတွက်
သွားရောက်နေကြကြောင်း သိခဲ့ရလေသည်။

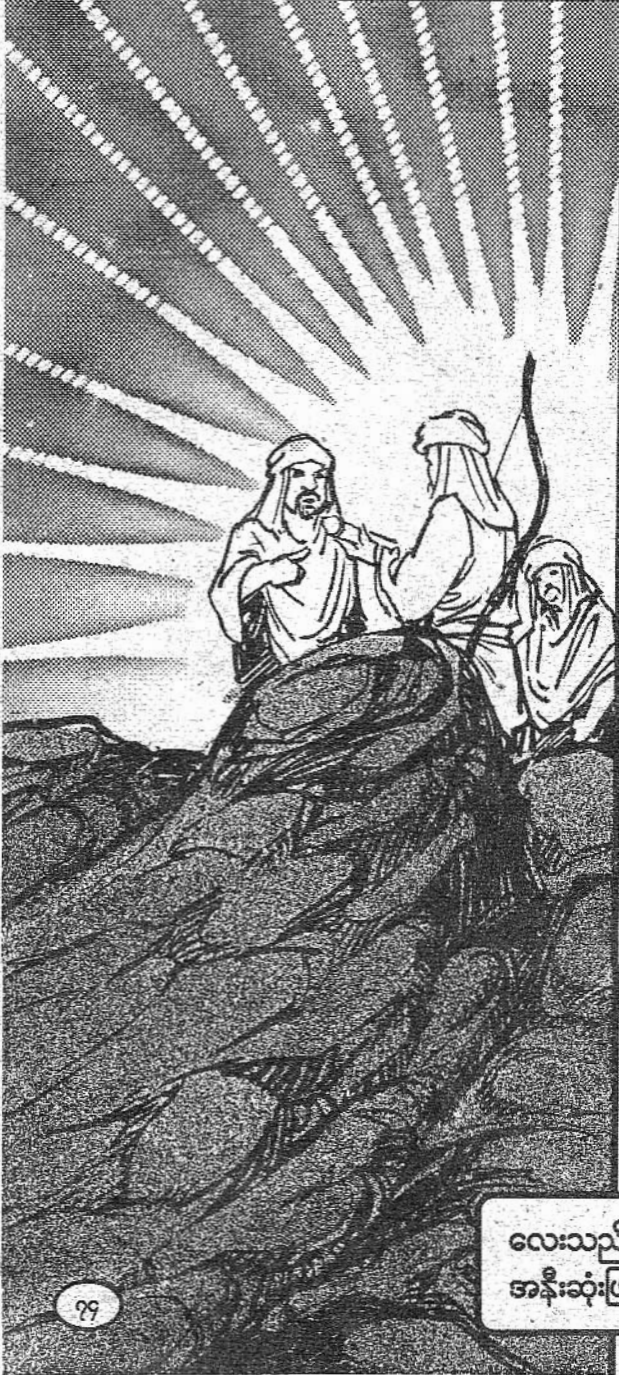
ဘာ--
နက္ခတ်ဆရာကြီး “ရွှေသိုက်” က
သူသားဆိုပြီး လာတွေ့လို့ အခုလို
အငြင်းပွားကြတာ--ဟုတ်လား
အဲဒါမှ--နက္ခတ်--

ဒီကိစ္စကို ဒီလူတွေ
နန်းမြို့တော်ဆီမရောက်ခင်--မင်းကြီး
အရင်ဆုံး သိထားအောင် အမြန်ဆုံး
သတင်းပို့မှဖြစ်မယ်--

ထို့ကြောင့်—အမတ်ချုပ်ကြီးက မင်းကြီးထံသို့
အကျိုးအကြောင်းတင်ပြသော စာလွှာတစ်စောင်ကိုရေးကာ

ဤလူအုပ်ကြီး နန်းမြို့တော်သို့မရောက်မီ စာလွှာကို
အရောက်ပို့ရန်အတွက် လေးသည်တော်ရဲမက်အား
တာဝန်ပေးလိုက်ရလေသည်။

လေးသည်တော်ရဲမက်ကလည်း နန်းမြို့တော်သို့ ဤစာလွှာ
အနီးဆုံးဖြတ်လမ်းကိုအသုံးပြုလျက် ခရီးပြင်းနှင်ခဲ့လေ၏။

ထို့ကြောင့် “ဘုန်းကံရှင်”
တို့လူစုလူဝေးကြီး နန်းမြို့တော်
သို့ မရောက်မီပင် ထိုစာလွှာအား
မင်းကြီးထံအရောက် ဆက်သနိုင်
ခဲ့လေပြီ။

မင်းကြီးကသည်ကိစ္စကို မည်သူ့ကိုမျှ အသိမပေးလို။
အမတ်ချုပ်ကြီးနှင့် နှစ်ယောက်တည်းသိထားခဲ့သည့်
ငိမ့်ဖြစ်၍ မင်းကြီး အခက်ကြုံနေရလေပြီ။

ဟိုဏ်--နက္ခတ်ဆရာကြီး “ရွှေသိုက်” ရော
“ဘုန်းကံရှင်” ပါ နန်းတော်ဆီကို လာနေပြီဆိုပါလား
အဲဒါမှ--ပြဿနာပဲ--ဒီအရှုပ်ထုပ်ကို ဘယ်လို
ရှင်းရပါ့မလဲ--နော်--

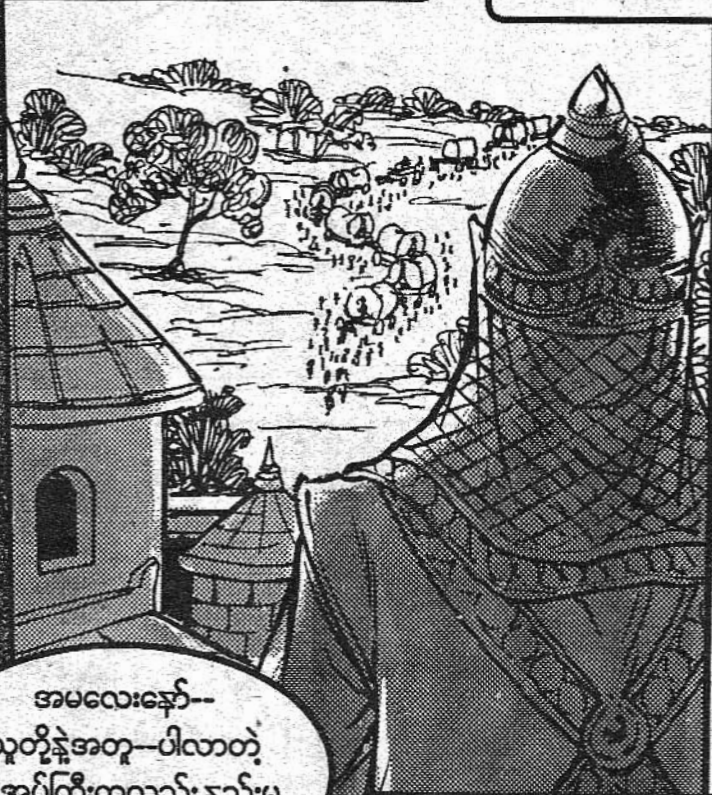
အို--ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်--
ဒီ “ဘုန်းကံရှင်” ဆိုတာကိုတော့
အခွင့်အရေးရတာနဲ့ လုပ်ကြံဖို့
လေးသည်တော်ကို ပဲ တာဝန်
ပေးထားမှဖြစ်မယ်

မကြာမီမှာပင်—

“ဘုန်းကံရှင်”တို့ လူစုလူဝေးကြီးက
နန်းမြို့တော်၏ မြို့တံခါးမှဝင်လျက်--

မင်းကြီးရှိရာ “ရွှေနန်းတော်” သို့ ဦးတည်လာနေပြီ။
နန်းမြင့်ဆောင်ထက်ဆီမှ လှမ်းမြင်နေရပါလေပြီ။

အမလေးနော်--
သူတို့နဲ့အတူ—ပါလာတဲ့
လူအုပ်ကြီးကလည်း နည်းမှ
မနည်းပါပဲလား--

များပြားလှသည့် လူအုပ်ကြီးကိုကြည့်ပြီး မင်းကြီးလန့်သွား၏။
သည်လူတို့အားလုံးကို နန်းဆောင်ထံသို့ ဝင်ခွင့်ပေး၍တော့
မဖြစ်နိုင်။ ထို့ကြောင့်—ကာယကံရှင် များမှလွဲ၍ ရွှေနန်းတော်
အတွင်း ဝင်ခွင့်မပြုရန် အမိန့်ချမှတ်ရလေတော့သည်။

မင်းကြီးက ပလ္လင်ထက်ဆီမှနေ၍ နက္ခတ်ဆရာကြီး “ရွှေသိုက်” ကို လှမ်းမြင်နေရဖြင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကို မလုံမလဲဖြစ်နေပြန်သည်။

မင်းကြီးက မလုံမလဲဖြစ်ကာ ထက်ထဲမှ သံလျက်ဖြင့် မိမိ မျက်နှာကို အုပ်ထားလိုက် မိပါလေသည်။

ဟိုက်—ဟိုလုက နက္ခတ်ဆရာကြီး “ရွှေသိုက်” ပဲ ငါ့ကိုတွေ့ပြီး—မှတ်မိသွားမဖြင့် ခက်လှချည့်ရဲ့—

ကိုင်း---
မောင်မင်းတို့လာရင်းကိစ္စကို
လျှောက်တင်ကြစေ

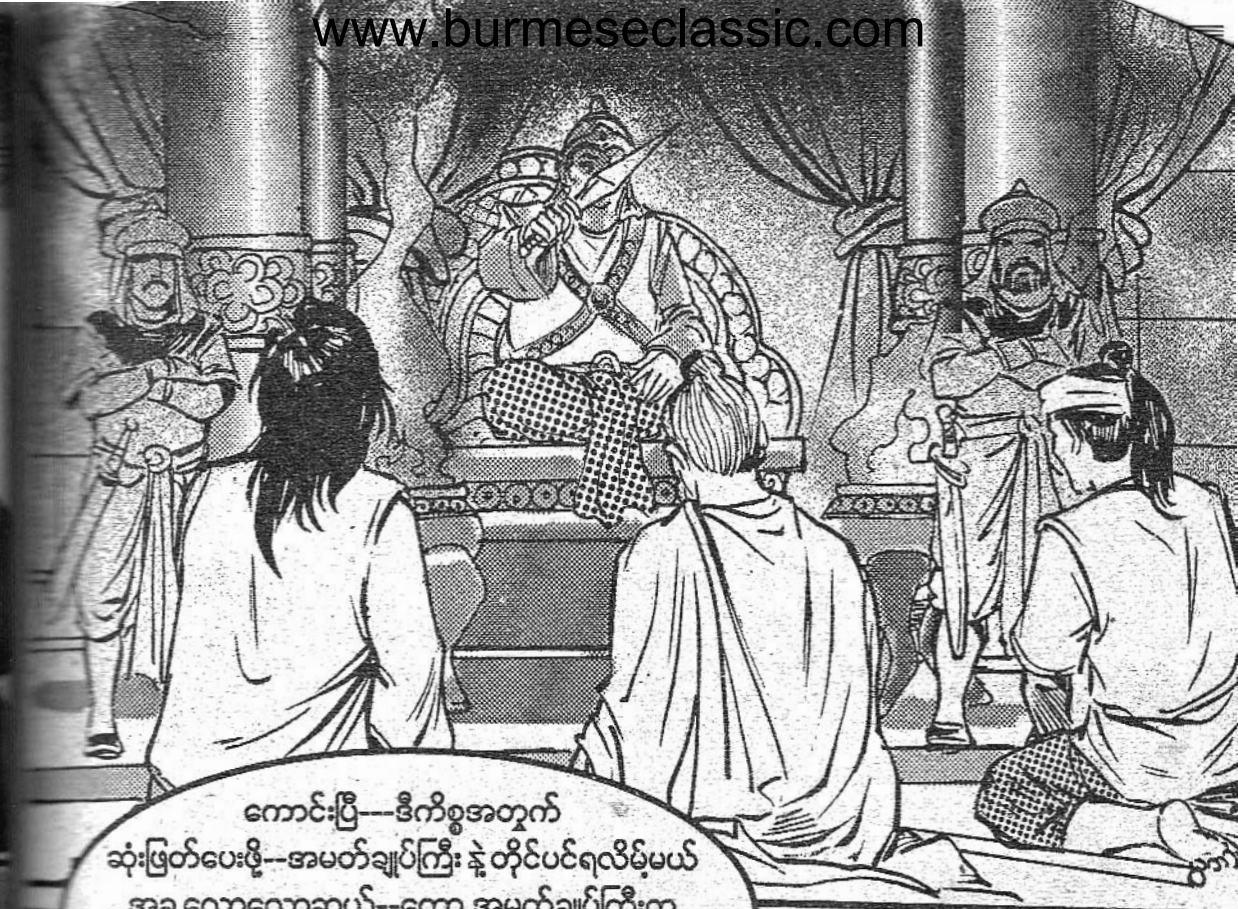
ဆရာကြီး “ရွှေသိုက်” နှင့် ရှင်ရသေ့တို့သည်
တစ်ယောက်တစ်လှည့်စီ လျှောက်တင်လျက်--

“ဆရာကြီး “ရွှေသိုက်” သည် “ဘုန်းကံရှင်” ၏
ဖခင်အစစ်အမှန် ဟုတ် မဟုတ် ဆုံးဖြတ်ပေး
ဖို့ မင်းကြီးထံ ရောက်လာကြခြင်းဖြစ်ကြောင်း
ပန်ကြားလာကြခြင်းဖြစ်လေသည်။

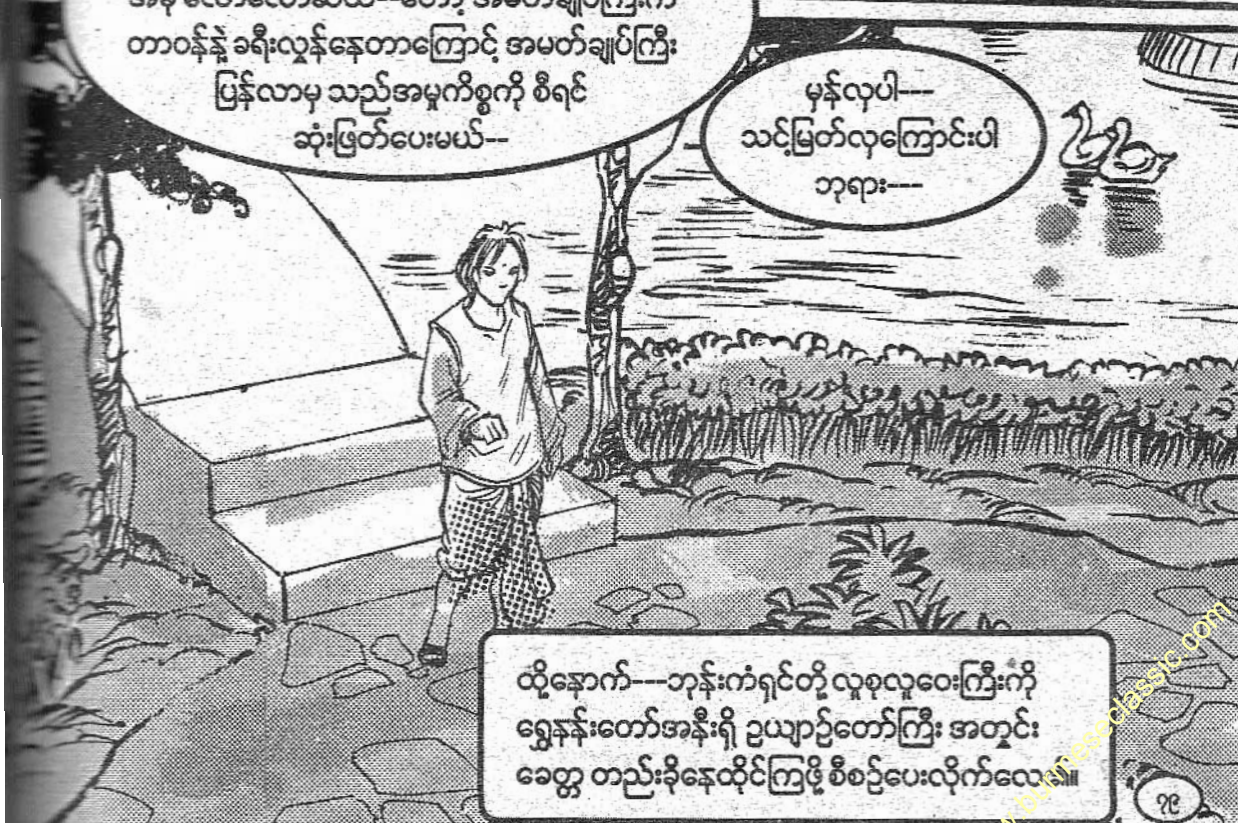
ထိုအချိန်တွင်-- “ဘုန်းကံရှင်” အား လုပ်ကြံရန် တာဝန်
ပေးခြင်းခံထားရသည့် လေးသည်တော်ရဲမက်ကလည်း
သူတာဝန်ကိုထမ်းဆောင်ဖို့ အခွင့်ကောင်းကို စောင့်နေ
ကြောင်း မည်သူမျှ မရိပ်စားမိကြပေ။

ကောင်းပြီ—ဒီကိစ္စအတွက်
ဆုံးဖြတ်ပေးဖို့—အမတ်ချုပ်ကြီး နဲ့ တိုင်ပင်ရလိမ့်မယ်
အခု လောလောဆယ်—တော့ အမတ်ချုပ်ကြီးက
တာဝန်နဲ့ ခရီးလွန်နေတာကြောင့် အမတ်ချုပ်ကြီး
ပြန်လာမှ သည်အမှုကိစ္စကို စီရင်
ဆုံးဖြတ်ပေးမယ်—

မှန်လှပါ—
သင့်မြတ်လှကြောင်းပါ
ဘုရား—

ထို့နောက်—ဘုန်းကံရှင်တို့ လူစုလူဝေးကြီးကို
ရွှေကုန်းတော်အနီးရှိ ဥယျာဉ်တော်ကြီး အတွင်း
ခေတ္တ တည်းခိုနေထိုင်ကြဖို့ စီစဉ်ပေးလိုက်လေ၏။

အာနန္ဒ

ဥယျာဉ်တော်ကြီးနှင့် မလှမ်းမကမ်း၌ နန်းမြို့တော် မင်းကြီး၏ တစ်ဦးတည်းသော သမီးတော်လေး “စန္ဒီဒေဝီ” နေထိုင်ရာ “စံအိမ်တော်” တည်ရှိနေလေသည်။

သမီးတော်လေး “စန္ဒီဒေဝီ” သည်ပင်လျှင် ယခုအခါ တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်ပြည့်ပြီး၍ အပျိုသွေးကြွယ် အလှဆုံးအရွယ်သို့ပင် ရောက်နေပြီ။

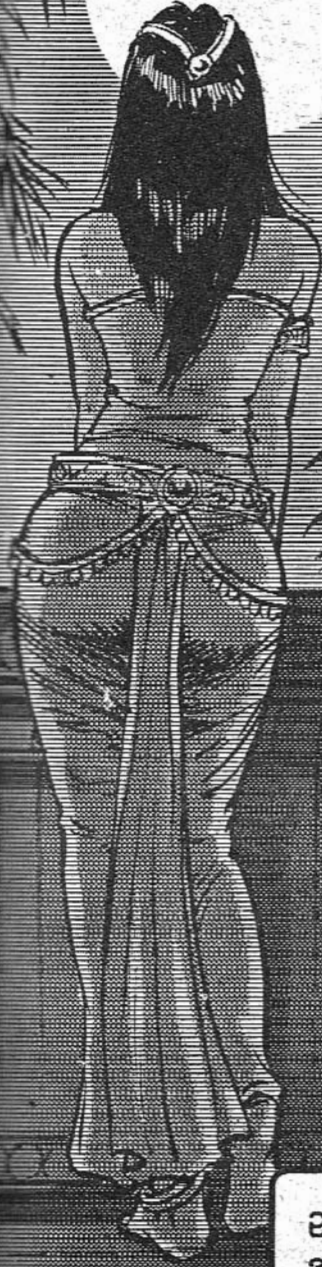
သမီးတော်လေး “စန္ဒီဒေဝီ” ကို အပျိုတော်များ၊ အထိန်းတော်များ အခြွေအရံ အစောင့်အကြပ်များစွာဖြင့် အထူးဂရုတစိုက် စောင့်ကြပ် စေခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

ညဉ့်နက်လာသည်နှင့်အမျှ--

စံအိမ်တော်ကြီး၏ လေသာဆောင်မှ မြင်နေရသော လမင်းထိန်ထိန်သာနေသည့် မိုးကောင်းကင်ကြီးနှင့်--

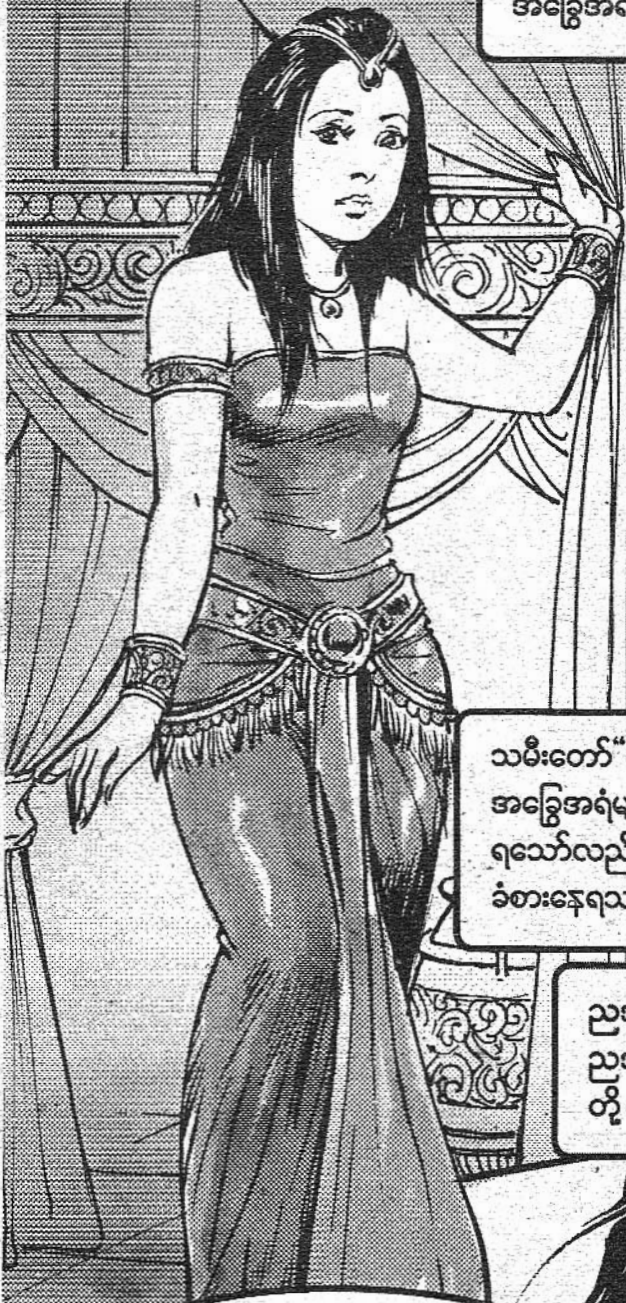

ဥယျာဉ်တော်အတွင်းရှိ မင်္ဂလာကန်တော်၌ လမင်းကြီး၏ အရိပ်ထင်ဟပ်နေသော ရှုခင်းက ပန်းချီကားတစ်ချပ်ပမာ--

သန်းခေါင်ကျော်ပြီဖြစ်၍—

သမီးတော်“စန္ဒီဒေဝီ”၏ အထိန်းတော်များ အခြွေအရံများအားလုံး အိပ်ပျော်နေကြပြီ။

သမီးတော်“စန္ဒီဒေဝီ”က ဤမျှလောက်သော အခြွေအရံများနှင့် လိုလေသေးမရှိ စံစားနေထိုင် ရသော်လည်း အထီးကျန်သော ခံစားမှုမျိုးကို ခံစားနေရသည်သာ။

ညအချိန်တွင်ပင် ဥယျာဉ်တော်အတွင်းသို့ဆင်းကာ ညအလှ ညရှုခင်းကို ကြည့်ရှုခံစားလိုသောစိတ်ဆန္ဒ တို့ တဖွားဖွားပေါ်ပေါက်လာသည်ဖြစ်၍—

အခုလို—လေပြေလေညှင်းလေး တိုက်ခတ်နေချိန်မှာ—ဥယျာဉ်တော်ထဲဆင်းပြီး ဖိုးလမင်းကြီးရဲ့အလှကိုကြည့်ရှုရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲ—

“စန္ဒီဒေဝီ”က အိပ်မောကျနေကြသည့် မိမိ၏ အခြွေအရံများကို နှိုးမနေတော့ဘဲ မိမိ၏ အဆောင်တော်မှ တိတ်တဆိတ် ထွက်ခွာ လာခဲ့လေတော့သည်။

အဆောင်တော်အတွင်းမှ အစောင့်အကြပ်များ ကလည်း နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်အိပ်ပျော်နေကြပြီ ဖြစ်၍ သမီးတော်လေး၏ လှုပ်ရှားမှုများကို လုံးဝ မသိလိုက်ကြပေ။

စံအိမ်တော်ကြီး၏ ထွက်ပေါက် ပင်မတံခါးကြီးသို့ အရောက်တွင် တံခါးမကြီးက သူ့အလိုအလျောက် ပွင့်လာသဖြင့် ---

“စန္ဒီဒေဝီ”ပင်လျှင် အလွန် အံ့သြဝမ်းသာ ဖြစ်ရလေပြီ။

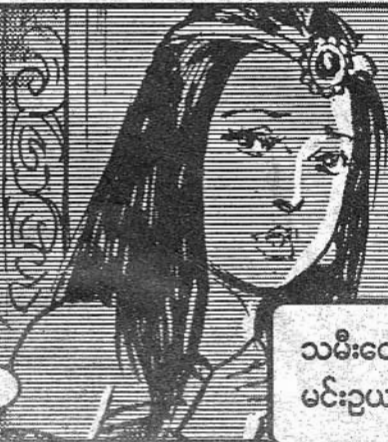

ခြံဝင်းတံခါးမကြီးကို စောင့်ကြပ်ကြရသည်
အမျိုးသမီးရဲမက်အစောင့်များကလည်း
အိပ်မေ့ချခံထားကြရသူများပမာ။

ထိုခြံဝင်းတံခါးမကြီးကလည်း ရှေးကနည်းစ
ပွင့်လာပြန်၏။

ထို့ကြောင့်—မည်သို့သော အနှောင့်အယှက်
အတားအဆီး တစ်စုံတစ်ရာ ကိုမျှ မတွေ့ရဘဲ

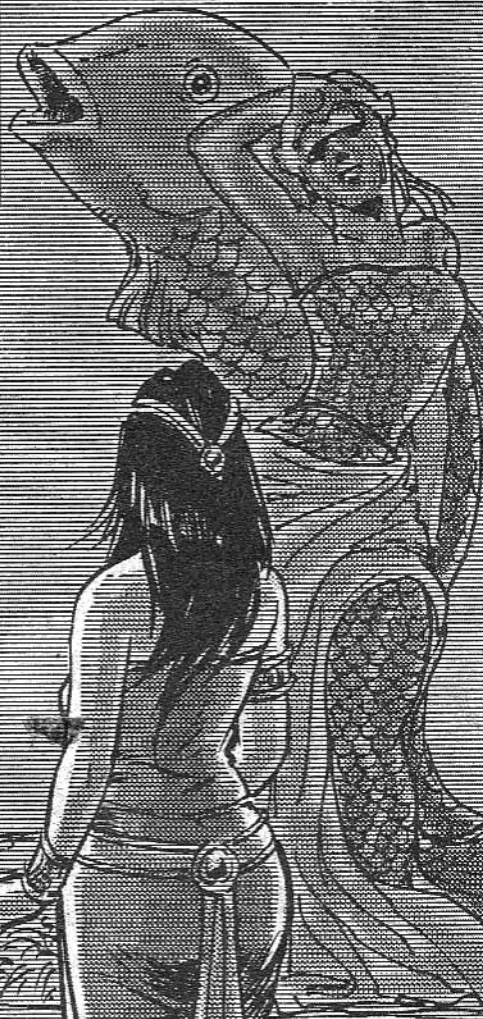
သမီးတော်လေး“စန္ဒီဒေဝီ”သည် ညအချိန်မတော်
မင်းဥယျာဉ်တော်အတွင်းသို့ ရောက်ရှိခဲ့လေသတည်း။

“စန္ဒီဒေဝီ”သည် ဥယျာဉ်တော်အတွင်း
ညအလှကို ရှုစားရင်း တဖြည်းဖြည်း
လျှောက်လာရာမှ---

မင်္ဂလာကန်တော်ကြီးသို့ အရောက်တိုင်---

ကောင်းကင်ဆီမှ ကြယ်တာရာများကို မော့ကြည့်ရင်း
လက်ချိုးရေကာ တွက်ချက်နေသည့် လူငယ်လေး
တစ်ဦးကို လရောင်အောက်တွင် ထင်ထင်ရှားရှား
တွေ့မြင်လိုက်ရသဖြင့်---

BURMESE CLASSIC

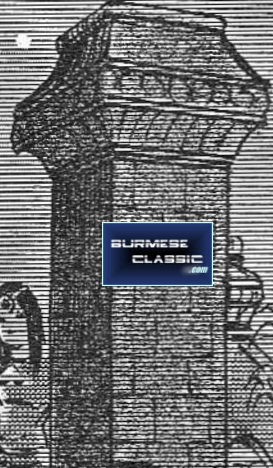
“စန္ဒီဒေဝီ” က ရှေ့ဆက်မသွားသေးဘဲ
အကဲခတ်ကြည့်နေလိုက်၏။

ထိန်ထိန်သာလျက်ရှိသည့်လရောင်အောက်တွင်
တွေ့မြင်နေရသည့် ထိုလူငယ်ကလေး၏ ရုပ်သွင်ကို
တစိမ့်စိမ့်ကြည့်နေရင်းမှ---

မင်းသမီးလေး “စန္ဒီဒေဝီ” ၏ ရင်တွင်း၌
တလုပ်လုပ်ဖြင့် ရင်လိုက်သည်ဖို့ ခံစား
နေရလေသည်။

“စန္ဒီဒေဝီ” မင်းသမီးလေးသည် မွေးဖွားသည့်
အချိန်မှ ယနေ့ထိတိုင်အောင် ယောက်ျားသား
ဟူ၍ ဖခမည်းတော်မင်းကြီးမှလွဲပြီး မည်သည့်
ယောက်ျားလေးကိုမျှ မမြင်မတွေ့ခဲ့ဖူးသော
မင်းသမီးလေးသည်---

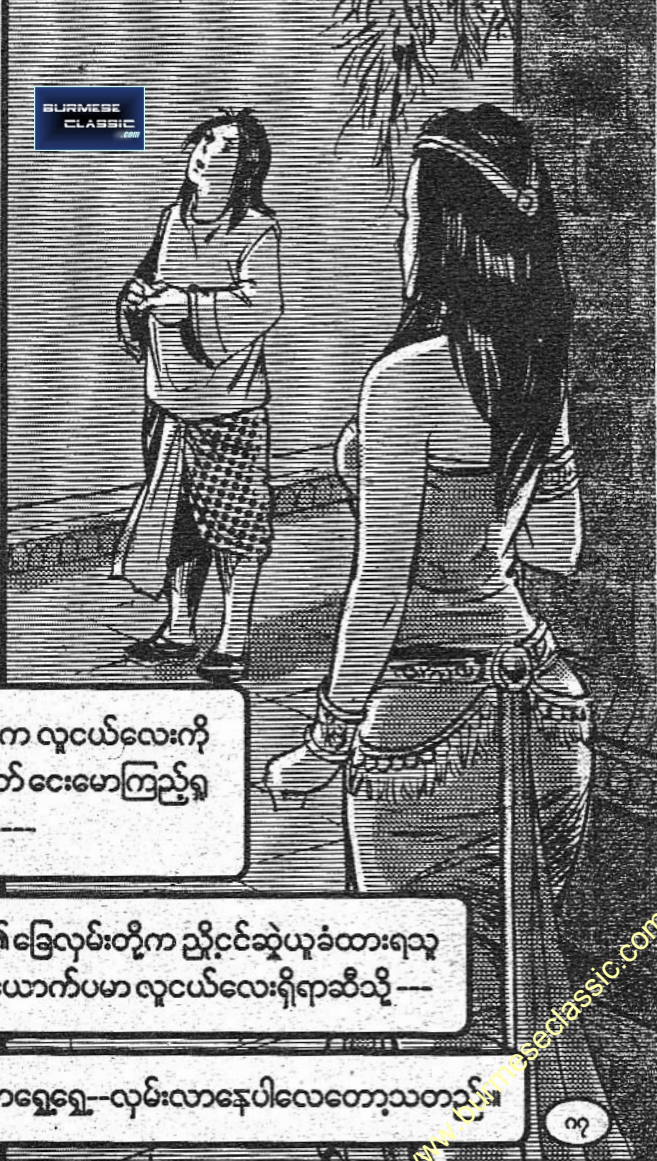

ယခု-သူမ၏ရှေ့တွင် တွေ့မြင်နေရသော
လူငယ်လေး၏ ရုပ်သွင်ကိုတစ်မိမိကြည့်
နေရင်းမှ---

ဟယ်---သူ့ရှုပ်သွင်လေးက
ချစ်စရာကောင်းလိုက်တာ---ဟယ်---

အလှူနံ့ပင် ချစ်ခင်စွဲလမ်းနှစ်သက်မိရပါလေပြီ။

BURMESE
CLASSIC
.com

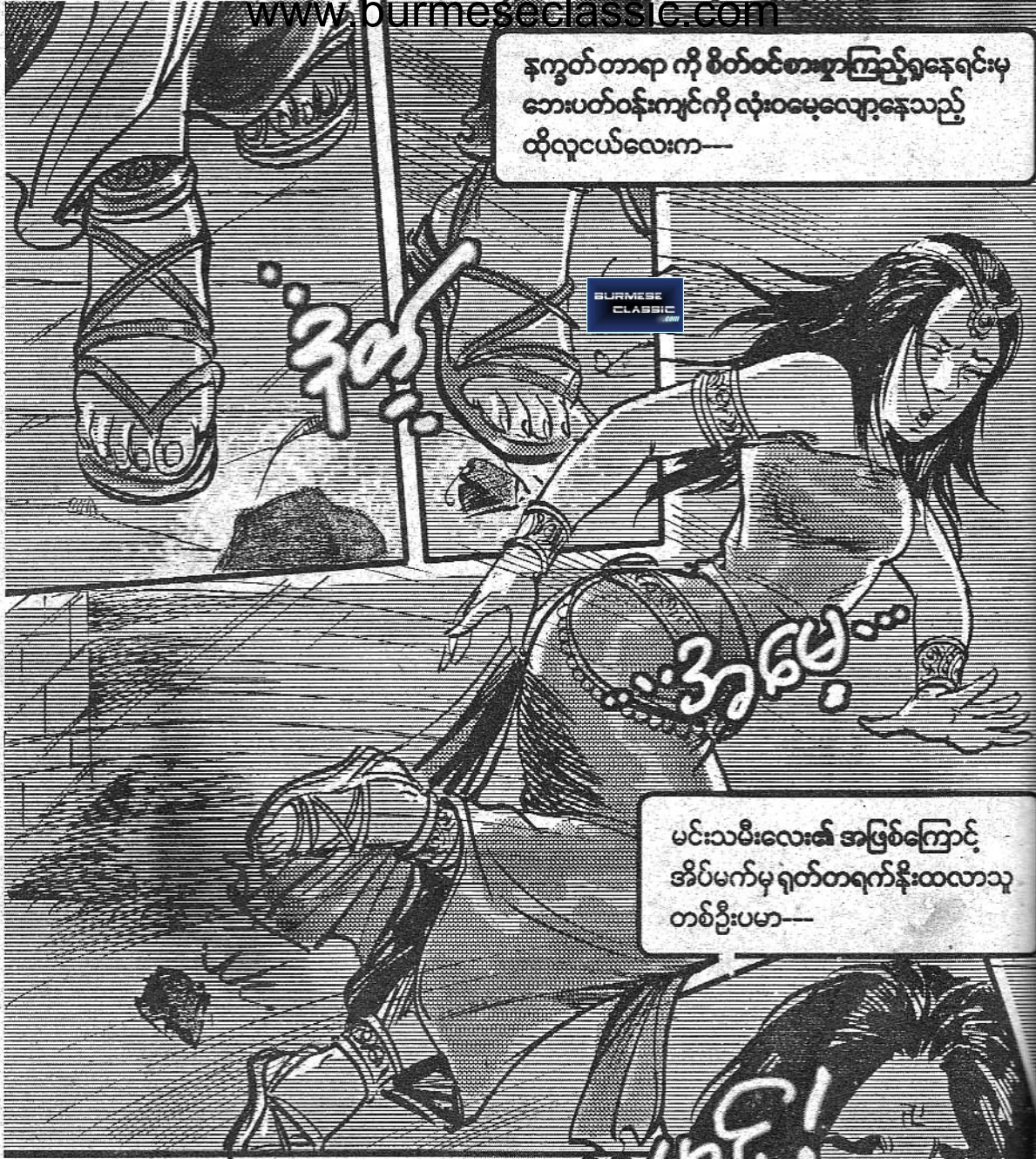
“စန္ဒီဒေဝီ” မင်းသမီးလေးက လူငယ်လေးကို
အဝေးမှ မျက်တောင်မခတ် ငေးမောကြည့်ရှု
နေရာမှ အားမရတော့ဘဲ---

သူမ၏ ခြေလှမ်းတို့က ညှိုင်ဆွဲယူခံထားရသူ
တစ်ယောက်ပမာ လူငယ်လေးရှိရာဆီသို့---

တရွေရွေ-လှမ်းလာနေပါလေတော့သတည်း။

နက္ခတ်တာရာ ကို စိတ်ဝင်စားစွာကြည့်ရှုနေရင်းမှ
ဘေးပတ်ဝန်းကျင်ကို လုံးဝမေ့လျော့နေသည့်
ထိုလူငယ်လေးက—

မင်းသမီးလေး၏ အဖြစ်ကြောင့်
အိပ်မက်မှ ရုတ်တရက်နိုးထလာသူ
တစ်ဦးပမာ—

ဟင်--
မင်း--မင်း--
ဘယ်သူလဲ

ခလုတ်တိုက်မိကာ လဲကျသွားသည့်
နတ်မိမယ်လေးတစ်ပါးကို မြင်တွေ့
လိုက်ရသဖြင့် လူငယ်လေးက အပြေး
အလွှားသွားကာ ---

ထိုနတ်မိမယ်ကလေးအား
ဖေးမတူထူပေးလိုက်သည်။

လရောင်ထိန်ထိန်သာနေသည့်အောက်တွင်
တစ်ယောက်မျက်နှာကိုတစ်ယောက် အသေ
အချာ သဲသဲကွဲကွဲ မြင်နေကြရသည်ဖြစ်၍--

မျက်လုံးချင်းဆုံကာ နှစ်ယောက်စလုံး
အသက်ရှူမှားမတတ် ရင်ခုန်နေကြရ
သည်ကား---

ဤလောကကြီးရှိ ဖိုနင်မတို့၏
သဘာဝတစ်ခုသာမဟုတ်ပါလား။

တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် တစ်ခါမျှတွေ့ဖူး
ဆုံဖူးခြင်းမရှိသော်လည်း ----

ရှေးအတိတ်ဘဝဟောင်းက ရေစက်ကြောင့်ထင်၏။
နှစ်ပေါင်းများစွာ အလွန်ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ဖူးသော ချစ်သူ
နှစ်ဦး ပြန်လည်ဆုံတွေ့ကြရသည်သို့ ----

သူတို့နှစ်ဦးစလုံး၏ ရင်ထဲ၌ ကိုယ်စီကိုယ်၎
တူညီစွာ ခံစားနေကြရလေတော့သည်။

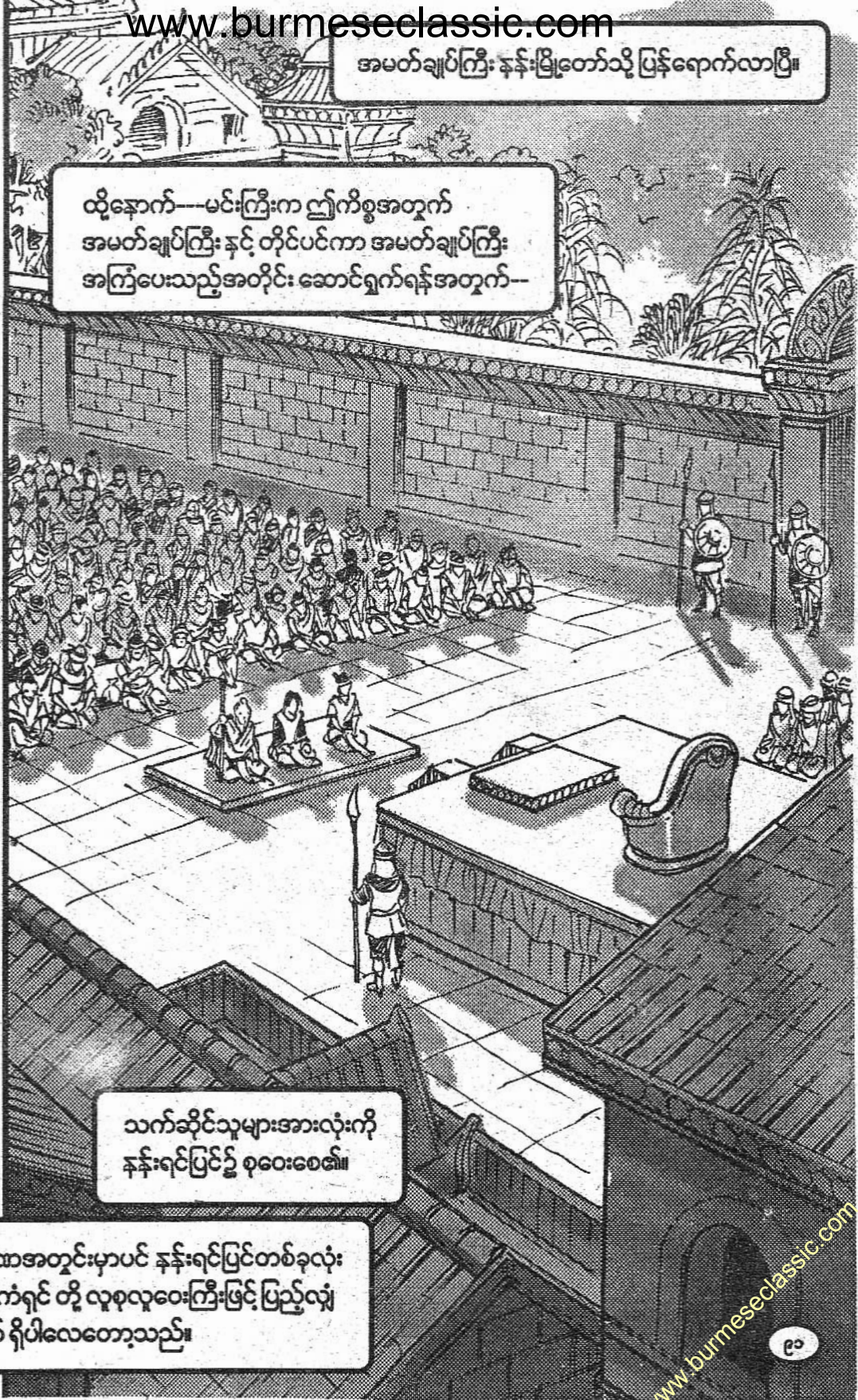
မင်းသမီးလေး “စန္ဒီဒေဝီ” ခလုတ်တိုက်မိလိုက်သော
ခဲလုံးလေးက မင်္ဂလာကန်တော်၏ ကန်ရေပြင်ဆီသို့
လွင့်စဉ် ကျသွားသည့်အတိုက်—

ကန်ရေပြင်၌ ငြိမ်သက်နေသော လရိပ်ကလေးမှာလည်း
ခဲလုံးလေးကြောင့် ဝဲဂယက်ကြောင့် ယှုပ်ခတ်ခဲ့ရလေပြီ။

အမတ်ချုပ်ကြီး နန်းမြို့တော်သို့ ပြန်ရောက်လာပြီ။

ထို့နောက်—မင်းကြီးက ဤကိစ္စအတွက် အမတ်ချုပ်ကြီး နှင့် တိုင်ပင်ကာ အမတ်ချုပ်ကြီး အကြံပေးသည့်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ရန်အတွက်--

သက်ဆိုင်သူများအားလုံးကို နန်းရင်ပြင်၌ စုဝေးစေ၏။

ခဏအတွင်းမှာပင် နန်းရင်ပြင်တစ်ခုလုံး ဘုန်းကံရှင် တို့ လူစုလူဝေးကြီးဖြင့် ပြည့်လှုံ လျက် ရှိပါလေတော့သည်။

မင်းကြီး၏ စေခိုင်းချက်အရ တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသော လက်ဖြောင့်လေးသည်တော်ရဲမက် ကလည်း ဤနေရာ၌ “ဘုန်းကံရှင်” ကို လုပ်ကြံနိုင်ဖို့အတွက် အခွင့်ကောင်းကို စောင့်လျက်ရှိနေလေ၏။

မင်းကြီး—ကြွတော်မူလာပြီ—
အားလုံး ဂါရဝပြုကြပါ—

အရှေ့ပိုင်းဒေသ—မင်းကြီး
ကျန်းမာပါစေ—ချမ်းသာပါစေ
သက်တော်ရာကျော်—
ရှည်ပါစေ—

နန်းရင်ပြင်ရှိ လူထုပရိသတ်အပေါင်းတို့ကလည်း မင်းကြီးကို ဂါရဝပြုရင်း မင်းကြီးအားကုတောင် မေတ္တာပို့သပေးကြလေသည်။

ရေဆုံးမှ ခစားလျက်ရှိကြသော ဘုန်းကံရှင်၊ ရှင်ရသေ့
နှင့် နက္ခတဆရာကြီးရွှေသိုက် တို့က ရာပေလွှင်ထက်
ဆီမှ မင်းကြီး “မန်ယူ” ကို သေသေချာချာသည်းသည်း
ကဲ့ကဲ့ မြင်နေကြရသည်။

အထူးသဖြင့်—နက္ခတဆရာကြီး “ရွှေသိုက်” က
မင်းကြီး နှင့် အမတ်ချုပ်ကြီးတို့ကို ယှဉ်တွဲ၍ မြင်
လိုက်ရသောကြောင့်—

ကိုယ်မျက်စိကိုယ် မယုံသဖြင့် သေသေချာချာ
ပုတ်သပ်ကာ စူးစိုက်ကြည့်မိပြန်၏။ သို့တိုင်အောင်
ဓညသုမည်ဝါဖြစ်ကြောင်း ပြန်စဉ်းစား၍ မရနိုင်သေး။

ငါ—ဒီလူနှစ်ယောက်စလုံးကို
ရင်းရင်းနှီးနှီး မြင်ဖူးပါတယ်—ဘယ်တုန်းကပါလိမ့်
ဘယ်နေရာမှာ ဆုံဖူးတွေ့ဖူးတာပါလိမ့်—

“ဘုန်းကံရှင်” ဆိုတဲ့လူငယ်ကို အရင်ဆုံးစစ်မေးရမှာဖြစ်လို့---မင်းကြီးရဲ့ ရှေ့တော်မှောက် က သတ်မှတ်ထားတဲ့နေရာထိ ရှေ့တိုးပြီး---ခစားစေ---

ထို့ကြောင့်---“ဘုန်းကံရှင်” သည်လည်းမူလထိုင်နေသော နေရာမှထ၍ သူ့အတွက်သတ်မှတ်ထားသည့်နေရာသို့ တိုးကာ ခစားလိုက်လေတော့သည်။

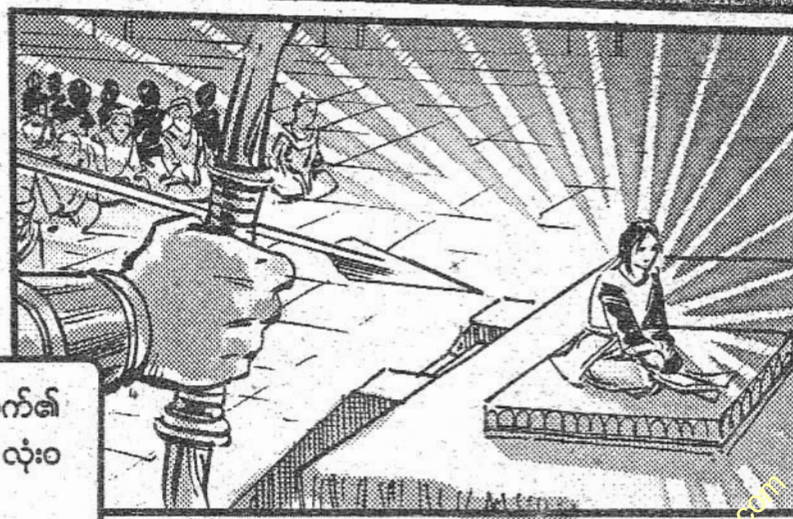
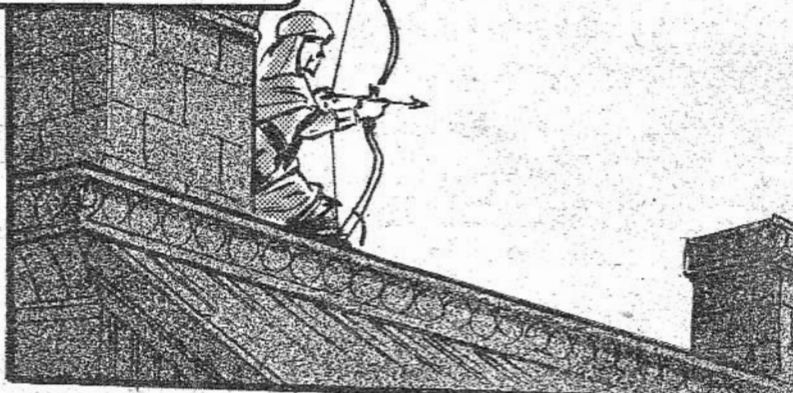

ထိုနေရာသည်ကား တစ်ယောက်တည်းသီးခြား ခစားရသည်ဖြစ်၍ မည်သည့်အကွယ်အကာ အတားအဆီးမျှမရှိဘဲ လေးသည်တော်အတွက် အကောင်းဆုံးပစ်မှတ်တစ်ခုဖြစ်လာစေသည် မဟုတ်ပါလား။

နန်းရင်ပြင် တစ်ခုလုံး အပ်ကျသံကိုပင်
ကြားရလောက်အောင် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်
သက်နေ၏။

လူထုပရိသတ်ကြီးအားလုံးကလည်း “ဘုန်းကံရှင်” အား
မည်သို့စစ်ဆေးကာ စီရင်ချက်ချမည်ကို စိတ်ဝင်စားနေ
ကြသည်ဖြစ်၍ ——

လက်ဖြောင့်လေးသည်တော် ရဲမက်၏
တစ်ကိုယ်တော် လှုပ်ရှားနေမှုကို လုံးဝ
သတိမပြုမိကြပါချေ။

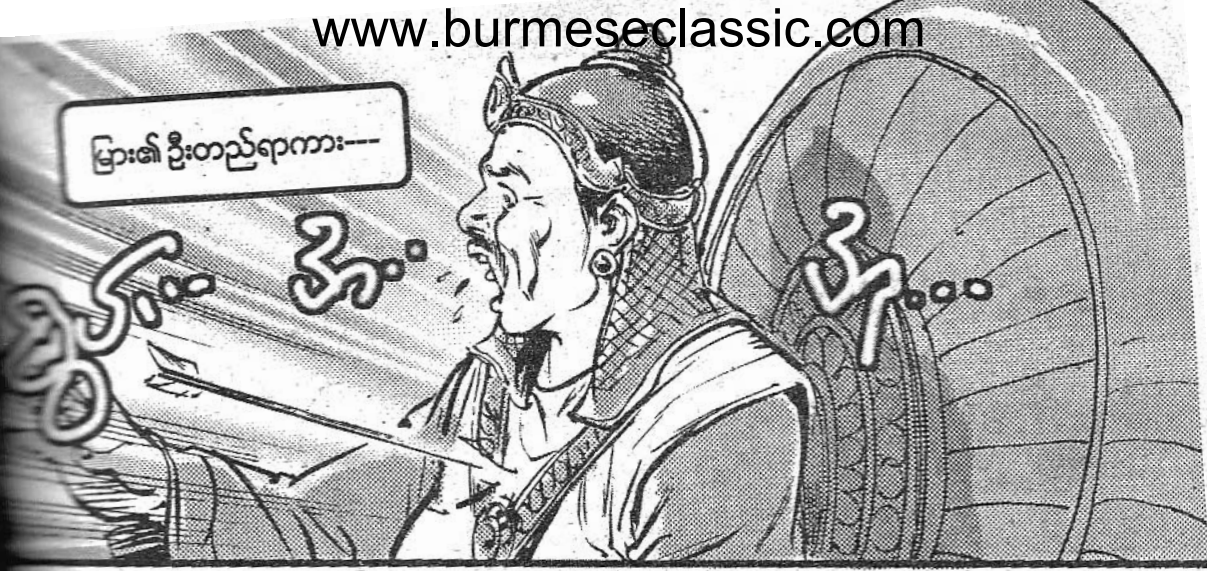
လေဟုန်ခင်းလာသည့် မြားတစ်စင်း၏
လေတိုးသံကို ကြားလိုက်ရသဖြင့်—

ရှင်ရသေ့ က ထိုင်နေရာမှ
ရုတ်တရက်ထလိုက်ကာ—

လျင်မြန်စွာ လှုပ်ရှားလိုက်လေပြီ။

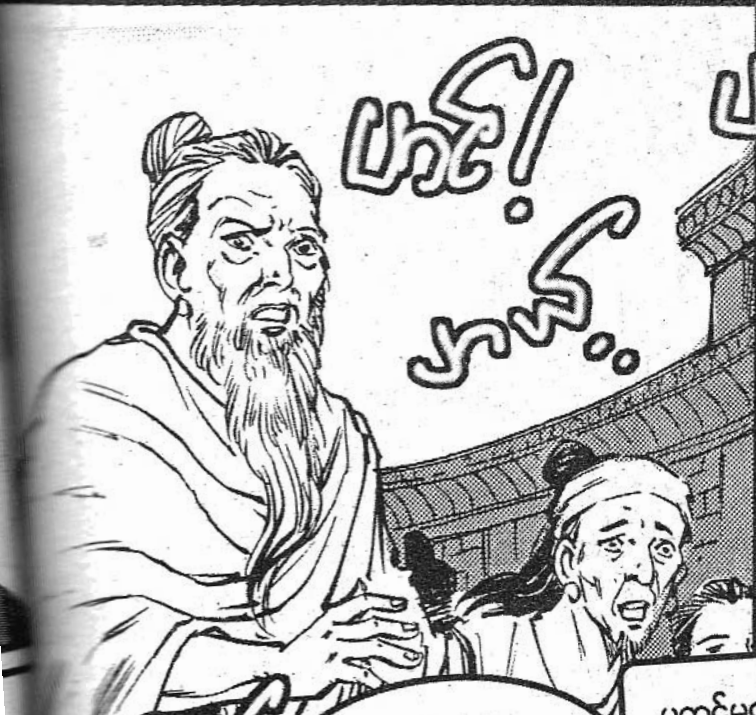

မြား၏ ဦးတည်ရာကား---

ဟဟဟ!

ဟဟဟ...

ဟာ---မင်းကြီးကို မြားမှန်သွားပြီ--ဟေ့

မထင်မှတ်သော ထိုအဖြစ်ကြောင့် နန်းရင်ပြင်တစ်ခုလုံး ရုတ်ရုတ်သည်းသည်း ဖြစ်သွားရလေသတည်း။

ဟဟဟ...

ဟဟဟ...

ရင်ဝတည့်တည့်ကို မြားထိမှန်ခဲ့ရသည်ဖြစ်၍
မင်းကြီးမှာလည်း ပွဲချင်းပြီးပင်နတ်ရွာစံ
ကံတော်ကုန်ခဲ့ရလေပြီ။

နောက်ထပ်မြားချက်များထပ်မံမဝင်လာမီ
ရှင်ရသေ့နှင့် ဆရာကြီးရွှေသိုက်အပါအဝင်
ဗဟုရွာသား အချို့က “ဘုန်းကရှင်” ကို ဝန်
ရံကာကွယ်ပေးလိုက်ကြသည်။

လေးသည်တော် ရဲမက်သည်လည်း
မည်သို့မျှ မစွမ်းသာတော့ဘဲ ထိုနေ
ရာမှ အမြန်ဆုံးဆုတ်ခွာကာ ---

ကိုယ်လှုတ်ရန်ဖို့ ကြိုးစားနေစဉ်မှာပင်---

လူထုပရိသတ်ကြီးထဲမှ လူအချို့က ထွက်ပြေးဖို့ ကြိုးစားနေသည့် လေးသည်တော်ကို တွေ့မြင်သွား ကြပြီ---

ဟာ--ဟိုမှာဟေ့--

ဒီကောင်-- လက်ချက်ပဲဖြစ်မယ်

ရိုက်သတ်ပစ်--

ဖမ်းကြဟေ့--
--ဖမ်းကြ--

လူထုပရိသတ်၏ ဝိုင်းဝန်း ဖမ်းဆီးခြင်းကိုခံလိုက်ရလေပြီ။

အဲဒီကောင်မျိုး အရှင်မထားနဲ့ဟေ့

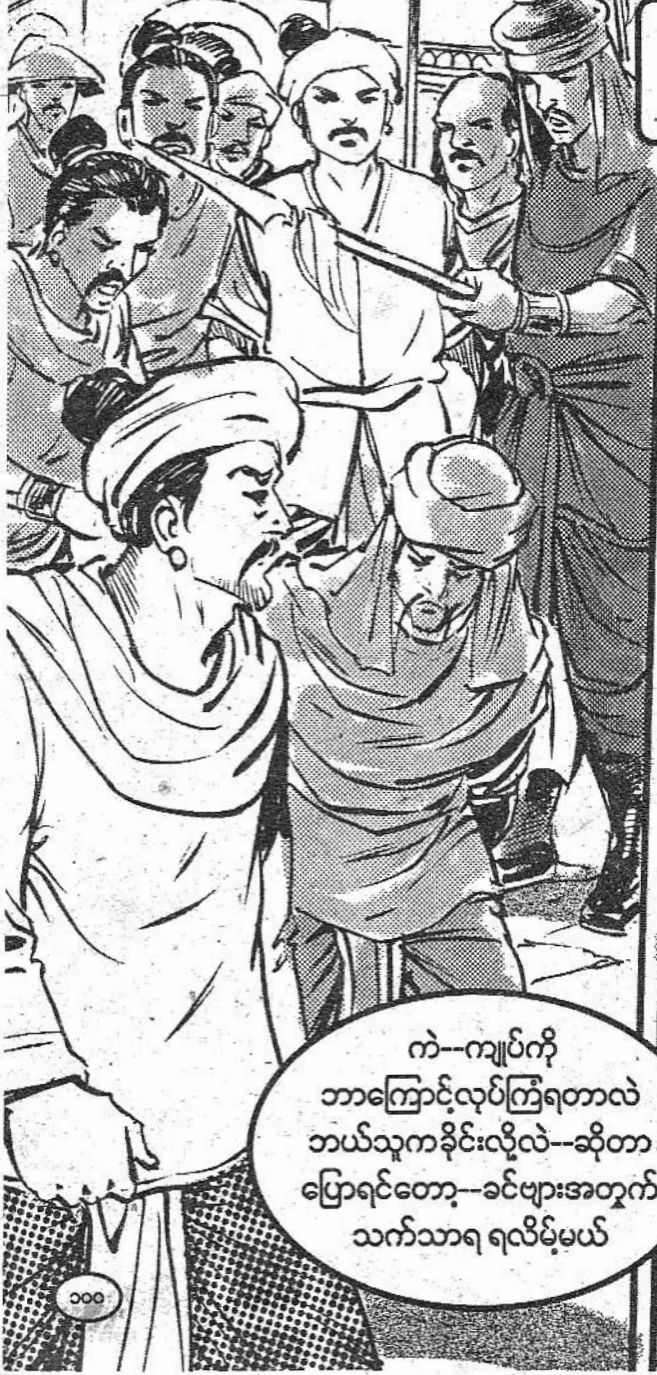
အဲဒီလူကို-- အသေမသတ်ကြပါနဲ့ဗျာ

ဘုန်းကံရှင်က လှမ်း၍တားဆီးလိုက်၍သာ
ထိုလေးသည်တော် အသက်ချမ်းသာရာရ
ခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။ သို့မဟုတ်ပါက လူထု
ပရိသတ်ကြီး၏ လက်ချက်ဖြင့် မတွေးဝံ့စရာ။

ထို့နောက်--လူထုပရိသတ်၏ ရှေ့မှောက်ထိ
လေးသည်တော်အား ခေါ်ထုတ်လာစေပြီး--

ကဲ--ကျုပ်ကို
ဘာကြောင့်လုပ်ကြံရတာလဲ
ဘယ်သူကခိုင်းလို့လဲ--ဆိုတာ
ပြောရင်တော့--ခင်ဗျားအတွက်
သက်သာရ ရလိမ့်မယ်

အဲဒီလို--မှ
မဟုတ်ရင်တော့--ခင်ဗျားကို
ဒီလူအုပ်ကြီးလက်ထဲကို
ပြန်ထည့်ပေးလိုက်
ရလိမ့်မယ်--

လေးသည်တော် က ခေါင်းငုံ့နေရာမှ
မောကြည့်လာပြီး--

အမတ်ချုပ်ကြီးအား လှမ်းကြည့်လိုက်ကာ--

ဒီကိစ္စကို--
ဟောဟိုက အမတ်ချုပ်ကြီး နဲ့
မင်းကြီးကိုယ်တိုင် ခိုင်းလို့
အခုလိုလုပ်ရတာပါဗျာ

ဟိဟိ...

တောက်--
ယုတ်မာလိုက်တဲ့
အမတ်ယုတ်ကြီး--

ဟိဟိ...

တစ်ချိန်တည်းမှာပင်—
ဆရာကြီး “ရွှေသိုက်” က အမတ်ချုပ်ကြီးကို
ကြည့်နေရင်းမှ—

အတိတ်ကဖြစ်ရပ်အချို့ကို
ဝီဝီပြင်ပြင် ပြန်လည်မှတ်မိ
လိုက်ပြီမဟုတ်ပါလား။

ဟုတ်ပြီ—ဟုတ်ပါပြီ
သူတို့—မှ—သူတို့ပါပဲ—ကျုပ်—သေသေချာချာ
မှတ်မိပါပြီ—

အို—ဘယ်လိုဖြစ်ရတာတုန်း—
လန့်လိုက်တာ—ဆရာရွှေသိုက်ရယ်

ကျုပ်ကလေး ကို ခိုးသွားတဲ့
ကလေးသူခိုး နှစ်ယောက်ဆိုတာ—
ဟောဟိုက—မင်းကြီးနဲ့ အမတ်ချုပ်ကြီး
နှစ်ယောက်ပဲ—ဗျ—ကျုပ်—ဒီလူတွေကို
ကောင်းကောင်းမှတ်မိတာပေါ့—

အမတ်ချုပ်ကြီးကလည်း ဟုတ်မှန်ကြောင်း
ဝန်ခံကာ ထိုသို့ခိုးယူခဲ့ခြင်းအကြောင်းမှစ၍
ယခုလုပ်ကြံရသည်အထိ မမြင်မချန် ဝန်ခံ
လိုက်ရပါလေတော့သတည်း။

ဟာ-- ဒီအမတ်ယုတ်ကြီးကို
သတ်ပစ်လိုက်စမ်းပါဗျာ-- တောက်
ရက်စက်လိုက်ကြတာ--

သတ်ပါ...

ဟုတ်တယ်-- ကျုပ်တို့ရဲ့
“ဘုန်းကံရှင်” ကို ဒီလောက် ရက်ရက်စက်စက်
လုပ်ခဲ့တဲ့လူကို-- အရှင်မထားကြနဲ့

ထုအုပ်ကြီးက ဒေါသတကြီးဖြင့်
အော်ဟစ်ကာ ရှေ့တိုးလာကြပြီ။

ပြောစဉ်...

အဖျား...

“ဘုန်းကံရှင်”သည် စင်မြင့်ထက်ဆီသို့တက်လိုက်ကာ ရုတ်ရုတ်သည်းသည်းဖြစ်နေသော လူအုပ်ကြီး၏ အခြေအနေကို ထိန်းပေးရလေတော့သည်။

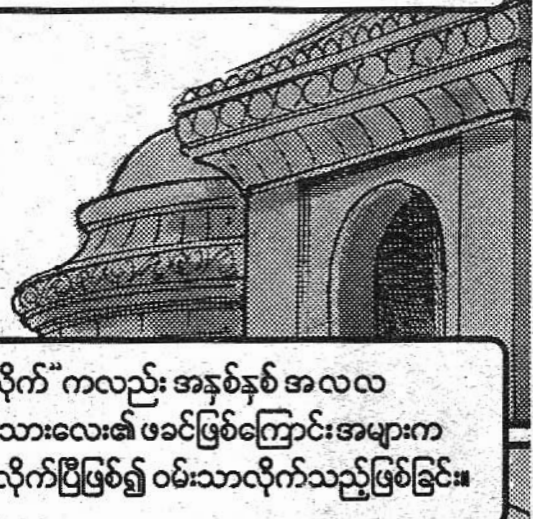
အားလုံး--ကို ကျုပ်
မေတ္တာရပ်ခံပါရစေရာ--ဒီကိစ္စကို ဒေါသ
ရှေ့ထားပြီး--မလုပ်ကြပါနဲ့--အပြစ်ကျူးလွန်ထားတဲ့
ဟောဒီက အမတ်ချုပ်ကြီးနဲ့ လေးသမားတို့ကို
တရားဥပဒေအတိုင်း အပြစ်ပေးတာ
ပိုကောင်းပါတယ်--

လူအုပ်ကြီးက “ဘုန်းကံရှင်”ကို လေးစားကြည့်ညို့
ကြသူများဖြစ်ကြ၍ “ဘုန်းကံရှင်”၏ စကားကြောင့်
မီးကို ရေနင့်ငြိမ်းလိုက်သည့်အလားပမာ။

အမတ်ချုပ်ကြီး ၏ ဝန်ခံမှုကိုကြားရသောအခါမှ နက္ခတာဆရာကြီး “ရွှေသိုက်” သည် “ဘုန်းကံရှင်” ၏ ဖခင်အစစ်အမှန်ပင်ဖြစ်ကြောင်း သိရှိလိုက်ကြ ရပါလေပြီ။

ဪ—ဂလိုကိုး—
ဆိုရင်—ဆရာကြီး “ရွှေသိုက်” က
“ဘုန်းကံရှင်” ရဲ့အဖေ အစစ်
အမှန်ပဲပေါ့—

ဆရာကြီး “ရွှေသိုက်” ကလည်း အနှစ်နှစ် အလလ ရှာဖွေခဲ့ရသော သားလေး၏ ဖခင်ဖြစ်ကြောင်း အများက အသိအမှတ်ပြုလိုက်ပြီဖြစ်၍ ဝမ်းသာလိုက်သည့် ဖြစ်ခြင်း။

“ဘုန်းကံရှင်” တို့ သားအဖနှစ်ဦး ပြန်လည် ဆုံစည်းကြရသော ထိုမြင်ကွင်းကိုကြည့်ရင်း ရှင်ရသေ့ နှင့်အတူ လူထုပရိသတ်များ အားလုံး ဝမ်းသာလှန်း၍ မျက်ရည်လည်မိကြရလေသတည်း။

ဤသို့ဖြင့် ကိုယ်အတတ်နှင့်ကိုယ်စူးဟု ဆိုရမည်သို့ပင် မင်းကြီး "မန်ယု" နတ်ရွာစံ ကံတော်ကုန်ခဲ့ရသဖြင့်—

အဆုံးတစ်ဆယ်

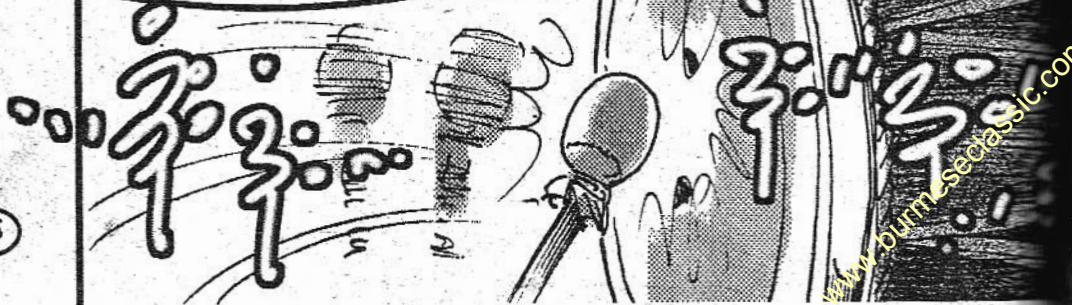

အရေပိုင်းဒေသ တိုင်းပြည်ကြီးကို အုပ်ချုပ်မင်းလုပ်ရန် အတူကံ ဆက်ခံရမည့် သူ မရှိဘဲ မှူးမတ်များအတူကံ မင်းလောင်း ရှေးချယ်ဖို့ အခက်ကြုံနေကြရလေပြီ။

မင်းကြီးမှာလည်း ထီးနန်းအမေ့ ဆက်ခံဖို့ သားတော်တစ်ပါးမှ မထွန်းကားခဲ့ဘူးဆိုတော့ သမီးတော်လေး "စန္ဒီဒေဝီ" ကိုပဲ ကြင်ယာတော်ရွေး ခိုင်းပြီး မင်းလောင်းရှာရမလိုဖြစ်နေပြီ အမတ်မင်းရဲ့—

ထိုစဉ်မှာပင်—ပြည်သူ့ဟာစ်တိုင်ကြဲ စည်တော်ကြီးကို အဆက်မပြတ် ဘဲ နေသော အသံကို ကြားနေရသဖြင့်—

ညီလာခံသဘင် ကျင်းပရန်အတွက် စီစဉ်နေကြသည့် မှူးကြီးမတ်ရာ များ အားလုံး ပြည်သူ့ ဟစ်တိုင်ရီရာသို့ အပြေးထွက်လာခဲ့ကြရလေပြီ။ ထိုအခါ---

ပြည်သူ့ဟစ်တိုင်မှစည်တော်ကြီးကို အဆက်မပြတ် ထုရင်း အော်ဟစ်တောင်းဆိုနေကြသည့် တိုင်းသူ ပြည်သားလူအများကို တွေ့လိုက်ကြရလေသည်။

“ဘုန်းကံရှင်” ကို ကျုပ်တို့ရဲ့ ဘုရင်အဖြစ် တင်မြှောက်ပေးပါ

“ဘုန်းကံရှင်” ကို ထီးနန်းအပ်ပေးပါ

ထို့ကြောင့်--အရှေ့ပိုင်းဒေသ၏ ထီးနန်းအရက်အရာကို တိုင်းသူပြည်သားတို့၏ ဆန္ဒသဘောအတိုင်း “ဘုန်းကံရှင်” အား တင်မြှောက်ပေးလိုက်ကြလေသတည်း။

ထို့နောက်--အရှေ့ပိုင်းဒေသ ၏ ရာဇမျိုးဆက်ဖြစ်သော သမီးတော် “စန္ဒီဒေဝီ” နှင့် “ဘုန်းကံရှင်” ကို ထိမ်းမြား လက်ဆက်ပေးဖို့ စီစဉ်ကြပြန်၏။

ဤသို့ဖြင့် “ဘုန်းကံရှင်” အတွက် ကြင်ယာတော် ဆက်သရန် မျူးမတ်များက သမီးတော် “စန္ဒီဒေဝီ” ကို မင်းကြီး “ဘုန်းကံရှင်” ၏ ရှေ့တော်မှောက်ဆီသို့ ခေါ်လာခဲ့လေရာ--

ဟင်--နမတော်လေး

အို--
“ဘုန်းကံရှင်” ဆိုတာ မောင်တော် ပါလား

ဟိုက်--သူတို့နှစ်ယောက်က
ဘယ်လိုကြောင့်--သိကျွမ်းပြီးသား
ဖြစ်နေတာလဲ--

ဟုတ်ပါရဲ့--ကျုပ်တို့ရဲ့
မင်းသမီးလေးက သူ့အဆောင်တော်
ထဲကတောင် အပြင်ကို တစ်ခါမှ ထွက်ဖူးတာ
မဟုတ်ဘူးလေ--

“ဘုန်းကံရှင်” နှင့် “စန္ဒီဒေဝီ” တို့က တစ်ယောက်မျက်နှာ
တစ်ယောက်ကြည့်ကာ ပြုံးလိုက်ကြသည်။ မကြာသေးမီ
လပြည့်ညက ဥယျာဉ်တော်အတွင်း သူတို့နှစ်ဦးဆုံတွေ့
ခဲ့ရသည့် အဖြစ်ကို သူတို့နှစ်ဦးကလဲ့၍ မည်သူမျှမသိနိုင်
ကြပါချေ။

မေးကတည်းက ရင်ဘုရင်ဖြစ်မည့် ကံပါလာသော
“ဘုန်းကံရှင်” သည် အမည်နှင့်လိုက်ဖက်စွာပင်
မသမာသူတို့က မည်သို့ပင်လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်
စေကာမူ သေကံမရောက်ခဲ့ရဘဲ--

အချိန်တန်သည်နှင့် အရှေ့တိုင်းဒေသ၏ မင်းကြီး
တစ်ပါးဖြစ်လာခဲ့ရလေပြီမဟုတ်ပါလား။

“ဘုန်းကံရှင်” သည် အရှေ့ပိုင်းဒေသတစ်ခုလုံးမှ
တိုင်းသူပြည်သားလူအများတို့အပေါ်ကျောသား
ရင်သား မခွဲခြားဘဲ မင်းကျင့်တရားနှင့်အညီ အုပ်
ချုပ်ခဲ့သည့် “မင်းစကြာ” ဟူ၍ ထင်ရှားကျော်ဇော
ခဲ့လေသတည်း။

သုတော်ကောင်းဓာတ် တရားမြတ်
လွှမ်းမတ်ကမ္ဘာတည်ပါစေ

ပန်းချီ
ရတနာ

အမှတ် ၂၇ (၅၅၅)၊ ၁၅၆ လမ်း၊
တာမွေ၊ ရန်ကင်းမြို့။
ဖုန်း ၀၉ ၅၀၆၀၁၀၇

ရာဇာဓိပတိ

ရွှေပွင့်

ဝန်းချီ
ကန်

ဘုန်းရှင် ကံရှင်

(မှခ ကုမာရ)

အနန်းတော်

ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာက ဂင်္ဂါမြစ်ကြီးအနီး၌
“ဗာလီသ” အမည်ရှိတိုင်းပြည်ရှိခဲ့ဖူးလေ၏။

“ဗာလီသတိုင်း” ၏ကောရင်မင်းကြီး
သည်ကား “မဟာဗလ” ဖြစ်၍
မိဖုရားကြီးမှာ “သီရိဒေဝီ” ဟူသတည်း။

“မဟာဗလ” မင်းကြီးနှင့် “သီရိဒေဝီ” မိဖုရားကြီးတို့တိုင်
သားတော် ခြောက်ပါး ထွန်းကားခဲ့ပါလေပြီ။

တစ်ခုသော ညသန်းခေါင်အချိန်တွင်
မိဖုရားကြီး“သီရိဇေဝီ”နစ်ခြိုက်စွာ
အိပ်ပျော်နေစဉ် ထူးဆန်းသောအိပ်မက်
တစ်ခုကိုမြင်မက်လေသည်။

အိပ်မက်ထဲ၌ မိဖုရားကြီးထံသို့ရောက်လာသူမှာ
လူမကနတ်တမျှ လှပခန့်ညားသူဖြစ်၍ မိဖုရားကြီးက
ငေးမောကြည့်ရှုနေစဉ်--

အို--မိခင်--ကျွန်ုပ်သည်ကား
ယနေ့မှစ၍ မိခင်၏ဝမ်းကြောတိုက်၌
ပင့်သန္ဓေယူပါအံ့--

ဤ“ဗာလိသ”တိုင်းပြည်မှ
အကျင့်ပျက်မင်းမူထမ်းတို့အားဆုံးမရန်အတွက်
ကျွန်ုပ်လာရောက်ရခြင်းဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်အား
မိဖုရားကြီး၏ ခုနစ်ယောက်မြောက်
သားတော်အဖြစ် မွေးဖွားပေး
တော်မူပါလော့--

ထို့နောက်--မိဖုရားကြီးသည် အိပ်မက်မှ ရုတ်တရက်လန့်နိုးခဲ့ရ၏။
အိပ်မက်ထဲက အဖြစ်အပျက်တို့သည် ပကတိဖြစ်ပျက်နေသည်သို့
ခံစားနေရသဲ။

အိပ်မက်ထဲမှ “ဘုန်းရှင်ကံရှင်” လေးကို
မိမိ၏ ရင်နှစ်သည်းချာ သားတော်တစ်ပါး
အဖြစ် မွေးဖွားရမည်ဖြစ်သောကြောင့်
မိဖုရားကြီး ကျေနပ်ဝမ်းသာနေမိ၏။

ထို့ကြောင့်--ထိုအိပ်မက်မြင်မက်ခြင်းအကြောင်းကို
မင်းကြီးအား အသိပေးလျှောက်တင်လေရာ--

မင်းကြီးကလည်း ဘုန်းရှင်ကံရှင် သားတော်တစ်ပါး
ဖွားမြင်မည့်အရေးအတွက် အလွန်ပင်ဝမ်းမြောက်
ဝမ်းသာဖြစ်ကာ ယခုရရှိမည့် ပဋိသန္ဓေကိုယ်ဝန်ကို
အထူးဂရုပြုစောင့်ရှောက်ဖို့ မှာကြားလေသည်။

မိဖုရားကြီး၏ ကိုယ်ဝန်နေ့စေ့လစေ့သောအခါ...

အခြားကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များကဲ့သို့
ဝမ်းနာလာပြီးအပြင်းအထန်ပျိုအုန်းလေ၏။

မိဖုရားကြီး၏အခြေအရံတို့သည်လည်း
မိဖုရားကြီးပျိုအုန်းသည်ကို
အလွန်နူးညံ့သောပိုးထည်တို့ဖြင့်
ခံယူကြလေသည်။

ထိုသို့ပျိုအုန်းရင်းမှ
မိဖုရားကြီး၏ခံတွင်းမှနေ၍
သားတော်လေးအား
ဖွားမြင်လိုက်လေတော့သတည်း။

သားငယ်၏သဏ္ဍာန်မှာ သာမန်ကလေးများထက်
အလွန်သေးငယ်သော အရွယ်ဖြစ်၍ ပိုးသားအဝတ်
ဆီသို့ကျသွားသည်ကိုမည်သူမျှမမြင်လိုက်ကြချေ။

မိဖုရားကြီးကိုယ်တိုင်ပင်
မိမိသားကိုခံတွင်းမှထူးဆန်းစွာ
ဖွားမြင်ခဲ့ရကြောင်းကို
မသိလိုက်ပေ။

ဝမ်းနားသည့်ဝေဒနာ
မသက်သာသေးသဖြင့်
မီးမဖွားရသေး၍နာနေသည်ဟု
ထင်နေကြ၏။

အခြွေအရံတို့သည်လည်း
မိဖုရားကြီးအနံ့ထားသည့်
ပိုးထည်တို့ကိုယူကာ

ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်းနံဘေးတွင်
လျှော်ဖွတ်ဖို့ ပြင်ဆင်ကြ၏။

မြစ်ဆိပ်သို့ရောက်၍
အဝတ်ထုပ်ကိုဖြည့်၍
လျှော်မည်ပြုသောအခါ..

အူဝဲ
အူဝဲ အူဝဲ

ဟယ်..
ကလေးလေးတော့..

အဝတ်ထုပ်အတွင်းမှ
ငိုသံကြားရ၍ကြည့်လိုက်ရာ..
အလွန်သေးငယ်သောကလေးငယ်
တစ်ဦးကို မြင်လိုက်ရ၍

အခြွေအရံတို့က ထိုကလေးငယ်ကို
ကောင်းမွန်စွာပင်ရေချိုးသန့်စင်ပေးလိုက်ကြသေးသည်။

မိဖုရားကြီးထံသို့
အပြေးအလွှားပြန်လာပြီး
ဆက်သကြလေ၏..

မိဖုရားကြီးကလည်း
ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်ကာ
ထိုသားတော်လေးအား
နိဇျံတိုက်ကျွေးလေသည်။

ကလေးငယ်သည်
မိခင်နိရုဉ်ကို
စိုးလိုက်သည်နှင့်
တပြိုင်နက်..

အလှူနံ့သေးငယ်လှသောအရွယ်မှ
ရုတ်ချည်းကြီးထွားလာကာသဘာဝ
အတိုင်းမွေးဖွားသောပုခုံးလက်နှစ်သစ်
ဖဝါးလက်နှစ်လုံးအရွယ်သို့ ရောက်သွား
ပါလေတော့သတည်း။

ထိုနောက် အိပ်ပျော်နေသော
သားတော်လေးကိုအဆင်သင့်
ပြုလုပ်ထားသောမြပုခက်တူင်းသို့
ထည့်ကာသိပ်လေရာ...

မြပုခက်အတူင်း၌ခင်းထားသော
ပိုးဖဲကတ္တီပါအဝတ်တို့ကိုပင်လျှင်
ကြမ်းတမ်းလှသည်ဖြစ်၍
အလွန်နူးညံ့သောအသားအရေ
ရှိသောသားတော်လေးမှာ နာကျင်၍
ငိုကြွေးပါလေ၏။

ထိုကြောင့် ချက်ခြင်းပင်
အဖိုးများစွာထိုက်တန်သော
ဝါဂွမ်းဆိုင်ကဲ့သို့အလွန်နူးညံ့လှသည့်
အဝတ်အထည်များကိုလဲလှယ်ကာ
ခင်းပေးသောအခါမှ...

ထိုအဝတ်အထည်တို့၏အလွန်နူးညံ့သော
အထိအတွေ့ကြောင့်သားတော်လေးမှာ
နှစ်ခြိုက်စွာအိပ်ပျော်ရပါလေတော့သည်။

ထိုသို့ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်
မွေးဖွားလာသောသားတော်လေးကို
“မုခကုမာရ” ဟူ၍
အမည်နာမပေးခဲ့ပါလေသတည်း။

သားတော်လေးက
အရမ်းချစ်စရာကောင်းတာပဲနော်

ဟုတ်ပါရဲ့ရှင်...

မင်းကြီးနှင့်မိဖုရားကြီးတို့သည်လည်း
အလွန်ထူးခြားလှသော
ဘုန်းရှင်ကံရှင်သားတော်လေး
မုခကုမာရအား အထူးချစ်ခင်တော်မူ
ကြပါလေ၏။

ဤသို့ဖြင့်...

မှခကုမာရမင်းသားလေး
ကိုးလအရွယ်သို့ရောက်
သောအခါ...

မယ်တော်မိဖုရားကြီးနှင့်အတူ
အိပ်နေစဉ်...

အိပ်ပျော်နေသည့်မယ်တော်မသိအောင်
အိပ်နေရာမှထကာ

နန်းဆောင်အတွင်းရှိ
အဖိုးများစွာထိုက်တန်သော
အဝတ်အထည်ကြီးများသိမ်းဆည်းထားရာ
အခန်းကြီးသို့ ဝင်လိုက်ပြီး...

အလွန်နူးညံ့လှသော
နတ်ဝတ်ပုဆိုးအထည်ပုံကြီးတို့
ထည့်ထားရာသေတ္တာကြီးအတွင်းသို့
ဝင်၍ပုန်းအောင်းနေပါလေတော့သည်။

မိဖုရားကြီးအိပ်ရာမှနိုးလာသောအခါ
သူနှင့်အတူအိပ်ပျော်နေသည့်
သားတော်လေးကိုမတွေ့ရသဖြင့်...

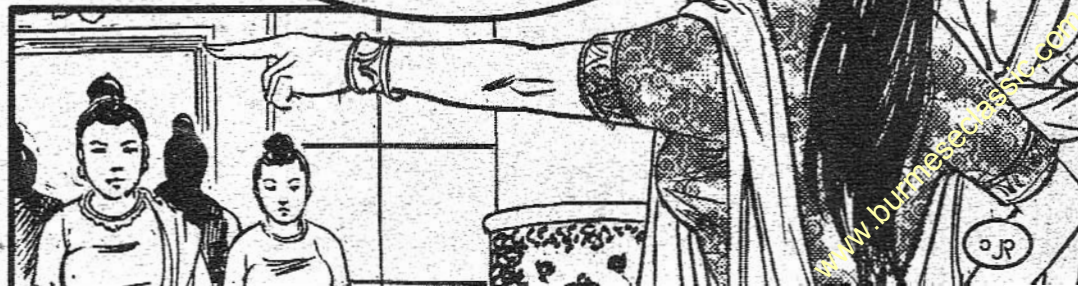

ဟာ
သားတော်လေး
ဘယ်ရောက်သွားပြီလဲ

မခုကုမာရ မင်းသားလေးကို
နေရာအနံ့ရှာဖွေနေကြသဖြင့်
နန်းဆောင်တစ်ခုလုံး
အုန်းအုန်းကြွက်ကြွက်ဖြစ်နေရ
ပါလေပြီ။

အထိန်းတော်တို့ရေ
လာကြပါဦး--သားတော်လေးကို
ရှာကြပါဦး

အမလေးတော့
သားတော်လေးကို--ရှာပေးကြပါဦး
အီးဟီးဟီး.. ဟီးဟီး

အတန်ကြာသည်အထိ သားတော်လေးကို
ရှာဖွေ၍မတွေ့သောအခါ မိဖုရားကြီးခမြာ
အလွန် သောကရောက်ပြီးလျှင် ရှိုက်ကြီး
တင်ငိုကြွေးပါလေတော့သည်။

ထိုအဖြစ်ကိုမင်းကြီးကြားသိရသောကြောင့်
ချက်ခြင်းပင်မိဖုရားကြီးထံရောက်လာပြီး..

ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်ကို
လျှောက်တင်စေ၏။

င်းကြီးကမိဖုရားကြီးကို
အားပေးနှစ်သိမ့်ကာ--

မိမိ၏ ခြေမြှင့်တော်
စစ်သည်များကိုခေါ်ယူပြီး--

ပျောက်ဆုံးနေသော
သားတော်လေးအား
အမြန်ဆုံးပြန်တွေ့အောင်
ရှာဖွေကြ...

သားတော်လေးအား
အမြန်ဆုံးရှာဖွေပေးကြဖို့
အမိန့်ပေးလေသည်။

အမိန့်တော်အတိုင်းပါ
ဘုရား...

ခြေမြန်တော်စစ်သည်တို့သည်လည်း
ရွှေနန်းတော်အတွင်းသာမက

မြို့တော်ကြီး၏နေရာအနံ့
လှည်းနေလှေအောင်း
မြင်းလောင်းပါမကျန်

အထပ်ထပ်အခါခါ
ရှာဖွေကြရလေဦး...

နေ့မှန်းတည့်ချိန်တိုင်အောင်---
သားတော်လေး၏ အရိပ်အယောင်ကိုမျှ
မတွေ့ကြရသေးဘဲ အသည်းအသန်ရှာဖွေ
နေကြဆဲပင်။

အချိန်လင့်လာသည်နှင့်အမျှ
မိဖုရားကြီး၏သောကပရိဒေဝမီးကား
ပို၍တောက်လောင်လာကာ အဆက်
မပြတ်ငိုကြွေးနေပါလေတော့သည်။

မိဖုရားကြီး၏အဖြစ်ကိုမကြည့်ရက်တော့သဖြင့်
မင်းကြီးကိုယ်တိုင် နန်းတော်အဆောင်များသို့
ဆင်းကာရှာဖွေရပါလေပြီ။

နန်းတော်အဆောင်များကို
ရှာဖွေကြသောအခါတွင်—
မည်သည့်နေရာကိုမရှာဖွေဘဲ
ကျန်ရှိနေကြောင်းမေးမြန်းရာ

အဖိုးများစွာထိုက်တန်သည့် အဝတ်အထည်
ရတနာပစ္စည်းများထားရာ အခန်းကြီးတစ်ခု
ကိုသာရှာဖွေရန် ကျန်နေကြောင်း သိရသဖြင့်--

ထိုအခန်းကို ဖွင့်ကာ
ရှာဖွေကြစေ၏။

နောက်ဆုံးတွင်-

အထည်အလိပ်သေတ္တာကြီးတစ်ခုတွင်
မိန့်မိန့်ကြီးထိုင်နေသော--

မုခကုမာရ မင်းသားလေးကို
ရှာဖွေတွေ့ကြရပါလေပြီ။

ဟာ
ဒီမှာတွေ့ ပြီဟေ့

ဒီသေတ္တာ ထဲမှာ
—ဟေ့

သားတော်လေးကို တွေ့မြင်လိုက်ရသောအခါမှ
မိဖုရားကြီးမှာလည်းအပူမီးတို့ငြိမ်းကာ ရယ်မော
ပျော်ရွှင်နိုင်ပါလေတော့သည်။

ထိုသို့ အဖြစ်သည်းနေသော
မိဖုရားကြီးနှင့်မင်းကြီးတို့အား
ကြည့်ရင်း မျက်မှန်းကျိုးနေသူ
တစ်ဦးရှိလေသည်။

ထိုသူကား မိဖုရားအပေါ်
အမုန်းအာယာတရှိထားသည့်
မင်းဆရာပုဏ္ဏားကြီး “ဝင်္ကန္တ”
ဖြစ်လေ၏။

ဟုန်း
ကဲကဲ နဲ့ သဲသဲ တွေ့နေလိုက်ကြတာ
သားခုနစ်ယောက်ရှိတာ ဒီသားမွေးမှပဲ
ကဲလိုက်တာလွန်ရော...

ထို “ဝင်္ကန္တ” ပုဏ္ဏားကြီးသည် အလွန်လောဘကြီးသူဖြစ်၏။
အလွန်ကောက်ကျစ်သောသူလည်းဖြစ်၏။

“ဝက်နွဲ့” ပုဏ္ဏားကြီးသည် မိဖုရားကြီးအပေါ် မျက်မှန်းကျိုးနေသူဖြစ်၍ ဤအဖြစ်အပျက်ကို အကြောင်းပြုကာမိဖုရားကြီးပျက်စီးရာပျက်စီးကြောင်းအတွက် ကြံစည်လေ၏။

ထို့ကြောင့်—
မိဖုရားကြီး၏အလစ်တွင်
မင်းကြီးထံသို့ချဉ်းကပ်ကာ

အရှင်မင်းကြီးရဲ့
မိဖုရားကြီးဟာ အခုလိုသဘာဝမကျဘဲ
သားတော်ကိုဖွားမြင်တာဟာ မကောင်းတဲ့
အတိတ်နိမိတ်ဆိုး ဖြစ်ပါတယ်

အဲဒီ သားတော် မုခကုမာရ ဟာ
မင်းကြီးကို စိတ်သောကရောက်စေတာဟာလည်း
အခုမျက်မြင်ပဲမဟုတ်ပါလားဘုရား...

မုခကုမာရမင်းသားငယ်
အရွယ်ရောက်လာရင် မင်းကြီးရဲ့ထီးနန်းကိုတောင်မှ
အန္တရာယ်ပြုလာပါလိမ့်မယ်ဘုရား...

မုခကုမာရ ရဲ့ဇာတာကိုတုတ်ချက်
စစ်ဆေးကြည့်တဲ့အခါ မင်းဆိုးမင်းညစ်တစ်ပါးဖြစ်မယ့်
ဇာတာရှင်ဖြစ်ကြောင်း စစ်ဆေး
တွေ့ရှိရတဲ့အတွက်

မုခကုမာရ မင်းသားကို
သားတော်တစ်ပါးအဖြစ် ဆက်လက်ထားရှိဖို့
မသင့်လျော်ကြောင်းပါဘုရား

မင်းကြီးသည် မိမိထီးနန်းကိုထိခိုက်လာမည်
ဟူသောစကားကို ကြားရသည်နှင့်ပုဏ္ဏားယုတ်
“ဝက်နွံ” ၏စကားကိုအလွယ်တကူပင် ယုံကြည်ကာ

ပုဏ္ဏားကြီး၏အကြံပြုချက်အတိုင်း
အမြန်ဆုံးစီရင် ဆောင်ရွက်စေရန်
ပုဏ္ဏားကြီးကိုပင်တာဝန်ပေးစေခိုင်း
တော်မူလိုက်လေသည်။

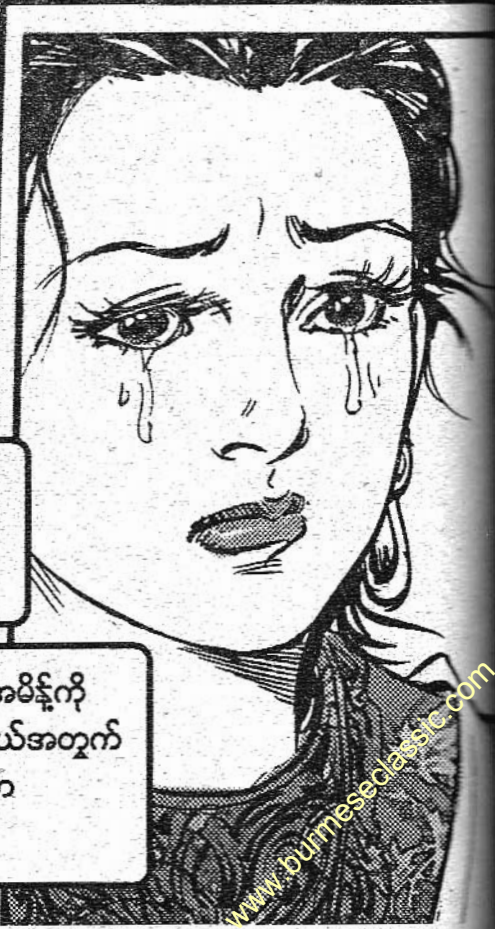
ပုဏ္ဏားကြီးက မိမိအကြံအစည်
အထမြောက်ပြီဖြစ်၍ အကျေနပ်ကြီး
ကျေနပ်စွာဖြင့်

မကြာမီပင်--

မင်းကြီးသည်သားတော်ငယ်
“မုခကုမာရ”အား ဂင်္ဂါမြစ်၌
ရေမျောကာ စွန့်ပစ် စေရန်
အမိန့်ချမှတ်လေပြီ။

မိဖုရားကြီးက မင်းကြီး၏အမိန့်တော်ကို
နားနှင့်ဆတ်ဆတ်ကြားနေရသော်လည်း
မယုံကြည်နိုင်သေး။

သားတော်လေးကိုထိုသို့မပြုရန်
ငိုကြွေး တောင်းပန်သော်လည်း
အချည်းနှီးပင်။

အထိန်းတော်တို့သည် ထိုအမိန့်ကို
ကြားရသည်နှင့် မင်းသားငယ်အတွက်
အလှူငွေဝမ်းနည်းကြေကွဲကာ
ငိုကြွေးကြလေ၏။

“ဝက်နွဲ့” ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် မင်းသားငယ် မုခကုမာရကို ရေမော့၍ စီရင်ဖို့ အတူတကွ လှေတစ်စင်းကို အမြန်ဆုံး တည်ဆောက် နေလေပြီ။

လှေတည်ဆောက်မှုပြီးစီးသည်နှင့်—

မင်းသားငယ် “မုခကုမာရ” အား လှေပေါ်သို့ ပို့ဆောင်ရန် မိဖုရားကြီးထံသို့ တမန်စေလွှတ်၍ အကြောင်းကြားသော်လည်း—

မိဖုရားကြီးက သားတော် “မုခကုမာရ” အား ထိုသူတို့ထံ လုံးဝမပေးဘဲ ငြင်းဆန်နေ၏။

ထိုသို့လျှင်— အကြိမ်ကြိမ်စေလွှတ်သော်လည်း မိဖုရားကြီးက လုံးဝငြင်းဆန်ကာ သားတော်ငယ်အား ထွေးပွေ့ထားနေဆဲ။

ထိုအချင်းအရာကို မိဖုရားကြီး၏သားတော်
ခြောက်ပါးစလုံးသိရှိသွားကာ မိဖုရားကြီးထံသို့
ရောက်ရှိလာကြလေပြီ။

ထိုညီနောင်ခြောက်ဦးအနက်
အငယ်ဆုံးမင်းသားလေး “ဒေဝ”
မှာ လေးနှစ်အရွယ်သာရှိသေး၏။

ညီတော်လေး “မုခကုမာရ” အ
ဒေဝက အလွန်ချစ်ခင်သန့်မြတ်
အလွန်စိတ်မကောင်းဖြစ်နေရာ
လေသည်။

ထိုစဉ်မှာပင်--

“ဝက်နွဲ့” ပုဏ္ဏားကြီး စေလွှတ်လိုက်
သူများ ထပ်မံရောက်လာကြပြီးလျှင်

လုက္ခာ...

အနန့် မရရင်
အကြမ်းနဲ့ ယူရုံပေါ့!

မိဖုရားကြီးလက်ထဲမှ “မခကုမာရ” မင်းသားကို
အခွမဝင်ရောက်ကာ လုယူကြလေတော့သည်။

သို့သော် “မခကုမာရ” သည် သာမန်လူသားတစ်ယောက်မဟုတ်။
“ဘုန်းရှင်ကံရှင်” တစ်ယောက်ဖြစ်သောကြောင့် မင်းသားငယ်အား
အတင်းအခွမလုယူကြသူများအားလုံး လက်မှသွေးများယိုစီးကျ
လာရလေသည်။

မိဖုရား၏သားတော် ညီနောင်ခြောက်ယောက်တို့သည် ဤအဖြစ်ကိုမြင်ရသောကြောင့် ညီထွေး “ မုခကုမာရ အား လာရောက်လုယူသူတို့ကို တောင်းပန်ကာ ညှိနှိုင်းမှုများပြုကြ၏။

အို--အချင်းတို့ ကျွန်ုပ်တို့ညီထွေးကို ချမ်းသာပေးလိုရှိရင် ရွှေချိန်ရွှေစင်ပိဿာ ငါးရာပေးပါမည် အသင်တို့ ပြန်ကြပါတော့--

အို တို့ လိုချင်တာ ရွှေမဟုတ်ဘူး ယုက္ခ လု

ထိုနောက် သားကြီးဖြစ်သူက
ဥစ္စာပစ္စည်း၊ စည်းစိမ်များစွာဖြင့်
ထိုသူတို့အား ညှိနှိုင်းသော်လည်းမရ။

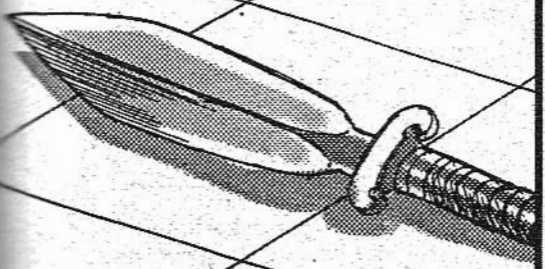
အနီးရှိ သန်လျက်ဓားကိုဆွဲကာ
ထိုသူများအား လိုက်လံခုတ်
လေတော့သည်။

ထိုအခါ ညီအငယ်ဆုံးဖြစ်သူ
လေးနှစ်သား "ဒေဝ" က စိတ်
မထိန်းနိုင်တော့ဘဲ—

ထို့ကြောင့်—နောင်တော်များက
ထိုသို့မပြုရန်ဝိုင်းဝန်းတားဆီးကြရလေ၏။

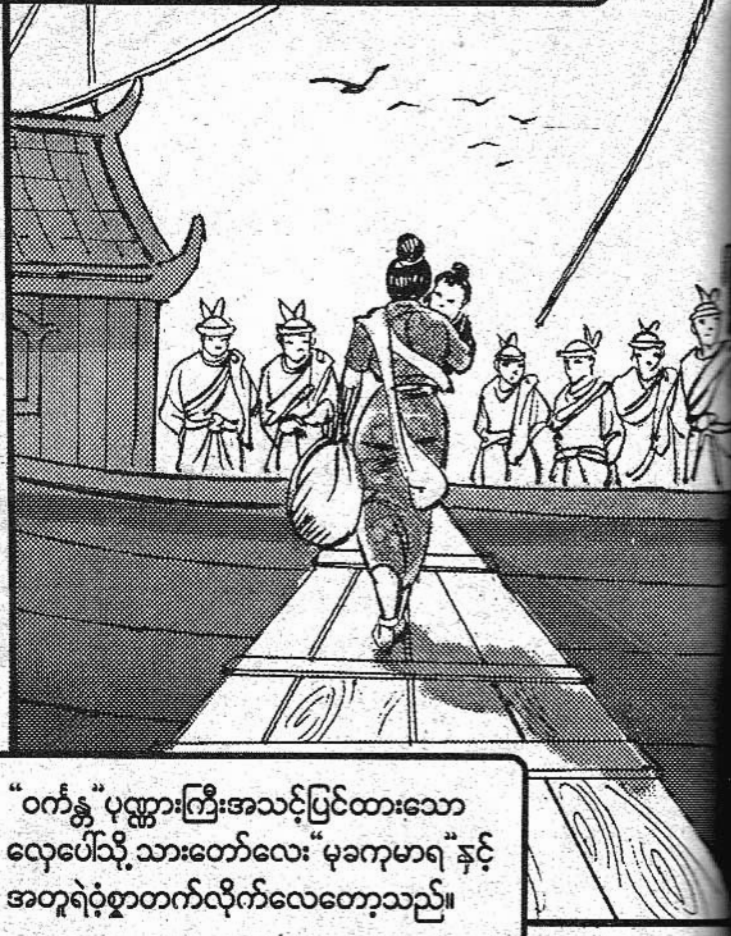
နောင်တော်များက တားဆီးသဖြင့်
မင်းသားငယ် "ဒေဝ" က အားမတန်
မာန်လျှော့ကာ သန်လျက်ကို ပစ်ချပြီး
ငိုကြွေးလေတော့သည်။

မည်သို့မျှ ငြင်းဆန်၍
မရသည့်အဆုံးတွင်--

မိဖုရားကြီးကိုယ်တိုင် သားတော်လေး “မုခကုမာရ” ကို
ပွေ့ချီလျက် ထိုသူတို့ခေါ်ရာနောက်သို့လိုက်ပါခဲ့ရလေပြီ။

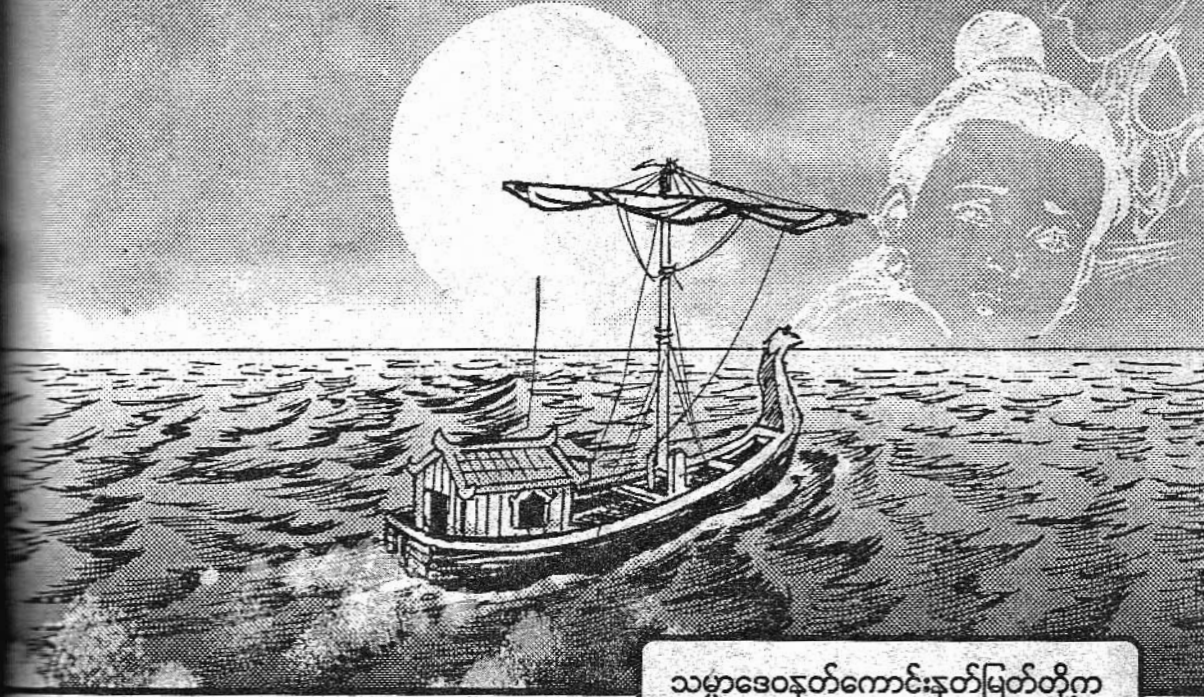
“ဝက်နွံ” ပုဏ္ဏားကြီးအသင့်ပြင်ထားသော
လှေပေါ်သို့ သားတော်လေး “မုခကုမာရ” နှင့်
အတူရဲဝံ့စွာတက်လိုက်လေတော့သည်။

ထိုနောက် “ဝက်နွံ” ပုဏ္ဏားကြီးသည်
ထိုလှေကို ဂင်္ဂါမြစ်လယ်အထိ ဆွဲခေါ်စေလျက်
ရေစီးအတိုင်း မျောလိုက်လေတော့သတည်း။

ဂင်္ဂါမြစ်အတိုင်းပျောလာသော ထိုလှေကြီး၌ပါလာသည့်
“မုခကုမာရ”သည် ဘုန်းရှင်ကံရှင်ဖြစ်သောကြောင့်---

သမ္မာဒေဝနတ်ကောင်းနတ်မြတ်တို့က
ထိုလှေကြီးဆီသို့ရောက်လာကြကာ--

မိဖုရားကြီးနှင့်သားတော်လေးအတူ
နတ်သုဒ္ဓါများဖြင့်ကျွေးမွေးလျက်
စောင့်ရှောက်ပေးကြ၏။

ထိုသို့လျှင်--သားတော်လေး "မခကုမာရ" နှင့်
မယ်တော်မိဖုရားတို့ကို ဂင်္ဂါမြစ်၌မျှောလိုက်ပြီ
ဟူသောသတင်းစကားကြောင့်--

ထိုမြို့တော်ကြီးတစ်ခုလုံး
ပျော်ရွှင်မှုဆိတ်သုဉ်းကာ

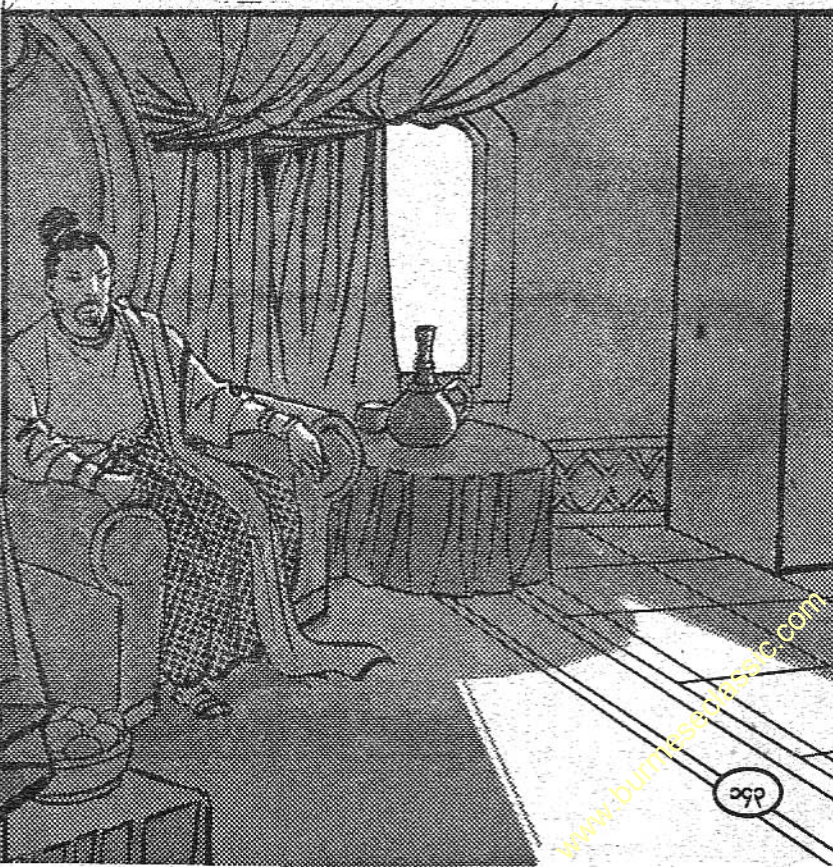
သုဿန်တစ်စပြင်အလား...

ထိုမြို့တော်ရှိသစ်ပင်ပန်းပင်တို့ကအစ
ခြောက်သွေ့ ညှိုးနွမ်းကုန်၏။

ရေတွင်း ရေကန်ဟူသမျှ
ရုတ်တရက်ရေများခန်းခြောက်ကာ
လူသူအများတို့ နက္ခယားစွာကြုံကြရလေပြီ။

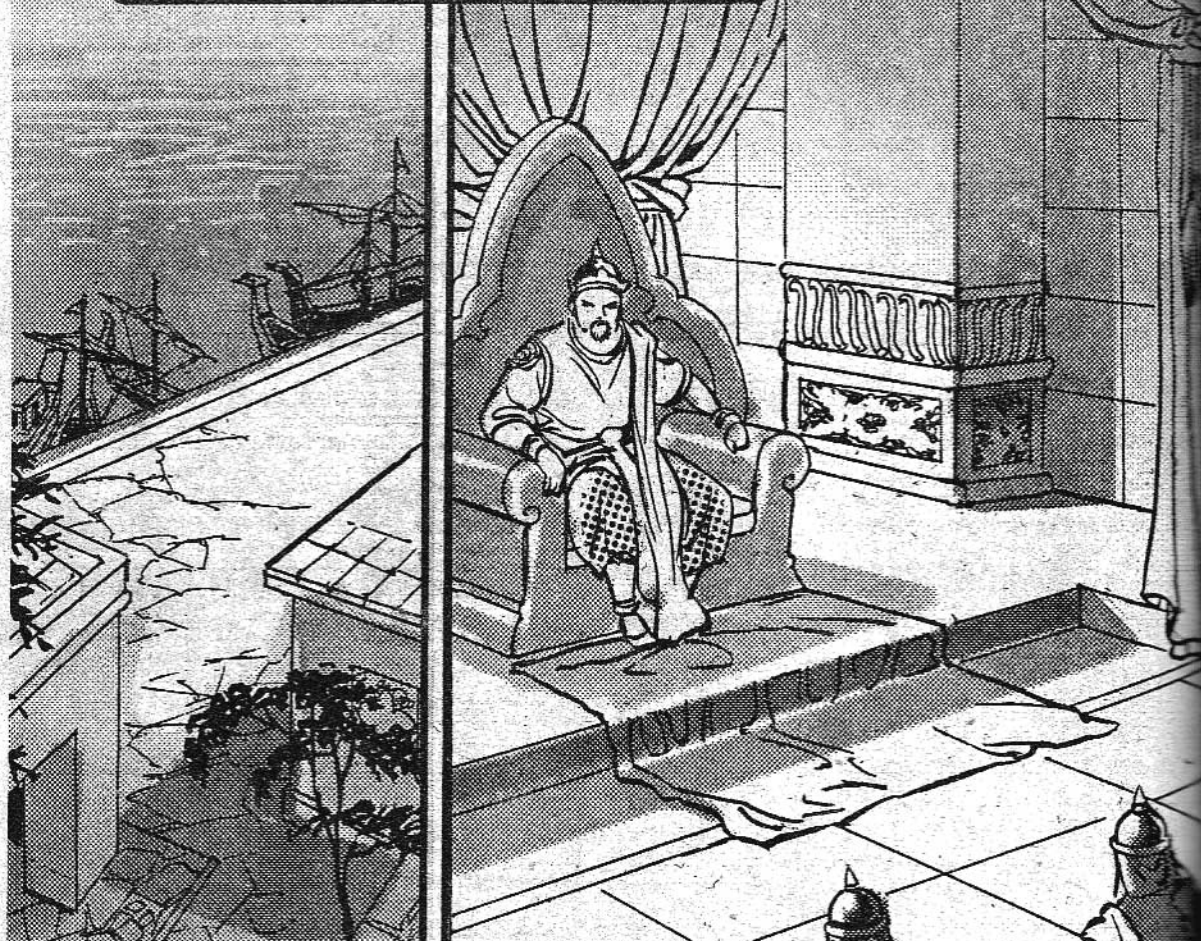
မင်းကြီးသည်လည်း ထိုနေ့မှစ၍တ နိုင်နိုင်
တ တွေ့တွေ့ ဖြင့် တိုင်းသူပြည်သားတို့၏
အရေးကိုပင်စိတ်မဝင်စားတော့ဘဲ---

မစားနိုင်--မအိပ်နိုင်--
သောကဖိစီးလျက်
ရှိရလေသတည်း။

“ဗာလိသ”မြို့တော်ကြီး၏ မြောက်ဘက် ခုနစ်ယူနော
ဝေးကွာ သော ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်းနံဘေးတွင် “ဥတ္တရတိုင်း”
တည်ရှိလေသည်။

ထို “ဥတ္တရတိုင်း” ကိုအုပ်ချုပ်သူကား
“ပဓမ္မ” မင်းကြီး၏ အဘိုးတော်စပ်သူ
ဘိုးတော် “ဂဟပတိ” တည်း။

ဘိုးတော် "ဂဟပတိ" သည် မိမိ၏ မြေးတော် မြစ်တော်များကို အောက်ဖျား သတိရသဖြင့် "ဗာလိသ" မြို့တော်ကြီးသို့ ရေကြောင်းခရီးဖြင့် လာရောက်လည်ပတ်တော်မူလေသည်။

ဘိုးတော် "ဂဟပတိ" သည် ဗာလိသမြို့ဆိပ်ကမ်းသို့ ဆိုက်ကပ်သည်နှင့် တစ်မြို့လုံး သုဿန်တစ်ပြင်ပဟာ ဖြစ်နေသည်ကို မြင်တွေ့ရလျှင်--

ဟာ

ဗာလိသတစ်မြို့လုံး--ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ဒီလောက်စည်ကားတဲ့မြို့က ဘယ်လိုကြောင့် ခြောက်ကပ်နေတာလဲ

နန်းတော်ဆီသို့ ရောက်သောအခါ၌လည်း
မိုင်တော့နေသည့် မြေးတော် “ပဓမ္မ” မင်းကြီးကို
တော့လိုက်ရသဖြင့် အလွန်စိတ်မကောင်းဖြစ်ရလေ၏။

“ပဓမ္မ” မင်းကြီးက ပြောပြသောကြောင့်
ဘိုးတော် “ဂဟပတိ” က အကြောင်းစုံကိုသိရလျှင်

ဤကိစ္စသည် သွေးရိုးသားရိုးမဟုတ်ဘဲ
ယုတ်မာသောသူတစ်ဦး၏ ပယောဂကြောင့်
ဖြစ်ရကြောင်းရိပ်စားမိလေသည်။

ဗာလိသ တိုင်းမှ ပုဏ္ဏားယုတ်တို့၏ အင်အားများပြားသည်ကို သိရှိသော ဘိုးတော်ဂဟပတိက--

ထိုကိစ္စအပေါ်မည်သို့မျှ ဝေဖန်မှုမပြုတော့ဘဲ နှုတ်ဆိတ်လျက်မိမိ၏ ဥတ္တရတိုင်းသို့ အလျင် အမြန်ပြန်ခဲ့လေသည်။

ဤသို့ ထူးခြားစွာ မှေးဖွားလာသော မုခကုမာရမင်းသားသည် ကော်စင်စစ် “ဘုန်းရှင်ကံရှင်” တစ်ဦးဖြစ်ရမည်ဟု ဘိုးတော်ဂဟပတိ တွက်ဆမိလေသည်။

ထိုကြောင့်

ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်းတစ်လျှောက်
ကြီးမားလှသော အမွှေးတိုင်ကြီးများကို
ပြုလုပ်ထူန်းညှိစေလျက်—

ကျွန်ုပ်၏မြစ်တော်
“မုခကုမာရ”သည် အမှန်ကော်“ဘုန်းရှင် ကံရှင်”
ဖြစ်ခဲ့ပါလျှင်--ကျွန်ုပ်၏တိုင်းပြည်သို့ အမြန်ဆုံး
ဆိုက်ရောက်လာပါစေသော:

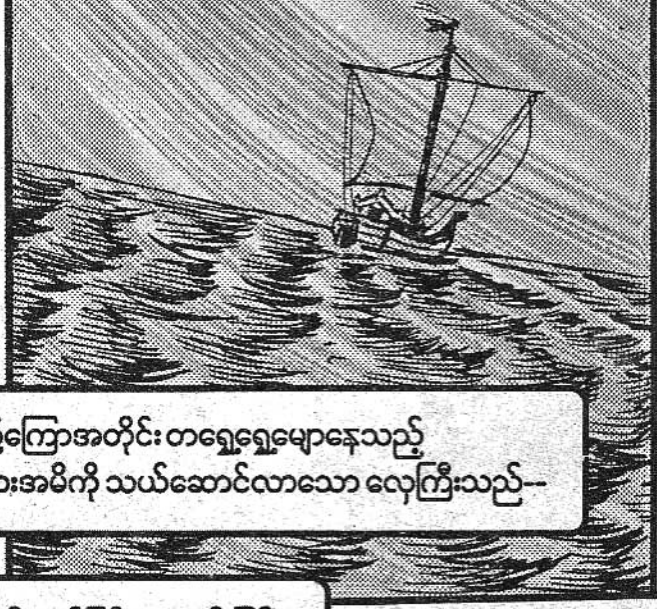
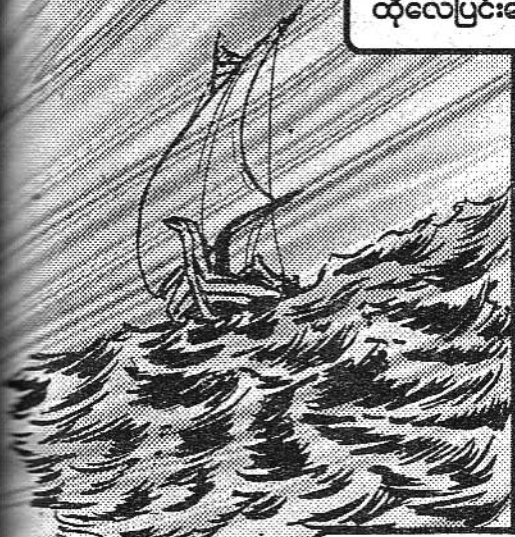

ဘိုးတော်“ဂဟပတိ”က ဤသို့လျှင်
တိုင်တည်သစ္စာပြုလိုက်သည်နှင့်--

ဂင်္ဂါမြစ်တစ်လျှောက်လေပြင်းများ
တိုက်ခတ်လာလေသတည်း။

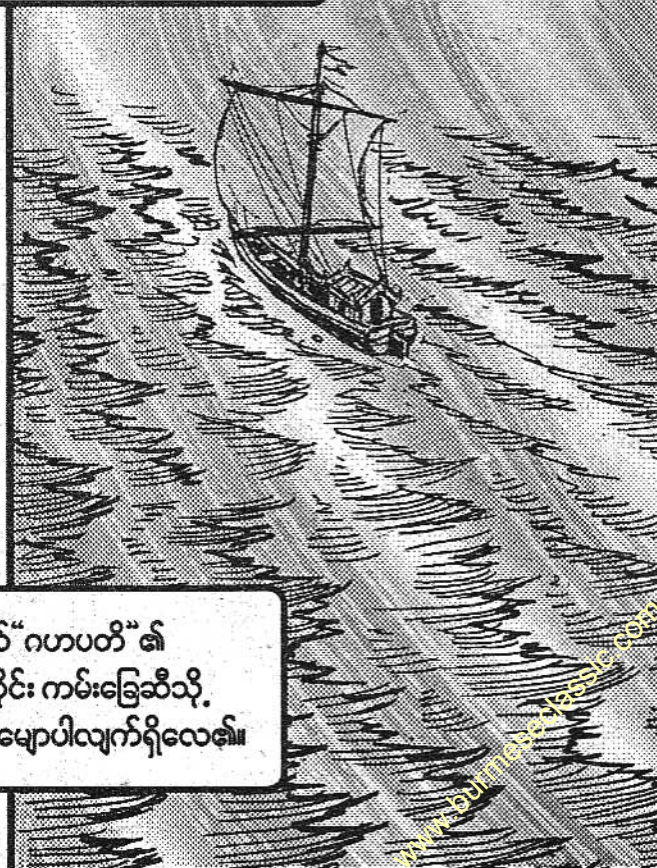

ထိုလေပြင်းကြောင့်ပင်လျှင်--

ဂင်္ဂါမြစ် ရေယာဉ်ကြောအတိုင်း တရွေ့ရွေ့မျောနေသည့် မုခကုမာရတို့သားအမိကို သယ်ဆောင်လာသော လှေကြီးသည်--

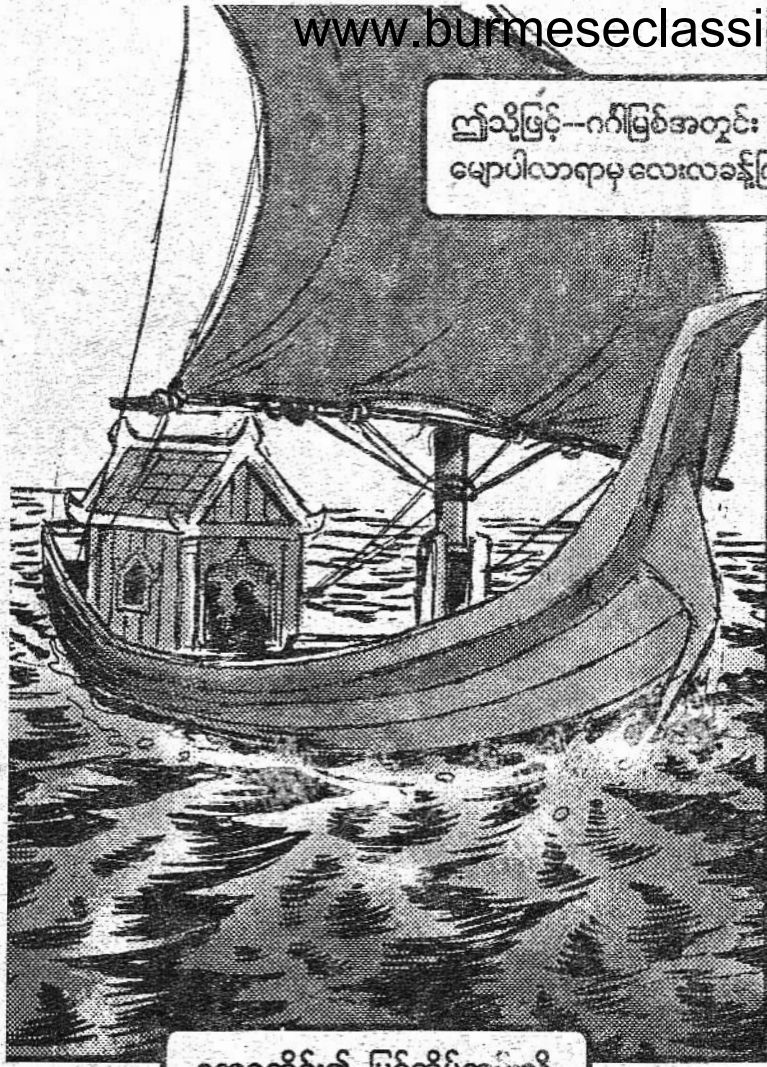
အလွန် လျင်မြန်သောနှုန်းဖြင့်--

ဘိုးတော် "ဂဟပတိ" ၏ ဥတ္တရတိုင်း ကမ်းခြေဆီသို့ ဦးတည်မျောပါလျက်ရှိလေ၏။

ဤသို့ဖြင့်--ဂင်္ဂါမြစ်အတွင်း ရှက်လှေကြီး
မျောပါလာရာမှ လေးလခန့်ကြာလျှင်--

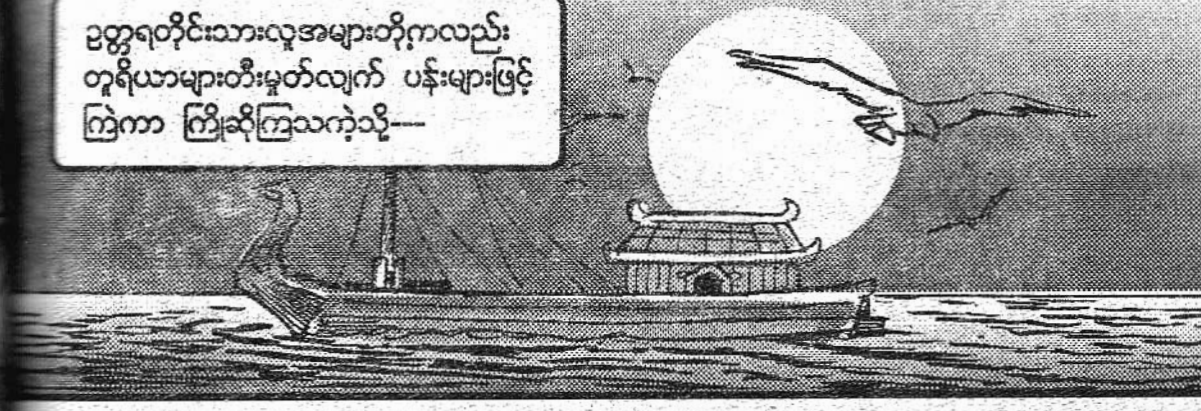
ဥတ္တရတိုင်း၏ မြစ်ဆိပ်ကမ်းသို့
ရောက်ရှိလာလေတော့သည်။

“ဥတ္တရတိုင်း” ၏မင်းကြီး ဘိုးတော် “ဂဟပတိ”
ကလည်း ထိုလှေကြီးဆိုက်ကပ်ရန်အတွက်
ခမ်းနားကြီးကျယ်လှသည့်ပြင်ဆင်မှုများဖြင့်
ကြိုဆိုလျက်ရှိလေ၏။

ဥတ္တရတိုင်းသားလူအများတို့ကလည်း
တူရိယာများတီးမှုတ်လျက် ပန်းများဖြင့်
ကြဲကာ ကြိုဆိုကြသကဲ့သို့—

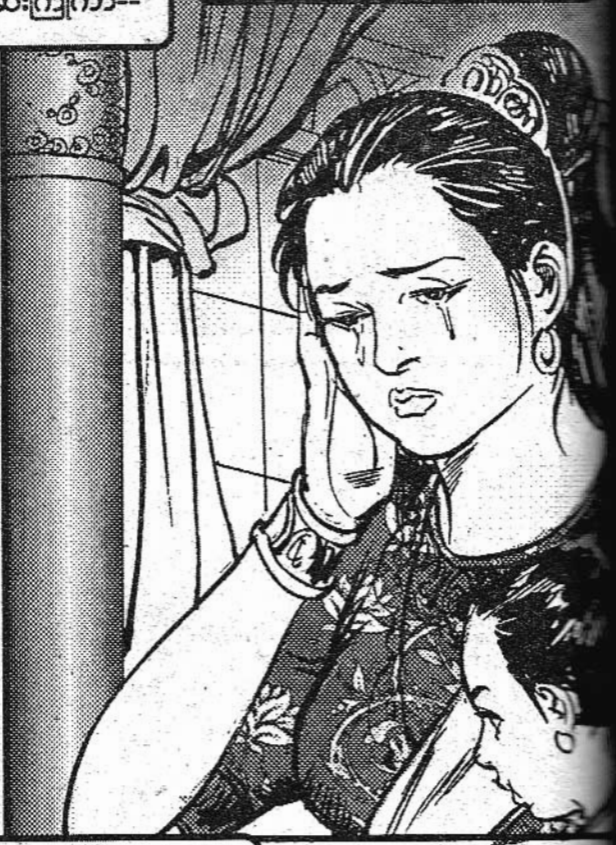
ဘိုးတော် “ဂဟပတိ” မင်းကြီး
ကိုယ်တော်တိုင် ရွက်လှေ၏
ကြိုးကိုဆွဲယူကာကမ်းသို့ကပ်
စေခြင်းဖြင့်ခမ်းနားစွာ ကြိုဆို
ကြလေသည်။

ရှက်လှေပေါ်၌ပါလာသည့်
“သီရိဒေဝီ” မိဖုရားကြီးနှင့်
သားတော် “မုခကုမာရ” တို့
ကို ဘိုးတော် “ဂဟပတိ”
ကိုယ်တော်တိုင်ဆီးကြိုကာ--

ဤ “မုခကုမာရ” မင်းသားသည်
ဘိုးတော်ဂဟပတိ၏မြစ်တော်
ဖြစ်ကြောင်းပြောပြလျှင်---

“သီရိဒေဝီ” မိဖုရားကြီးလည်း
ဝမ်းနည်းဝမ်းသာ ဖြစ်လျက်
ငိုကြွေးလေ၏။

ဘိုးတော်ဂဟပတိကိုယ်တိုင်
မင်းသားငယ် "မုခကမာရ" ကို
ပေ့ချီလျက်ရွှေနန်းတော်ဆီသို့
ခေါ်ဆောင်လာခဲ့၏။

ဥတ္တရတိုင်းမှန်းတုန်းသူတို့ကလည်း
သီရိဇေဝီမိဖုရားကြီးကို တစ်လှည့်စီပေ့ချီကာ
ရွှေနန်းတော်သို့ခေါ်ဆောင်ခဲ့ကြလေသည်။

ရွှေနန်းတော်သို့ရောက်လျှင်
ပြဿနာဆောင်အလယ်၌
ကြိုတင်စီမံပြုလုပ်ထားသော
ရွှေပလ္လင် ၌ “မုခကုမာရ”
မင်းသားအားထိုင်စေပြီး--

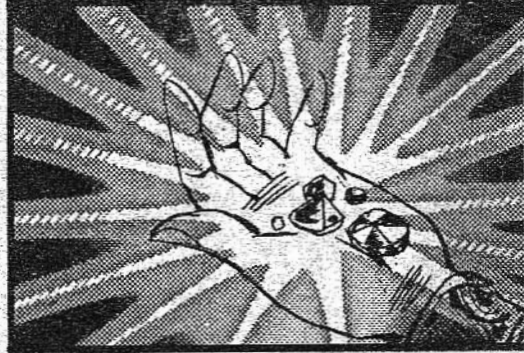
ဘိုးတော် “ဂဟပတိ” ကိုယ်တိုင်
ရွှေခရားဖြင့် နံသာရည်များသွန်း
လောင်းကာ သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ပြုလေ၏။

ဤမင်းသားသည် “ဘုန်းရှင် ကံရှင်”
အမှန်ပင်ဖြစ်ပါက ဤမင်းသားငယ်၏ဘုန်းကံကြောင့်
ကျွန်ုပ်တို့၏ ဥစ္စာရတိုင်းတောင်လည်းကောင်း မင်းသားငယ်၏
ဖခင်တိုင်းပြည် “ဗာလိသ” တိုင်းတောင်လည်းကောင်း
ယခုပင်လျှင် ရတနာရွှေမိုး ငွေမိုးများ
ရွာပါစေသတည်း--

“မုခကုမာရ” မင်းသားငယ်သည်
အမှန်ပင် “ဘုန်းရှင် ကံရှင်” ဖြစ်လေရကား--

ဟာ
ရွှေမိုးငွေမိုးတွေ
ရွာတယ်ဟေ့

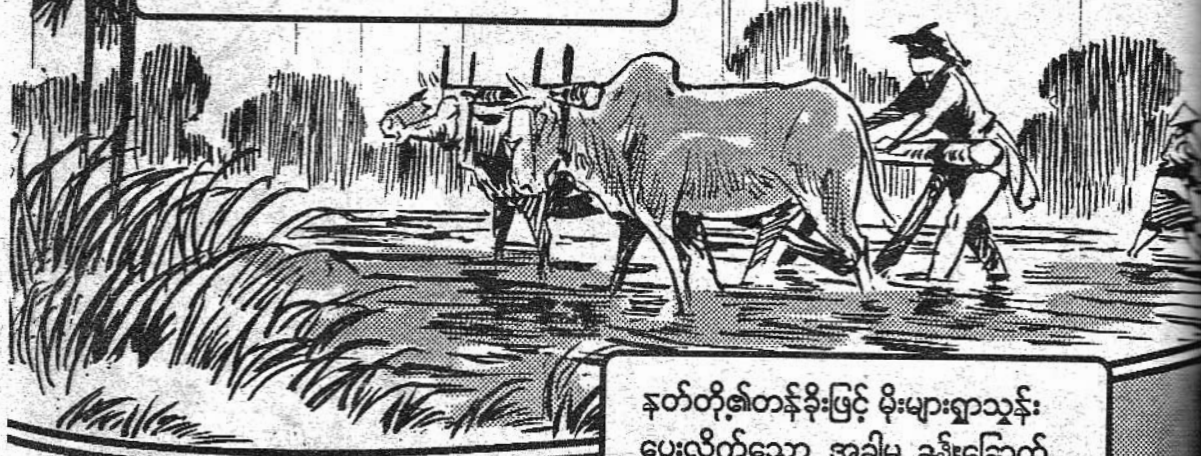

ထိုတိုင်းပြည်နှစ်ခုစလုံး၌ နတ်တို့၏တန်ခိုးဖြင့်
ရတနာရွှေမိုး ငွေမိုးများ သွန်းပြီး ရွာလေတော့သည်။

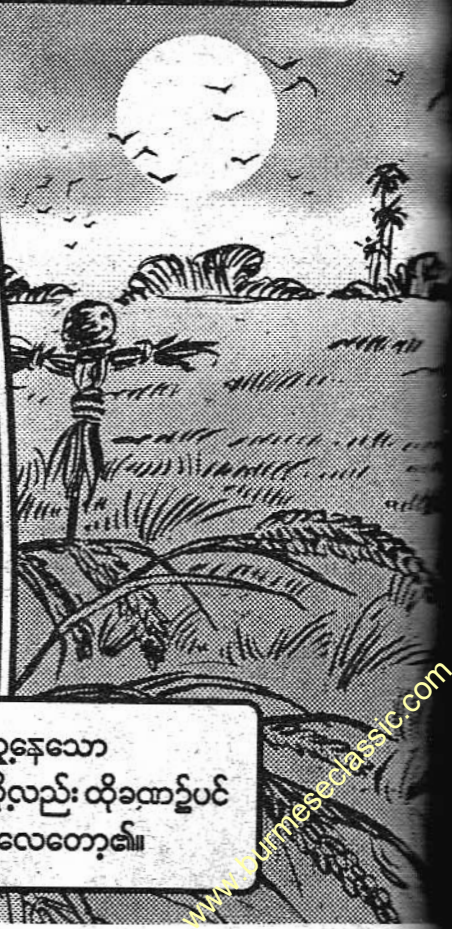
ဟယ်-- ဒီကလေးဟာ
တကယ်ပဲ “ဘုန်းရှင် ကံရှင်”
ပါလားဟေ့

ထိုအပြင်--မှခကုမာရမင်းသားငယ်အား
မတရားသောအမိန့်ဖြင့် စီရင်ချက်ချပြီး
ကတည်းက မိုးခေါင်ကာ ခြောက်သွေ့နေ
သော "ဗာလိသ" တိုင်းပြည်တွင်လည်း--

နတ်တို၏တန်ခိုးဖြင့် မိုးများရွာသွန်း
ပေးလိုက်သော အခါမှ ခန်းခြောက်
နေသည့် ရေတိုင်းရေကန်များ၌ ရေများ
ပြည့်လျှံကာ--

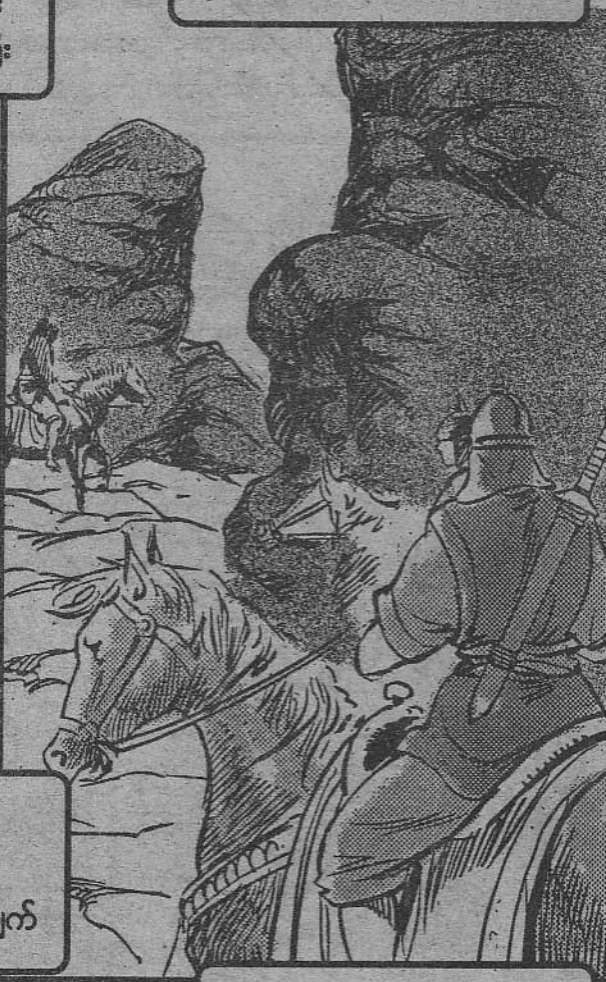

ညှိုးနှမ်းခြောက်သွေ့နေသော
သစ်ပင် ပန်းပင်တို့လည်း ထိုခဏ၌ပင်
စိမ်းလန်းစိုပြည်လာလေတော့၏။

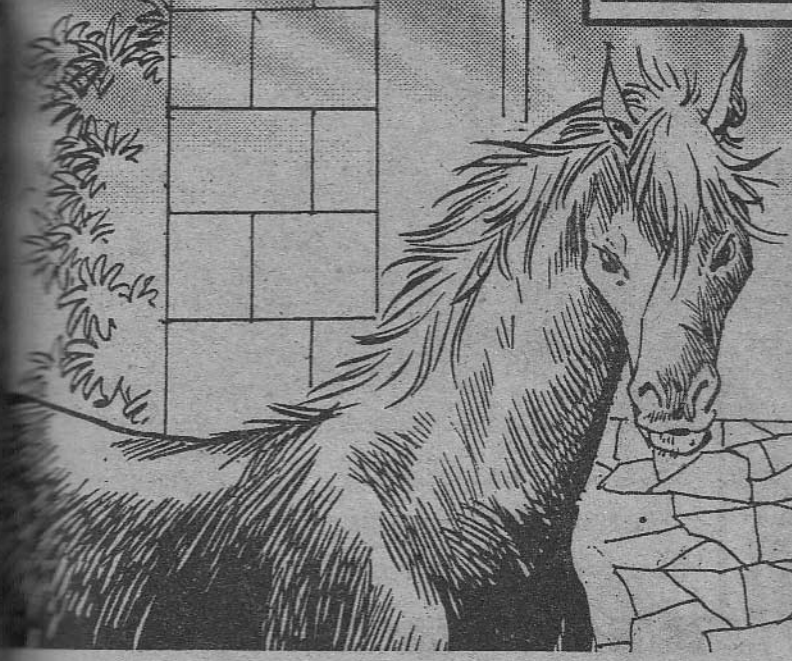
“ဗာလီသံ” ဘုရင်ကြီး “ပဓမ္မ” သည်လည်း
မိမိ၏သားတော်လေး “မုခကုမာရ” အား
ပြုခဲ့မိသည့် မိမိအမှားကိုနှောင်တရမိပြီး

သားတော်လေး “မုခကုမာရ” ကို
ရှာဖွေဖို့အတွက်စီစဉ်ပြန်၏။

ထို့ကြောင့်—သားတော် “မုခကုမာရ”
အရွယ်ရောက်လာပါက စီးနင်းဖို့အတွက်
စီစဉ်ထားခဲ့သည့် မင်္ဂလာမြင်းကိုခေါ်ဆောင်လျက်

ထို မင်္ဂလာမြင်းအားစီးကာ
သားတော်ကိုရှာဖွေရန် ပုဏ္ဏား
တို့ကိုစေခိုင်းလေသည်။

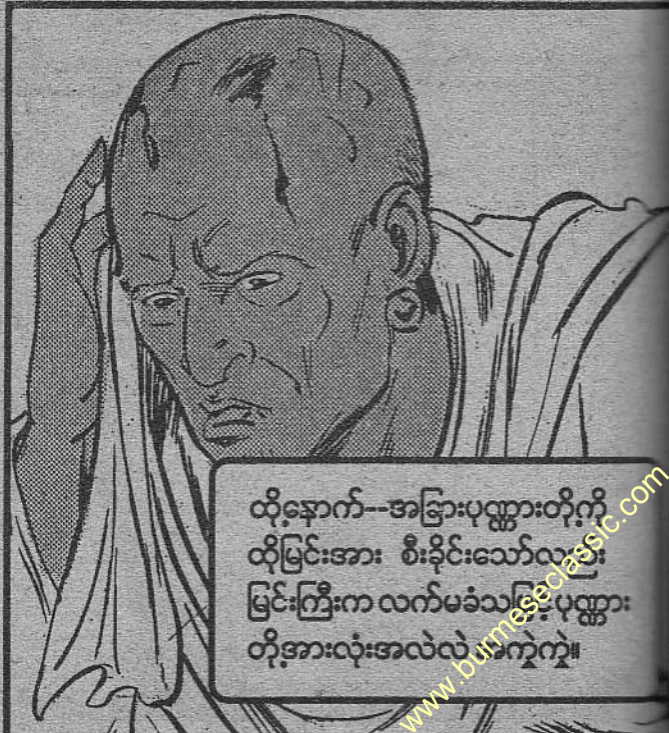

“ဝက်နွဲ့” ပုဏ္ဏားကြီးလည်း ထိုမြင်းအား
စီးကာ သားတော်လေးကို ရှာရန် စီစဉ်လေရာ--

ထိုမြင်းပေါ်သို့တက်လိုက်သည်နှင့်
မြင်းကြီးက ခါချသဖြင့် မြေသို့ပြုတ်
ကျကာ သွေးသံနှင့်ရဲရဲဖြစ်ရလေပြီ။

ထိုနောက်--အခြားပုဏ္ဏားတို့ကို
ထိုမြင်းအား စီးခိုင်းသော်လည်း
မြင်းကြီးက လက်မခံသဖြင့် ပုဏ္ဏား
တို့အားလုံးအလဲလဲ အကွဲကွဲ။

“ဝက်နွဲ့” ပုဏ္ဏားကြီးလည်း မင်္ဂလာမြင်းကြီးအား အလှူပင်အမျက်ထွက်လျက် မြင်းတော်ကြီးကို ချုပ်ကိုင်ရန် ကြိုးစားလေရာ—

မင်္ဂလာမြင်းကြီးလည်း ရုတ်တရက် ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်ကာ—

“ဝက်နွဲ့” ပုဏ္ဏားကြီးဦးခေါင်းကို ခြေဖြင့်ကန်လေတော့သည်။

မင်္ဂလာမြင်းကြီး၏ လက်ချက်ဖြင့်
“ဝင်္ကန္တ” ပုဏ္ဏားကြီးသည် တစ်ကိုယ်လုံး၌
မြင်းကန်ချက်ဒဏ်ရာများ ပြည့်နှက်ကာ
သွေးတို့အလိမ်းလိမ်း—

မင်္ဂလာ မြင်းကြီးအား
ပုဏ္ဏားတို့ဖြင့် ဝေးရာသို့
သွားကာ ပုနေလေ၏။

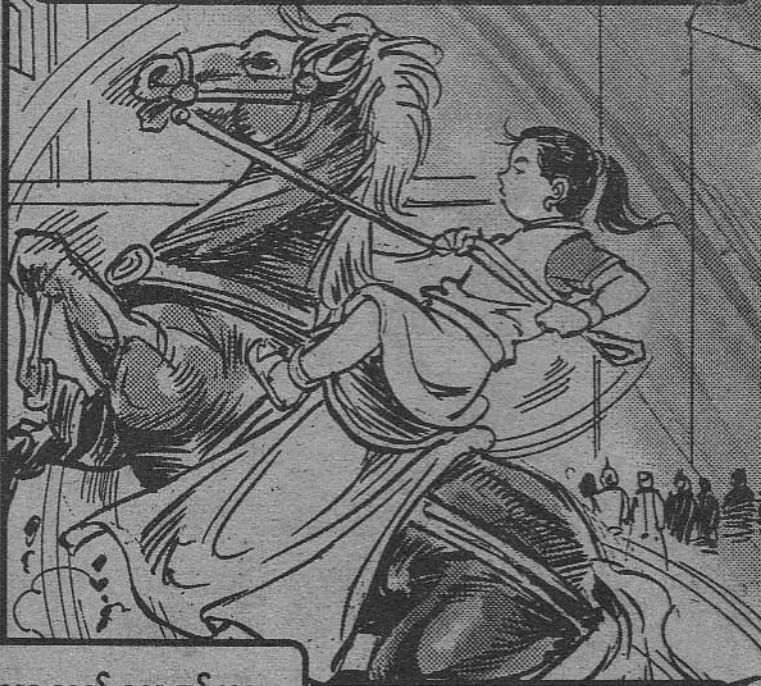

ပုဏ္ဏားတို့၏ အဖြစ်ဆိုးကို မြင်ရသောအခါ
မင်းကြီးက ဤကိစ္စအား ပုဏ္ဏားတို့ကို တာဝန်ပေး၍
မဖြစ်နိုင်ကြောင်း သဘောပေါက်သွားလေပြီ။

ထို့ကြောင့်--သားတော်ညီနှောင်ခြောက်ယောက်အနက်မှ
အငယ်ဆုံးသားတော်ဖြစ်သော “ဒေဝကုမာရ” ကို မင်္ဂလာ
မြင်းကြီးအားစီးနင်းစေပြန်သည်။

“ဒေဝကုမာရ” မင်းသားသည် လေးနှစ်သား
အရွယ်မျှသာရှိသေးသော်လည်း ရဲဝံ့စွာဖြင့်
လျှောက်လှမ်းလာကာ မင်္ဂလာမြင်းကြီးပေါ်
သို့ တက်လေ၏။

မင်္ဂလာမြင်းကြီးကလည်း
“ဒေဝကုမာရ” မင်းသားငယ်
စီးနင်းမှုကို မငြင်းဆန်ဘဲ
ကြည်ဖြူစွာ လက်ခံလေသည်။

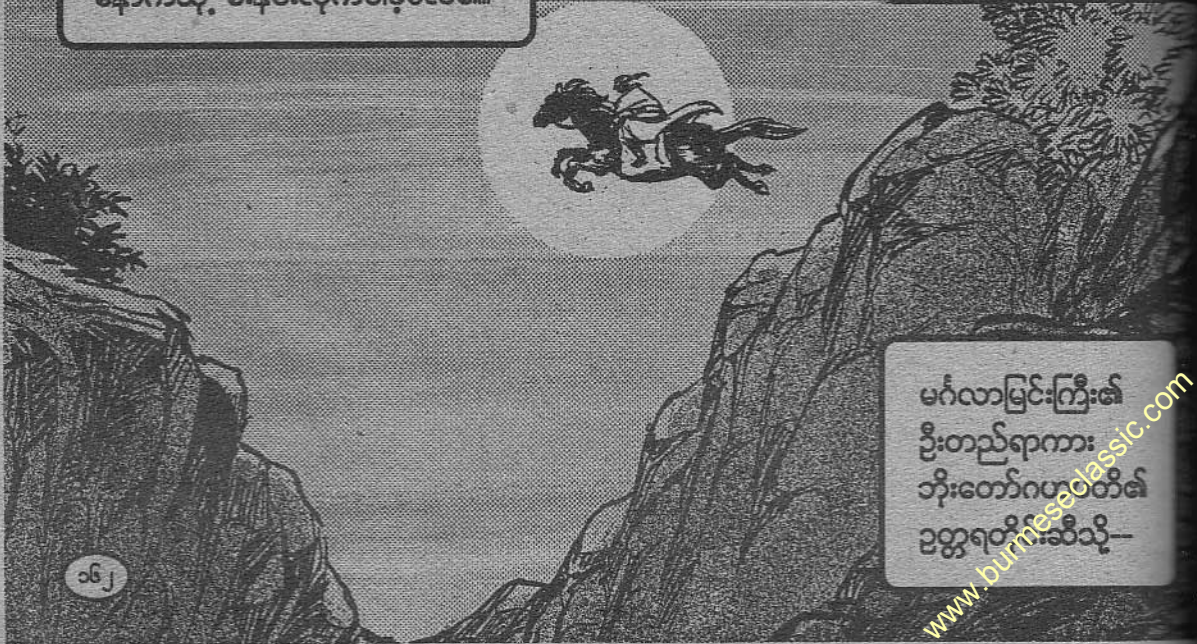

“ဒေဝကုမာရ” မင်းသားသည် မင်္ဂလာမြင်းကြီးကို စီးလျက် “ဗာလိသ” နန်းတော်ကြီးအား သုံးပတ်ပတ် လျက် မင်းကြီးအား ရှိခိုးပြီး နောက်—

မင်္ဂလာမြင်းကြီး ခေါ်ဆောင်ရာ နောက်သို့ စီးနင်းလိုက်ပါခဲ့လေ၏။

မင်္ဂလာမြင်းကြီး၏ ဦးတည်ရာကား ဘိုးတော်ဂဟပတိ၏ ဥတ္တရတိုင်းဆီသို့—

မင်္ဂလာမြင်းကြီးသည် မရပ်မနား
ခရီးနှင့်ခဲ့လေရာ-မကြာမီမှာပင်

ဘိုးတော်“ဂဟပတိ”၏ နန်းပြာသစ်
ဆီသို့ရောက်ရှိခဲ့လေပြီ။

မင်္ဂလာမြင်းကိုစီးနှင်းလျက် ဆိုက်ဆိုက်
မြိုက်မြိုက်ရောက်ရှိလာသော မြစ်တော်
“ဒေဝကုမာရကို”မြင်သည်နှင့်---

ဘိုးတော်“ဂဟပတိ” မင်းကြီးသည်
ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ကြိုဆိုလေ၏။
မယ်တော်“သီရိဒေဝီ” နှင့်ညီတော်
“မုခကုမာရ” တို့အား ပြန်လည်ဆုံ
တွေ့ရသည်ဖြစ်၍ “ဒေဝကုမာရ”
မင်းသားသည်လည်း အလွန်ပင်
ဝမ်းမြောက်ပျော်ရွှင်ရလေသတည်း။

“ဒေဝကုမာရ” မင်းသားက မိမိရောက်လာရခြင်း အကြောင်းရင်းနှင့် “ဗာလိသ” တိုင်းမှပုဏ္ဏားယုတ် တို့ကြောင့် ယခုကဲ့သို့ဖြစ်ရကြောင်းကို ပြောပြလိုက် လေသည်။

ဘိုးတော် “ဂဟပတိ” မင်းကြီးကလည်း မြစ်တော် “မုခကုမာရ” ကို “ဗာလိသ” တိုင်းသို့ ပြန်ထည့်ပေးရန်ငြင်းဆန်ပြီး—

“မုခကုမာရ” မင်းသားကို ဥတ္တရတိုင်းရဲ့ အိမ်ရှေ့မင်းသားအဖြစ် ဘိသိတ်သူန်းပွဲပြုလုပ်တော့မှာဖြစ်လို့ ဘိသိတ်သူန်းပွဲ အခမ်းအနားကို သင့်ဖခမည်းတော်နှင့် သင်တို့ ညီနောင်တွေ အားလုံး လာရောက်ကြဖို့ မှာကြားကြောင်း ပြောလိုက်ပါ

“ဒေဝကုမာရ” မင်းသားငယ်လည်း
ထိုမင်္ဂလာသတင်းစကားကိုဆောင်
ယူလျက်မိမိ၏ “ဗာလိသ” တိုင်းသို့
ပြန်လာခဲ့၏။

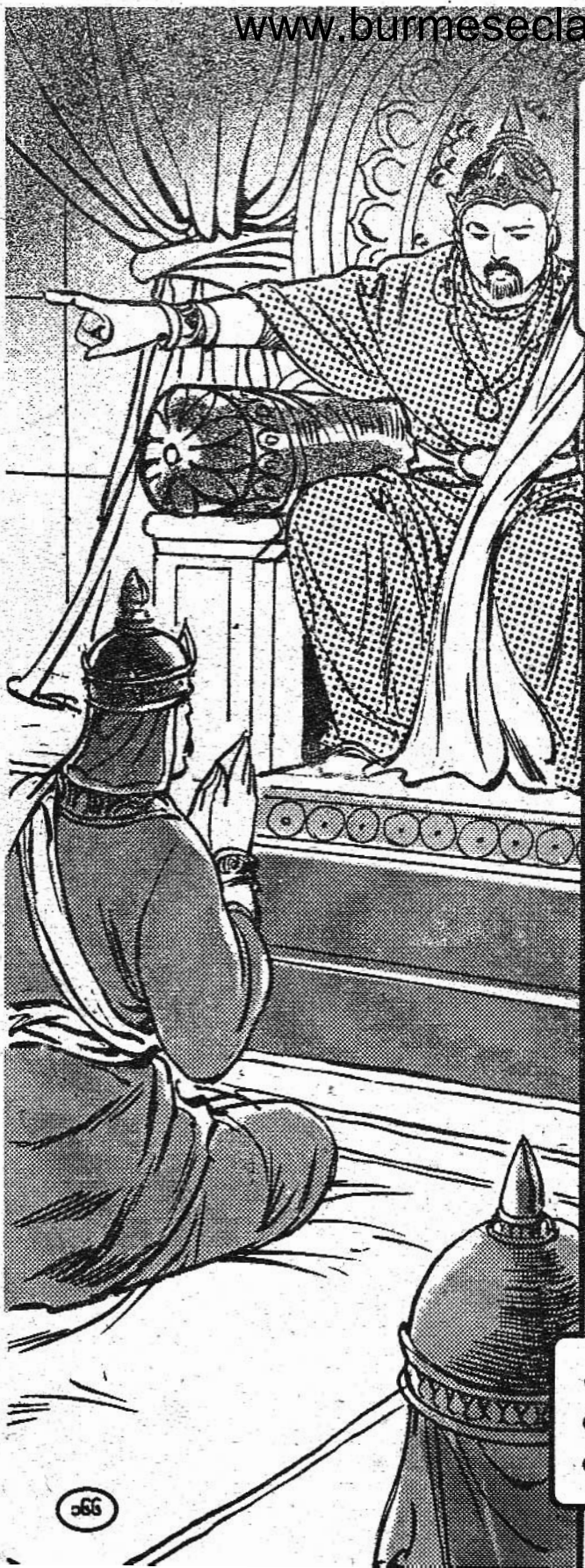
ဗာလိသတိုင်းသို့ ပြန်ရောက်လျှင်မိမိတွေ့ရှိ
ကြားသိခဲ့ရသမျှတို့ကို ဖခင်မင်းကြီးအား
မခြင်းမချန် လျှောက်တင်လေသည်။

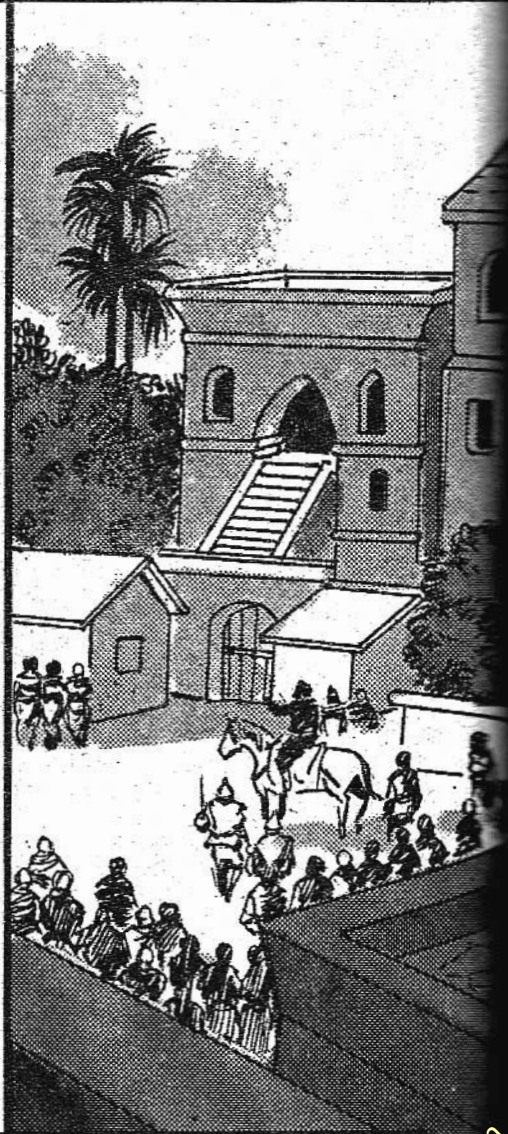
ထိုသတင်းစကားကို ကြားသိရသော
“ဗာလိသ” တိုင်းမှ ပြည်သူအများတို့
သည်လည်းဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်ကာ
ကောင်းချီးဩဘာပေးကြပါလေ၏။

သို့ဖြင့်--ပမွေမင်းကြီးသည် သားတော်
“မုခကုမာရ” မင်းသားလေးအား ဘိသိတ်
သွန်းမည့် အခမ်းအနားကျင်းပရာ ဘိုးတော်
“ဂဟပတိ” ၏ ဥတ္တရတိုင်းသို့ သွားရောက်ရန်
“သေန” အမတ်ကြီးအား စီစဉ်စေ၏။

ထိုသတင်းစကားကိုလည်း “ဗာလိသ”
တိုင်းသားတို့အား အသိပေးကြေညာ
မောင်းခတ်စေသည်။

“ပဓမ္မ” မင်းကြီး၏ “ဥတ္တရ” တိုင်းသို့
သွားရာခရီးကား စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာဖြင့်--

ဗာလိသ တိုင်းသားတို့ကလည်း မင်းသားငယ် “မုခေမာရ” ကို
ဖူးတွေ့လိုကြ၍ မင်းကြီး၏ နောက်တော်ပါးမှ လိုက်ပါခဲ့ကြသည်
မဟုတ်ပါလား။

ထို့ပြင်--မင်းကြီးထံပါး ခစားကြလော
“ဝင်္ကန္တ” ပုဏ္ဏားနှင့်အပေါင်းပါတို့လည်း
လိုက်ပါလာကြ၏။

ဥတ္တရတိုင်းသို့ ရောက်လျှင်ဘိုးတော် ဂဟပတိနှင့် မှူးမတ်အပေါင်းတို့က ကောင်းမွန်စွာကြိုဆိုကြ၏။

ဗာလိသတိုင်းသားတို့ကလည်း “မုခကုမာရ” မင်းသားကို ပန်းပေါက်ပေါက် တို့ဖြင့် ထူးကဲစွာပူဇော်ကြလေသည်။

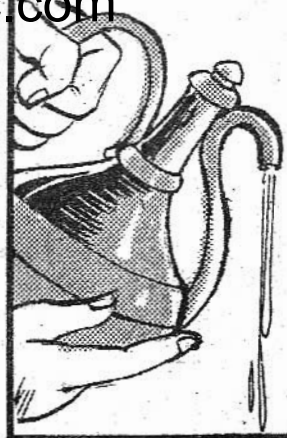

ကြိုတောင့်ကြိုခဲ နှစ်ပြည်ထောင်မင်းတို့၏ တွေ့ဆုံကြသော အခမ်းအနားဖြစ်၍ နှစ်ပြည်ထောင် တိုင်းသူပြည်သားတို့ကလည်း ပျော်ရွှင်၍ မဆုံးနိုင်ကြ။

ဘိသိတ်သွန်းပွဲအခမ်းအနားစသည်နှင့်
“မုခကုမာရ” မင်းသားငယ်ကို ရွှေပလ္လင်
ထက်၌ ထိုင်စေလျက် နှစ်ပြည်ထောင်မင်း
တို့က နံ့သာရည်တို့ဖြင့် သွန်းလောင်းကာ
ဘိသိတ်သွန်းကြလေ၏။

မင်္ဂလာအချိန်အခါ၌ ပြုအပ်သည့်ကိစ္စ
အဝဝတို့ကို အစဉ်အလာမပျက်
ပြုလုပ်ကြကာ အိမ်ရှေ့စံအဖြစ်
တင်မြှောက်ကြလေသည်။

နစ်ပြည်ထောင် မူးမတ်ပုဏ္ဏားတို့က
“မုခကမာရ” မင်းသားကို ရွှေခရားဖြင့်
နံ့သာရည်သွန်းလောင်းကြပြန်သည်။

ဗာလိသတိုင်းမှ “ဝက်နွဲ့” ပုဏ္ဏားကြီးဦးဆောင်သော
ပုဏ္ဏားယုတ်တို့ကလည်း မင်းသားငယ်ကို ဘိသိတ်
သွန်းရန် ရွှေခရားကိုယူ၍ မင်းသားထံလာကြရာ-

မင်းသားထံသို့ မရောက်မီမှာပင် ပုဏ္ဏားတို့၏
လက်မှ ရွှေခရားတို့သည် အစိပ်စိပ်အမြွှာမြွှာကဲ့လျက်-

ရွှေခရားထဲမှ နံ့သာရည်တို့သည်
ခရားထဲမှ ပန်းထွက်လာပြီး ပုဏ္ဏားတို့
တစ်ကိုယ်လုံး ထိုနံ့သာရည်များဖြင့်
စွတ်စိုကုန်၏။

ထိုနံ့သာရည်များ စိုစွတ်သော
ပုဏ္ဏားတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာအနှံ့တွင်

ချက်ချင်းပင် အဖုအပိန့်ကြီးများ
ထွက်လာပြီး မခံမရပ်နိုင်အောင်
နာကျင်ခြင်း၊ ယားယံခြင်း ဝေဒနာ
များခံစားနေကြရလေတော့သည်။

အားပါးပါး
နာ နင်းကီးတယ်

အမလေး
ယားနင်းကီးတယ်ဗျ

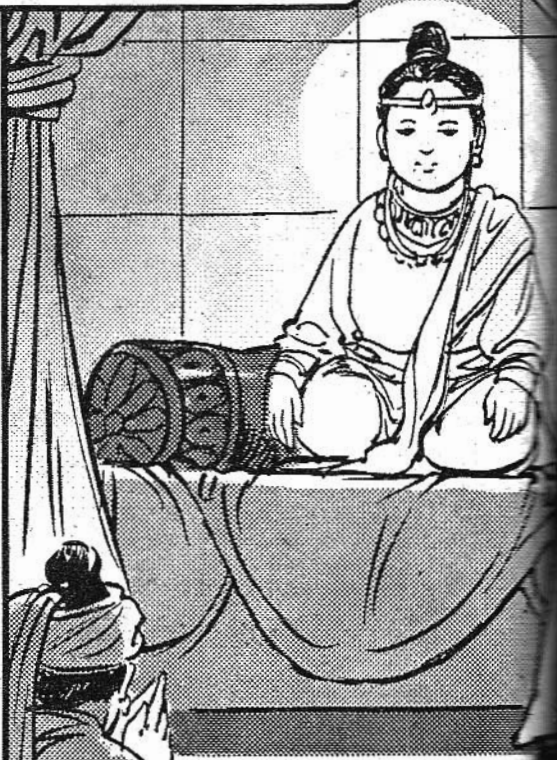

ဘိသိတ်သုန်းပွဲသို့ နတ်ဒေဝါတို့ ကြွရောက်လာကြသော
အခါမှ နတ်ဒေဝါတို့က ထိုပုဏ္ဏားတို့ကို နတ်တို့၏အစွမ်းဖြင့်
ဆောင်ရွက်ပေး၍ ထိုဝေဒနာတို့မှ သက်သာခွင့်ရကြလေသည်။

ထိုနောက်--ဘိုးတော် ဂဟပတိမင်းကြီးသည်
မြစ်တော် "မုခကုမာရ" မင်းသားကို မိမိ၏ပခုံး
ထက်၌တင်၍ ပင့်ဆောင်ကာ--

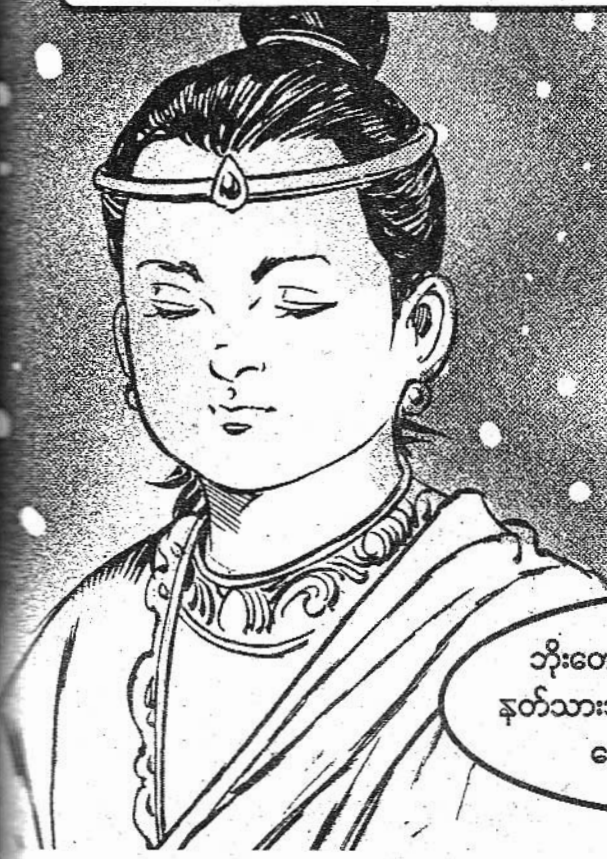
လူအပေါင်း၊ နတ်အပေါင်းတို့၏
ပူဇော်မှုကိုခံယူလေသည်။

“မုခကုမာရ” မင်းသားသည်လည်း ထိုအခါမှမိမိ၏
ဘဝဟောင်းကို “ဇာတိသံရဉာဏ်”ဖြင့် သိရှိရသည်ဖြစ်၍--

ဘိုးတော် “ဂဟပတိ” အား
ပြောပြလေသည်။

ဘိုးတော်ဘုရား ကျွန်ုပ်သည်ကား
နတ်သားဘဝမှ စုတေ၍ ဤလူ့ဘဝသို့
ရောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်သည် ယခုဘဝ၌
ဂင်္ဂါမြစ်၌ ရေမျောခြင်း ဖြစ်အောင်ခံရသည်မှာလည်း
ရှေးဘဝတစ်ခုက မိမိပြုခဲ့ဖူးသော အကုသိုလ်၏
ဝင့်ကြွေးကို ပေးဆပ်ရခြင်းသာတည်း

ရှေးဘဝများစွာက
ပြုခဲ့ဖူးသော ကောင်းမှုအကျိုးကြောင့်
လူ့ဘဝ၊ နတ်ဘဝ စည်းစိမ်ခံစား
ရခြင်းဖြစ်ပါ၏။

ထိုဘဝဟောင်းတစ်ခုတွင်
 ကျွန်ုပ်က ရတနာသုံးပါးကို ပူဇော်ဖို့အတွက်
 စိုက်ပျိုးထားသော ပန်းဥယျာဉ်အား လာရောက်
 ဖျက်ဆီးကြသည့် ငှက်များကို စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးဖြင့်
 ဖမ်းဆီးကာ အတောင်ပံများကို ချိုးလျက်
 မြစ်အတွင်း မျှောခဲ့မိသော ထို
 မကောင်းမှုကြောင့်--

ယခုကဲ့သို့
 ရေမျှောခံရခြင်းဖြစ်ပါသည်
 ထို့ကြောင့်--မကောင်းမှုဟူသမျှ
 လုံးဝမပြုကြပါလင့်--ပြုသည်နှင့်အမျှ
 ဝင့်ကြွေးခံရခြင်းကား ပြေးမလှုတ်ပါ
 မင်းကြီး--

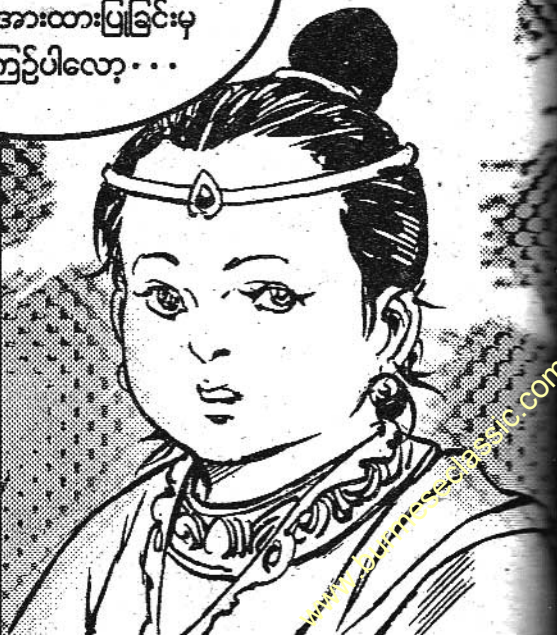
ထိုနောက်--ဖခင် "ပဓမ္မ"
မင်းကြီးအားဆုံးမပြန်၏။

ဖခမည်းတော်မင်းကြီး...
မင်းကြီးသည် မိုက်မဲသောယုတ်မာသော၊
ပုဏ္ဏားယုတ်တို၏ စကားကို အဆင်အခြင်ကင်းမဲ့စွာ
ယုံကြည်မှုကြောင့် အသင်မင်းကြီးနှင့်တကွ
ဗာလိသတိုင်းသားတို၏ ပျက်စီးခြင်းသို့
ရောက်ရပေလိမ့်မည်--

ထိုကြောင့်...
သီလမရှိသော အကျင့်ယုတ်သူ
ပုဏ္ဏားတို့အား အသင်မင်းကြီး
အားကိုးအားထားပြုခြင်းမှ
ရှောင်ကြဉ်ပါလော့...

ထိုစကားကိုကြားရလျှင် မင်းကြီးနှင့်အတူတကွ
လိုက်ပါလာကြကုန်သော "ဝက်နွဲ့" ပုဏ္ဏားကြီးနှင့်
အပေါင်းပါတို့သည်--

မိမိတို့အား--အပြစ်ဒဏ်ကျမည်စိုးသဖြင့်
ထိုနန်းတော်မှ အလှို၊အလှို၊ထွက်လာကြပြီး--

လွတ်ရာကင်းရာသို့
ထွက်ပြေးကြလေပြီ။

အကယ်၍ မင်းကြီး၏ အပြစ်ဒဏ်ပေးခြင်းမှ လွတ်ကင်းအောင် ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်နိုင်ခဲ့သည်ဆိုခြားအံ့။

မိမိတို့၏ စိတ်ထားယုတ်မာမှုကြောင့် နန်းတွင်းရှိမျိုးမတ်များအပါအဝင် မိဖုရားကြီးနှင့် သားတော်လေးကိုပါမကျန်--

မကောင်းကြံ့ခဲ့ကြသည့် အကုသိုလ်(မကောင်းမှု) ကြောင့် ခံကြရမည့် "ဝင့်ကြွေး" ပေးဆပ်ရမှုကိုကား

ပုဏ္ဏားယုတ်တို့အဘယ်မှာပြေး၍ လွတ်နိုင်ပါအံ့နည်း။

အို မိခင် ဖခင်ကျေးဇူးရှင်တို့၊
ကျွန်ုပ်သည်ကား ဤပုဏ္ဏားယုတ်တို့ကို
ဆုံးမ၍ “ဗာလီသ” တိုင်းသူပြည်သားတို့အား
ဘေးဒုက္ခမှ ကယ်တင်နိုင်ရန်အတွက်
လူ့ပြည်သို့ ခေတ္တလာရောက်
ခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

ယခု-ကျွန်ုပ်လူ့ပြည်သို့ လာရောက်
ခြင်းမှာလည်း သတ်မှတ်ကာလ ပြည့်ခဲ့ပြီဖြစ်၍
နတ်ပြည်သို့ ပြန်ရန် အချိန်အခါသို့
ရောက်ခဲ့ပါလေပြီ

ထိုစကားကိုကြားရလျှင်--
မိခင်ဖြစ်သူ “သီရိဒေဝီ” မိဖုရားကြီးမှာ
များစွာထိတ်လန့်လျက်--

အို-သားတော်
မယ်တော်ကို-မထားခဲ့ပါနဲ့
သားတော်ရယ်

မယ်တော်--မစိုးရိမ်ပါနဲ့လေ
နတ်ပြည်က သားတော်ရဲနွတ်ဗိမာန်အနီးမှာ
မယ်တော်အတွက် နတ်ဗိမာန်တစ်ခု
ပေါ်နေပါပြီ--

မယ်တော်--လူ့ဘဝမှာ
သက်တမ်းစေ့ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နဲ့
ကောင်းမှု ကုသိုလ်တွေ
လုပ်ပြီးနေရစ်ခဲ့ပါ

ထိုသို့ပြောဆိုပြီးမကြာခင်မှာပင်
“မုခကုမာရ” မင်းသားသည် လူထု
ပရိသတ်မြင်ကွင်းမှ ရုတ်ချည်း
ပျောက်ကွယ်သွားလေပြီ။

ထိုအခါ-လူထုပရိသတ်ကြီးကလည်း
အထိတ်တလန့်ဖြစ်ကာငိုကြွေးကြကုန်၏။

မိခင်ဖြစ်သူ “သီရိအေဝီ” မိဖုရားကြီးသည် သားတော်လေး “မုခကုမာရ” ကို ခွဲခွာလိုက်ရပြီ ဟူသော အသိကြောင့်—

ဝမ်းနည်းကြေကွဲစွာဖြင့် သည်းထန်စွာ ငိုကြွေးလေတော့သည်။

“မုခကုမာရ” မင်းသားသည်
နတ်ပြည်ရှိမိမိဘုံဗိမာန်သို့
ရောက်သောအခါ ယခင်ကကဲ့သို့
လင်းထိန်နေခြင်းမရှိဘဲ--

ဘုံဗိမာန်တစ်ခုလုံးပိန်းပိတ်အောင်မှောင်နေ၍
အံ့အားသင့်ရပြန်သည်။

ထိုဗိမာန်ရှိ အခြွေအရံနတ်သမီးများက

အမောင်နတ်သား
မရောက်မီက ဘုံဗိမာန်လင်းထိန်နေဆဲ
ဖြစ်ပါတယ် အခုလို အမှောင်ကျသွားရခြင်း
အကြောင်းကတော့--

လူ့ ပြည်မှာ
ကျန်ခဲ့တဲ့အမောင်ရဲမိခင်ကြီး
အမောင်ကိုခွဲခွာရလို့ ဝမ်းနည်းကြေကွဲပြီး
သည်းထန်စွာငိုကြွေးနေတာကြောင့်ပါ
အမောင်နတ်သား

“မုခကုမာရ” နတ်သားသည်လည်း
လူပြည်သို့ ပြန်လည်သက်ဆင်းလျက်
မိခင် “သီရိဒေဝီ” မိဖုရားကြီးအား ချောမော့
နှစ်သိမ့်ကာ အားပေးစကားပြော၍ တောင်းပန်
ရပြန်သည်။

ထိုအဖြစ်ကိုမြင်ရသောအခါ
လူအများတို့အားလုံး အံ့အား
သင့်ကြရလေပြီ။

မယ်တော်ဘုရား
မယ်တော်၏ငိုကြွေးမှုကြောင့် သားတော်ရဲ့
နှုတ်ဘုံမိမာန်မှာ အလင်းရောင်တို့ပျောက်ပြီး
မှောင်နဲ့အတိ ဖြစ်နေရပါပြီ--

ဒါကြောင့်--မယ်တော်
ပူဆူးသောကပျောက်ပြီး မငိုကြွေးပါနဲ့တော့လို့
သားတော် တောင်းပန်ပါရစေ--

ထိုသို့ သားတော်လေး၏ အခက်အခဲကို
ကြားသိရသည်နှင့်မယ်တော်မိဖုရားကြီးမှာ
ချက်ချင်းပင် အငိုတိတ်ခဲ့လေ၏။

ထိုအခါ--ဘိုးတော် "ဂဟပတိ" မင်းကြီးက--

အသင်မင်းသားလေးရဲ့ ဘုံဗိမာန်ကို အဘိုးတို့ မြင်တွေ့လိုတယ်--ဘိုးတော်တို့ ကြည့်လို့ရနိုင်မှာလား--

ဘိုးတော်ဘုရားရဲ့ ဆန္ဒအတိုင်း ကျွန်ုပ်၏ ဘုံဗိမာန်ကို ပြပါမယ်--ရှုတော်မူပါ

"မခကုမာရ" မင်းသားက မိမိ၏ ဘုံဗိမာန်ကို လှသူအများတို့ မြင်သာအောင် နတ်တန်ခိုးဖြင့် ပြသလေ၏။

သားတော် “မခကုမာရ” ဘုံဗီမာန်၏
ခမ်းနားထည်ဝါလှသော အဆင်အပြင်တို့ကို
မျက်မြင်တွေ့ရသောအခါ—

မယ်တော် မိဖုရားကြီးလည်း
အလွန်ပင်စိတ်ချမ်းမြေ့ရပြီ။

ထိုနောက်—သားတော်“ မုခကုမာရ”
မင်းသားငယ်အား အကြံထောက်လာကြသော
နတ်သမီးတို့၏လက်သို့—

သားတော်လေးကို ထည့်ပေး
လိုက်ပါတော့သည်။

BURMESE
CLASSIC

နတ်သမီးတို့သည် မင်းသားလေးအား
နတ်ဘုံနတ်မိမာန်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားကြလေပြီ။

ထိုခဏအတွင်းမှာပင်

“မှခကုမာရ” မင်းသားငယ်လေးသည် လူသားကလေးအသွင်မှ အလွန်ချောမော လှပသောနတ်သားတစ်ပါးအသွင်သို့ ရုတ်ချည်းကူးပြောင်းသွားသည်ကို—

BURMESE CLASSIC

လူပြည်မှ ကြည့်နေသူများ အားလုံးမြင်တွေ့လိုက်ကြရပါလေသည်။

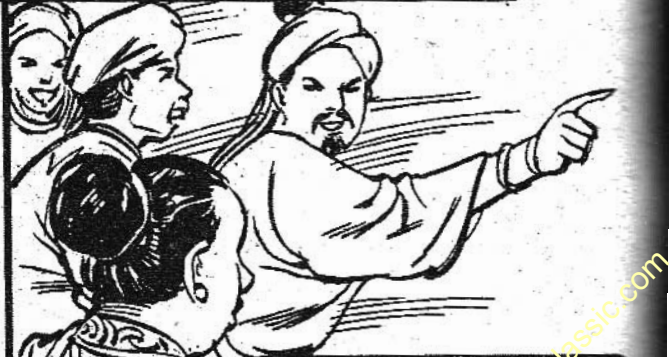
“မုခကုမာရ” နတ်သား၏
နတ်စည်းစိမ်ခံစားနေရမှု
တို့ကို မြင်တွေ့ကြရသောအခါ—

“ဗာလိသ” နှင့် “ဥတ္တရ”
နတ်ပြည်ထောင်မှလူများအားလုံး—

နတ်ပြည်သို့ရောက်ရာအကြောင်းဖြစ်သော
ကောင်းမှုကုသိုလ်များကိုပြုကြလျက်—

မကောင်းမှုများကို ရှောင်ရှား
ကြလေတော့သလား။

ထိုသို့လျှင် “ဘုန်းရှင် ကံရှင်”
“မုခကုမာရ” မင်းသား၏
ဆုံးမမှုကြောင့်--

“ဗာလိသ” တိုင်း၏ မင်းကြီး “ပဓမ္မ”
သည်လည်း မိမိ၏အဆင်ခြင်ကင်းမဲ့
မှုများအပေါ်များစွာ နောင်တရလျက်

မိဖုရားကြီး “သီရိဒေဝီ” ကို မိမိတိုင်းပြည်သို့
ပြန်လည်ခေါ်ဆောင်ကာ အသက်ထက်ဆုံး
မိဖုရားအရာထား၍ ပေါင်းသင်းခဲ့လေ၏။

BURMESE CLASSIC

သုတော်ကောင်းဓာတ် တရားမြတ်
လွှမ်းမတ်ကမ္ဘာတည်ပါစေ

ပန်းချီ

အမှတ် ၂၇ (၅လွှာ) ၁၅၆ လမ်း၊
တာမွေ၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း ၀၉ ၅၀၆၀၁၀၇

ဘိုးတော်ဂဟပတိမင်းကြီး၊ “ပဓမ္မ” မင်းကြီးနှင့်
မိဖုရားသီရိဒေဝီတို့သာမက နှစ်ပြည်ထောင်
တိုင်းသားတို့သည်လည်း ထိုဘဝမှ သေလွန်
သောအခါ နတ်ပြည်သို့ လားကြရလေတော့သတည်း။